לציונות—לסוציאליזם—לאחוות עמים

יום א', י"ז באדר תשמ"ח, 6 במארס 1988 / שנת מ"ח מס' 13591 / המחיר 1.20 ש"ח כולל מע"מ

„סוכני ביון איראנים וישראליים דנו על סכנת שיקום הכור העירקי"

ארנון יפה

פאריס. — ראשי שרותי הביון האיראנים והישראליים נפגשו באתונה על מנת להחליף מידע על עירק. מוסר „נובל אובסרבטר" בפאריס. לפי השבועון במוקד השיחות בין האיראנים והישראליים נדונו עבודות השיקום של הכור האטומי העירקי.

המנהיגים האיראניים מתוארים כמודאגים מהתקדמות עבודות השיקום .והם שוקלים להשתמש בבני הערובה המערביים בביירות, המוחזקים בידי אנשי חיזבאללה, כאמצעי מיקוח על מנת להשיג מצרפת ומארה"ב ידע טכנולוגי גרעיני.

שולץ הגיש יוזמתו — תובע תשובה מישראל: שמיר נוטה להתחמק, פרס דורש הכרעה בקבינט

שמיר מבקש לצאת לארה"ב מבלי להביא הנושא לקבינט – אינו יכול לומר „כן" לתוכנית אבל חושש שתוצאת תיקו בקבינט שפירושה „לא" ליוזמה, תביא למשבר עם ארה"ב ● המערך תובע הכרעה לפני נסיעת רה"מ לוושינגטון ● רבין ב„שרינו": אם יגיד הליכוד לא – צריך ללכת לבחירות

יצא מלשכת שמיר

שר־החוץ האמריקני שולץ בסיום שיחותיו עם רה"מ שמיר ביום ו' בירושלים (צילום: איילון/לע"מ)

דליה שחורי, כתבתנו המדינית

מזכיר המדינה של ארצות הברית ג'ורג' שולץ מסר ביום ו' בבוקר לראש־הממשלה יצחק שמיר מכתב ובו פירוט יוזמת השלום האמריקנית. שולץ מכי־נה את הפירוט המוסיף במכתב „הצהרת הבנות" ומבקש לקבל את תגובת ישראל עליה עד מחצית מארס.

בהצהרה כלולים כל היסודות שראש הממשלה התנגד להם, לרבות ועידה בינלאומית בהשתתפות חמש חברות מועצת הבטחון.

ראש הממשלה נוטה לצאת לארה"ב במחצית מארס מבלי להביא את הנושא להכרעת הקבינט, מחשש שצפויה בו תוצאת תיקו, שפירושה שלילת התוכנית על ידי ישראל. מ"מ ראש הממשלה ושר־החוץ שמעון פרס יתבע להביא את התוכנית להכרעת הקבינט, ואם תיפול — ללכת לבחירות.

יחתור לאי־הצבעה

הבוקר ידווחו שמיר ופרס לממשלה על השיחות עם שולץ. ראש הממשלה יציע שהדיון על התוכנית האמריקנית יתקיים בקבי־נט. עם זאת, הקבינט, המתכנס היום אחרי ישיבת הממשלה, לא ידון בתוכנית האמריקנית, אלא בנושאי בטחון שוטפים. ראש הממשלה יניח את התוכנית האמריקנית על סדר יום הקבינט קרוב לוודאי בישיבתו (סוף בעמוד 2)

„הצהרת הבנות" — המיסמך

דליה שחורי

● „במכתב שמסר שולץ לשמיר ביום ו', המשתרע על פני שני עמודים, מפורטים בקצרה עמדת ארה"ב, לוח הזמנים ליוזמתה ומתכונת המו"מ. המיסמך מכונה „הצהרת הבנות" ובו קובע שולץ כי הכוונה היא להתקדם במהירות לקראת מו"מ על הסדרי־ביניים.

● מזכ"ל האו"ם התבקש לכנס ב־15 לאפריל 1988 את חמש חברות מועצת הבטחון ואת הצדדים — לוועידה בינלאומית.

● ב־1 במאי ייפתח המו"מ הישיר על הסדרי הביניים, על־פי הצעת הסכם שארה"ב תגיש. המו"מ יארך שישה חודשים.

● ב־1 בנובמבר יושלם המו"מ על הסדרי־הביניים ויחלו ההכנות ליישום ההסדרים. כולל עריכת בחירות בגדה המערבית ובעזה. הכנות אלה יארכו שלושה חודשים.

● ב־1 בפברואר 1989 תתחיל תחולתם של הסדרי הביניים, שיימשכו שלוש שנים.

● ב־1 בדצמבר השנה יתחיל המו"מ הישיר על הסדרי הקבע. תאריך זה לא יושפע מהתקדמות המו"מ על הסדרי הביניים או ממידת יישומם. המו"מ על הסדרי הקבע יתקיים על בסיס כל מרכיבי החלטה 242, ויארך שנה.

● עוד קובע שולץ, כי התנאי להשתתפות בוועידה הבינלאומית הוא קבלת החלטות מועצת הבטחון 242 ו־338 ודחיית השימוש בטרור ואלימות. המו"מ הישיר יתקיים במסגרת של ועדות דו־צדדיות גיאוגרפיות. כל ועדה תתדיין באופן עצמאי מן הוועדות האחרות. כל צד יוכל לדווח לוועידה על התפתחות המו"מ, לפי נוהל שיוסכם עליו. הוועידה לא תוכל לכפות הסדר על הצדדים ולא תהיה אפשרות של הטלת וטו על הסכם שהושג בין הצדדים.

● הפלשתינים ייוצגו במשלחת ירדנית־פלשתינית, שתתדיין בנושא הפלשתיני עם משלחת ישראל.

● שולץ הבהיר, כי החבילה כולה מהווה מיקשה אחת ואין לבחור ממנה חלקים ולהוציא אחרים.

התכנסות דחופה ב„חרות" — קוראים לדחות יוזמת שולץ ולהערך לבחירות

סגן השר רוני מילוא דחה הצעה ששמיר יבטל ביקורו בוושינגטון, לדבריו שולץ אמר לשמיר: בוא לארה"ב ונמשיך לדבר שם על ההצעות שלי ● ההחלטה בליכוד ובמערך על הקדמת הבחירות תיפול רק לאחר נסיעת רה"מ לארה"ב ● שמיר יופיע ערב הנסיעה בפני ח"כי הליכוד לקבל אמונם

דורית גסן, מוטי בסוק

בהתכנסות דחופה של ראשי סניפים של תנועת „חרות", שהתקיימה אמש במצודת זאב, נשמעו קולות רבים נגד תוכנית שולץ ובעד עמידה על מדיניות קמפ־דייוויד ותוכנית האוטונו־מיה. (סוף בעמוד 4)

תגובות אש"ף ומדינות ערב ● עמודים 2, 3
חוטפי הנער הפלשתיני היו שוטרים ● עמוד 2
קיסינג'ר המליץ על שיטות של דרא"פ ● עמוד 3

רגע האמת של ממשלת ישראל

המסמך האמריקני שהביא שולץ לממשלת ישראל יצר מצב חדש, מן הסוג המתרחש לעתים נדירות בתהליכים מדיניים. לאחר שורה של רעיונות בלתי מחייבים, הצהרות מעורפלות ורעיונות מודלפים, מובא לממשלה מסמך הדורש ממנה התייחסות מיידית, מפורשת, ללא תימרון במתן התשובה. זה אינו אולטימטום, שכן בפני הממשלה עומדת האפשרות לומר „לא" למסמך, אבל גם לאמירת ה„לא" יש משמעויות מדיניות מפליגות.

קשה להבין איזה אלמנטים במסמך מפחידים את הליכוד. בעיקרו הוא בנוי על רעיונות קמפ־דייוויד, ששמיר מנפנף בהם עתה בהתלהבות למרות שבשעתו התנגד להם. שולץ מציע משא־ומתן ישיר, על־פי נוסחת הליכוד, כאשר ועידה בינלאומית תעניק לו רק את מסגרת הפתיחה; הוא אינו מזכיר את אש"ף כגורם במשא־ומתן, ומדבר על תקופה של קרוב לארבע שנים עד גמר הדיונים על הסדרי הקבע, תקופה שבה אפשר יהיה לשקול ולהילחם על כל עמדה שהיא. ייתכן שהליכוד ימשיך להיתפס בהתנגדותו למסמך בשל הפתיחה הבינלאומית, אבל הטיעון הזה הופך יותר ויותר משענת קנה רצוץ. שמיר אמנם לא אמר עדיין את ה„לא" המסורתי שלו, וודאי ינסה הפעם להתחמק מתשובה מפורשת ככל שיוכל, אבל קבוצות שונות בליכוד לוחצות עליו להקשיח את עמדתו דווקא מול המסמך. יותר ויותר מתברר, שהליכוד אינו מתנגד לעקרון הוועידה הבינלאומית, אלא לעצם ההחלטה לקדם את התהליך המדיני. הליכוד אינו חושש מצורה זו או אחרת של משא־ומתן, אלא מעצם קיום המשא־ומתן, ישיר או עקיף, מפני שברור לו שמשא־ומתן כזה חייב להביא לוויתורים טריטוריאליים, או לחילופין להתפוצצות ולחזרה אל סף מלחמה. אחרי עשר שנים של סטטוס־קוו, שתוצאתו היתה מלחמת השטחים, שאין רואים את סופה, ממשיך הליכוד לאחוז בסטטוס־קוו, ולהתנגד לכל שינוי אפשרי שלו.

מסמך שולץ מעמיד את ממשלת ישראל מול רגע האמת, כאשר ברור לעין שאין כל אפשרות לעקוף את שמיר בתהליך המדיני, כפי שנדמה היה עד כה. אם תקבל הממשלה את המסמך היא תקנה את עולמה, ותשתתף לראשונה במהלך שאינו בלימה או נסיגה, אלא התקדמות. קשה להאמין שנס כזה יתרחש. סביר יותר להניח שמסמך שולץ יהיה המסמך האחרון בארגונה של ממשלת האחדות הלאומית. גם אם תמשיך לכהן עד נובמבר 1988, לא יהיה לפעילותה כל ערך ותכלית.

4 תושבי הגדה נהרגו בסוף השבוע — צה"ל סוגר שטחים בפני התקשורת

שני צעירים נהרגו ביום שישי בכפר עראבה ובכפר חאדר, ושניים בשבת בכפר דהריה שבנפת חברון ● מעצרים רבים בג'לזון ובאל־עמארי – הפרת עוצר המונים בעראבה ● צה"ל מנע ביום שישי מעיתונאים להיכנס לערים הראשיות בגדה ● 4 חיילי צה"ל נפצעו ממטען מאולתר בדיר אל־בלח

פנחס ענברי, עזרא אבירן

הסגנות סוף השבוע בגדה המערבית גבו עוד 4 הרוגים: 2 ביום שישי ו־2 בשבת. אתמול נהרגו שני צעירים בכפר דהריה שבנפת חברון: מאהר רווידאת בן 28, שנפגע בירי בראשו ומת במקום, וראסם תטיירת בן 31 שנפגע בירי בבטנו ומת בדרכו לבית החולים. כן היו פצועים רבים. ביום שישי נהרג צעיר בכפר עראבה וצעיר אחר בכפר חדר, שליד בית לחם.

בעראבה היתה הפרת עוצר המו־נית בעת יציאה מן המסגד. הצבא נאלץ להתערב וירה במפגינים. במחנה הפליטים ג'לזון נאלץ כוח גדול של חיילים להתערב. בכפר נערכו מעצרים רבים, והמוכתר נאלץ להתפטר. במחנה פליטים סמוך, אל־עמארי, נאלץ צה"ל להתע־רב ופרצה הפגנה גדולה במחנה.

בכפר תורמוסעיא חתכו אלמו־נים, קרוב לוודאי מתנחלים, את הטלפונים בכפר, לאחר שתושבים, כנראה כפריים, ניתקו קודם לכן קווי טלפונים להתנחלות שילה הסמוכה.

נסגרו שטחים לעיתונאים

בסוף השבוע התחיל צה"ל, בניגוד להודעת שר־הבטחון בכנסת, לסגור שטחים בפני העיתונות. ביום שישי מנעו מן העיתונאים להיכנס לערים הגדולות בגדה וגם בשבת נחסמה הכניסה לעיתונאים בכל מקום שהיו בו אירועים. כך למשל נמנע מכתב „על המשמר" להכנס לכפר אבו־דיס, לאחר שנערכה בו הפגנה.

ניסו לחדש הלימודים

בבית לחם ניסתה קבוצה של מורים לציית להוראת כרוזים שהופצו באחרונה לחדש את הלימודים באוניברסיטה, אבל כוח של צה"ל נכנס לקמפוס ופיזר את המורים. על־פי הוראת הכרוזים אמורים מחר להתחדש הלימודים (סוף בעמוד 4)

תא"ל אופיר — ראש המפקדה הצבאית ביו"ש

אל"מ גבי אופיר התמנה כמפקד המפקדה הצבאית ביהודה ושומרון והועלה לדרגת תא"ל. מינוי זה נעשה במסגרת ארגון מחדש של המפקדות הצבאיות ביו"ש וחבל עזה במסגרת הפעילות הצבאית בחודשים האחרונים.

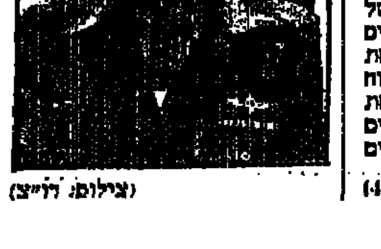

(צילום: דו"צ)

רופאים ישראלים בעזה איבחנו פגיעות מקליעים לא תקניים

אסי לגראו

קבוצה של 12 רופאים מבתי־חולים באיזור המרכז, מהם שני מנהלי מחלקות, סיירה אתמול ברצועת עזה — בבי"ח לחולי נפש, בבי"ח המרכזי ברצועה „שיפא" ובמחנה הפליטים שאטי. מטרת הסיור, שתואם עם רופאים מעזה, היתה התרשמות ממצב פצועי ההתקוממות נגד צה"ל ברצועה. הרופאים ראו — פיזית ובצילומי רנטגן — עדויות לפגיעות של קליעים שאינם תקניים בצה"ל, קליעים המתפצלים להרבה רסיסים קטנים בתוך הגוף. אין מדובר, הבהיר אחד הרופאים, בקליעי דומדום.

הקבוצה ראתה, בין היתר, שתי ילדות בנות 15 שהוכו קשות; נער מחוסר הכרה שהוכה, לדברי הרופאים המטפלים בו, ביום ו', ואנשים חבושים בגבס על פני כל הגוף. בקבוצה היו רופאים מבתי החולים איכילוב, רוקח, הקריה, וולפסון ושלוותה. בעתיד מתוכננים סיורים נוספים בגדה וברצועה של קבוצות גדולות יותר של רופאים.

צ'יץ' וצ'יצ'ולינה הובילו העדלאידע בתל־אביב

הרצל ובן־גוריון במסע העדלאידע בת"א (צילום: מאיר פרטוש)

ירון זליג, קובי מנדל, בצלאל עמיקם

הסוכריות התעופפו כמו אבנים בשטחים. תל־אביב ליקטה אותן מהרצפה, שולחת מבטים מודאגים למעלה לשמים. לצ'יץ' יש אולי מלה בעיר, אבל לא בשמים. ככה זה. מירוץ מטורף בין ארבעה קמ"ש של שמחת פורים לבין הגשם שמאיים אורסיטו לשטוף לתוך הביוב השקעה של חצי מיליון פלוס מינוס והרבה רצון טוב.

פחד הגשם מוציא את העדלאידע השנייה לספירה החדשה רבע שעה מוקדם מהתכנון המקורי. מועדון החמש של בעלי אנטיקות יפהפיות מתחיל למשוך את התהלוכה מרחוב ירמיהו דרומה. ת"א, עיר פקוקה, מאלתרת עמדות תצפית לאורך הציר. ילדים על גגות הקיוסקים, על עמודי הרמזורים ועל כתפיים מעונות של אבות בתופשה.

עדלאידע מאורגנת יותר מזו הקודמת שמוליכה את החיים בישראל כבריחה על גבי פלטפורמות נעות. הרצל ומגילת העצמאות שבוקעת מקולו של בן גוריון, חילונים וחרדים מרברים באבנים, אבנים מהשטחים, צ'יץ' וצ'יצ'לינה, מעט סמבה, גמלים, סוסי פוני, חוני המסנדל, חבורת הזבל ולבני להם כסמל לניתוח הקוסמטי שעוברות מדרכות העיר. גלי צה"ל מרחפים מלמעלה ומעבירים את השידורים אל הרחובות. צ'יץ' מחופש בסולידיות לראש עיר עם סוודר כחול עושה ג'סטה למצלמות, חובש פאה נוכרית אדומה וממהר להוריד אותה ולהמשיך לחייך בזחיחות לעבר התהלוכה. 1500 איש, 60 אלמנטים עוברים על פניו. על במת הכבוד מלכת אסתר הראשונה של העיר ת"א. לצידה גנרי הטראנספורמטור.

650 שוטרים פרושים בכל נקודה לאורך הציר ובכל הצמתים הקרובים למה שת"א מכנה קריית השמחה. ארבע שעות מאוחר יותר, בלי תקלות מיוחדות, מגיעה העדלאידע לקו הגמר ברחוב אלנבי. ת"א ועשרות אלפי האורחים ליום פונים לעבר מדרחוב דיזנגוף כדי למלא את הקיבה. הגשם מחכה עוד שעה ומחזיר את החורף לעיר.

גורל מטיל מימיו

קהל של עשרות אלפי צופים חזה אתמול אחר הצהריים בתהלוכת הארכיפרחיטורה המסורתית שנערכה בחיפה. במצעד הפורימי השתתפו כ־1,200 צועדים ו־25 משאיות נושאות פלטפורמות ענקיות שעליהן הוצגו נושאים שונים.

את מסע הארכיפרחיטורה החל ראש העיר אריה גורל כשהוא מחופש לכבאי וניצב על גבי כבאית מצויידת בסולם ענקי.

מארגני התהלוכה ביקשו להעמידה בסימן 40 שנות קיום המדינה ו־110 שנה לחיפה. אך דומה כי את מירב תשומת הלב מיקדו דווקא יצירותיהם של תלמידי המכללה ע"ש בלומפלד בחיפה, שנגעו בנושאים אקטואליים. תלמידי המכללה עיצבו פגל בדמות ראש העיר המטיל את מימיו בתוך המזורקה של אגם, „התשובה החיפנית למזרקה של האמן". על פלטפורמה אחרת עיצבו תלמידי המכללה את יונת השלום העולה באש מגהלים שנערמו מתחתיה, עשויים מאלות... גם מקומה של חבורת הזבל לא נפקד מהארוע, כשאת מקום גיבוריה תופסים שרים וחברי כנסת שונים כ„עור־גור", „שרון־כלון" ועוד.

בצד נושאים אלה עוצבה גם בובת הפועל העברי האחרון, ואילו בנות רהבט פאר בחיפה העדיפו להתחפש למלאכיות ולהעמיד פני חולמות, בשל העובדה שהן עדיין חולמות לזכות מהעיריה במגרש כדורסל שכונתי...

בארכיפרחיטורה השתתפו גם תנועת־הנוער בחיפה, חברי מועדון החרשים־אילמים, בית בורלא וגופים שכונתיים רבים נוספים.

יומיים פורים בירושלים

ילדי ירושלים נהנים משני ימי חג הפורים. כדין עיר המוקפת חומה מימי יהושע בן נון מציינין חג הפורים רק היום, אלא שהשמחה פרצה כבר אתמול, מאחר ותלמידי בתי הספר השוהים בחופשת חג לא יכלו להתאפק ויצאו לרחובות הכרך כשהם מחופשים.

קריית־השמחה הירושלמית התמקמה בגן הפעמון ובסביבת תחנת הרכבת. במקום נערכו מופעים רבים להנאתם המלאה של הילדים המתופשים. ראש העיר, טדי קולק, הגיע, כמיטב המסורת שאימץ לו בשנים האחרונות, במרכבה וכירך את הקהל הצעיר שהגיע לקראתו.

מאמץ של הרגע האחרון למנוע נטישת המעבדות ביום ראשון

יוסף שמי

הנהלת מגן־דוד־אדום מ־איימת לחשבית היום את ה־שירותים והביוכימאים מאיימים לנטוש את מעבדות בתי־החולים הממשלתיים ביום א'. רופאי בתי־החולים הממשלתיים ממשיכים בעיצומים ורופאי מרפאות קופת־חולים הכריזו על סכסוך עבודה.

נציגי הסתדרות הביוכימאים ו־המיקרוביולוגים ייפגשו היום עם שרת־הבריאות במאמץ של הרגע ה־אחרון להגיע לסיכום שימנע נטישת המעבדות בבתי־החולים הממשל־תיים ביום א'.

הנהלת מגן־דוד־אדום מאיימת להשבית היום את שירותי האמבולנסים, בנק הדם ותחנות עזרה ראשונה של מד"א אם משרד־האוצר לא יבטל את העיקול על הכספים המגיעים למוסר לצורך תשלום משכורות.

בימים א'־ד' וב' ישביתו הרופאים הממשלתיים את מכון הלב ב„איכילוב", חדרי ניתוח ב„רוקח" ומכון רנטגן ואיזוטופים ב„וולפסון".

ארגון רופאי מרפאות קופת־חולים הכריז על סכסוך עבודה על רקע ויכוח על ניהול המרפאות בינם לבין אנשי המינהל.

„תופסים ביטחון" — מיבצע לשיפור האבטחה והעלאת קרנו של הש.ג.

אבי בניהו

צה"ל יפתח בקרוב במסע הסברה נרחב במטרה להעלות את רמת אבטחת המתקנים והמחנות של הצבא. שם המיבצע: „תופסים ביטחון".

המטה הכללי של צה"ל החליט על מיבצע זה לאחר הפקת לקחים מארועי „ליל הגולשונים" בגבול הצפון. בכוונת מארגני מסע ההסברה לנצל את המודעות הגבוהה בקרב המפקדים בנושא אבטחת המתקנים.

צה"ל ינסה גם לשפר את מעמדו של הש.ג. בבסיסים ובמחנות. מסתבר, כי תדמיתו העצמי של הש.ג. בעיני עצמו ובעיני חבריו החיילים הוא נמוך ונחשב לאחד התפקידים הפחות פופולאריים. מסע ההסברה ינסה לבנות הילה מקצועית מכובדת לתפקיד זה תוך יצירת תרגשה שהש.ג. הוא מעין „ראמבו" שעל כתפיו מוטלת האחריות לאבטחת הבסיס כולו.

במסגרת מסע ההסברה יופקו סרטי וידאו ויוכנו פנקסי כיס להדרכת ש.ג. ומאבטחים. כמו־כן יוכנו פלקטים גדולים ומדבקות לרכב ועליהם סיסמאות כמו „אבטחה זה עניין רציני", או „נשמעים להוראות, פוקחים עין ומעורים תשומת־לב".

נשקלת גם האפשרות להוצאת איגרת מיוחדת של הרמטכ"ל ליחידות. קצין חינוך ראשי של צה"ל הוציא אף הוא חוברת מיוחדת ובה התייחסות להיבטים השונים של מחדל „ליל הגולשונים".

מנכ"ל „דובק" לא ישוב מצרפת לאסיפת בעלי המניות ביום א'

אודי נחשון

מנכ"ל „דובק", זרח גהל, לא ישוב לארץ עד אסיפת בעלי המניות של החברה, שאמורה להתכנס ביום ראשון הקרוב. מקורביו של גהל המטופלים עתה להשיג את הסכמת כל הצדדים לדחיית האסיפה.

יו"ר ועד העובדים של „דובק", דוד שאשא, מסר אתמול, כי גהל, הנמצא בבדיקות רפואיות בצרפת, הודיע כי הרופאים מעכבים את שובו בגלל בעיות רפואיות והוא ישוב לארץ בתוך 10 ימים. זרח גהל ייפה את כוחו של אחיו, חיים גהל, לייצגו באסיפה ביום ראשון, אם תתקיים.

האסיפה המיוחדת של בעלי המניות ב„דובק" אמורה לדון ולהחליט בהצעת אנשי האופוזיציה בדירקטוריון לשנות את הרכבו – תוך כוונה להדיח את גהל מניהול החברה. אסיפה זו נדחתה מינואר '88 ועל־פי התקנון, אם לא יימצא ביום ראשון מניין חוקי לקיומה, היא תידחה בשבוע ותתקיים ב־13 במארס, ואז כל מספר נוכחים יהווה מניין חוקי.

אולם כאמור, ייתכן כי בהסכמת כל הצדדים תידחה האסיפה למועד מאוחר יותר.

באסיפה ביום ראשון אמור להודיע יו"ר הדירקטוריון, יעקב ברמן, על התפטרותו מהתפקיד. מועצת עובדי „דובק" תתכנס היום כדי להחליט על צעדי העובדים לקראת האסיפה. ככל הנראה הם ינסו לשוב ולהפגין במשרדי החברה כמו האסיפה, בתמיכה במשפחת גהל, כפי שהיה לפני חודשיים.

סעודיה מערימה קשיים על היוצאים למכה

סעודיה מערימה מכשולים על יציאתם של כ־70 מוסלמים מישראל למכה כדי לקיים את מצוות העלייה לרגל.

העולים לרגל, שקיבלו היתרי יציאה ממשרד־הפנים בישראל ומירדן, באישורה ובהסכמתה של סעודיה, היו אמורים לצאת לסעודיה ביום ד' שעבר, אך ברגע האחרון הם קיבלו הודעה באמצעות המועצה המוסלמית העליונה במזרח־ירושלים שהנסיעה נדחית למועד בלתי ידוע.

מהמועצה המוסלמית העליונה נמסר שההודעה על דחיית הנסיעה הגיעה אליה באמצעות נספח הדתות בשגרירות ירדן בקפריסין.

לכתבנו נודע מגורמים מוסמכים במועצה המוסלמית העליונה, כי הסעודים אינם ששים לאפשר למוסלמים מישראל לבוא לסעודיה בגלל האירועים בשטחים. הם הוסיפו, כי לא מן הנמנע שהסעודים יבטלו בכלל את עלייתם של המוסלמים מישראל למכה.

דחיית היציאה והחשש לביטולה כליל נתקבלה במורת־רוח על־ידי העולים המוסלמים, שהיו ערוכים לנסיעה לרבת־עמון ומשם לטוס לסעודיה.

קאסם זייד

אוניברסיטת ב"ג לא תעניק פרופסורה לד"ר גורדון

אוניברסיטת בן־גוריון החליטה לא להעניק פרופסורה למרצה לחינוך ד"ר חיים גורדון, שהתפרסם בהתבטאויותיו החריפות נגד השר שרון והיועץ המשפטי חריש.

גורמים שונים באוניברסיטה, ביניהם מרצים, הביעו הסתייגות מן ההחלטה. לדבריהם, אין כל הצדקה אקדמית לא להעניק את התואר לד"ר גורדון, משום שהמרצה פרסם 57 מאמרים ו־6 ספרים שראו אור בארץ ובחו"ל ואף זכו לשבחים.

מהנהלת אוניברסיטת בן־גוריון נמסר בתגובה, כי התואר לא מגיע לד"ר גורדון.

שלי יחימוביץ'

מחלקה נסגרה ב„וולפסון" במחאה על הכאת רופא

מחלקת היולדות וחדר הלידה בבית־החולים וולפסון בחולון נסגרו אתמול ל־24 שעות, בתגובה לתקרית בה היכה אחד המבקרים רופא ושבר את אפו ושיניו.

בשעות הצהריים, בעת שרופאי מחלקת היולדות ערכו ביקור חולים במחלקה, הגיע למקום אורח כדי לבקר את אשתו ובנו הילוד. אחד מרופאי המחלקה, ד"ר דגן, ביקש ממנו להמתין בחוץ עד תום ביקור הרופאים. אז החל המבקר לקלל אותו ולאחר מכן היכה בפניו של הרופא ושבר את אפו ושתי שיניו.

ד"ר דגן אושפז במחלקה הכירורגית, וועד הרופאים בבית החולים החליט מיד על סגירת מחלקת היולדות וחדר הלידה ל־24 שעות כאות מחאה.

לטענתם, לא מדובר במקרה בודד והרופאים דורשים כי תינתן להם תוספת תקציבית למטרות אבטחה.

התוקף נלקח לחקירה במשטרת חולון.

(עתיים)

„פאן" קורא לדיאלוג בין סופרים ישראלים ופלשתינים

במפגש של חברי ארגון „פאן", שהתקיים אתמול בבית הסופר בתל־אביב לרגל יום השלום הבינלאומי, הוקרא מכתב של התאחדות הסופרים הפלשתינים בגדה המערבית אל הוועד החדש של ארגון „פאן" בישראל.

זו הפעם הראשונה שסופרי הגדה רואים ב„פאן" הישראלי כתובת נאותה למחאותיהם ותלונותיהם.

במכתב קוראים הסופרים הפלשתינים לעמיתיהם הישראליים להיאבק נגד דיכוי חופש הביטוי בגדה ונגד הפגיעות ביוצרים בגלל דעותיהם. המכתב מפרט שמות סופרים, עיתונאים ואנשי רוח שנעצרו ונפגעו בשל התבטאויותיהם.

את הכנס פתח נשיא „פאן" הישראלי, משה דור. את ברכת הסופרים העבריים הביאו יו"ר האגודה, יעקב אורלנד, ויו"ר התאחדות הסופרים, דוד סנור, חבר ועד „פאן", יורם קניוק, התווה את עקרונות פעולתו של „פאן" והציג את אורחי הכנס, הסופרים הערביים־ישראליים סלמן נטור ופארוק מואסי, שנשאו אף הם דברים.

עם תום הכנס יצא ועד „פאן" החדש בגילוי דעת הקורא לדו־שיח בין סופרי ישראל והסופרים הפלשתינים. (עתיים)

זכו בפיס

בהגרלת רב־פיס של מפעל הפיס מס. 09/88 שהתקיימה ביום 3/03/88 זכו הכרטיסים הבאים:

בסך – 266,668.00 ש"ח זכה המספר: 080474.
בסך – 16,668.00 ש"ח זכו המספרים המסתיימים ב: 80474.
בסך – 1,688.00 ש"ח זכו המספרים המסתיימים ב: 0747.
בסך – 168.00 ש"ח זכו המספרים המסתיימים ב: 474.
בסך – 18.00 ש"ח זכו המספרים המסתיימים ב:74.
בסך – 3.00 ש"ח זכו המספרים המסתיימים ב. 9;6;4.

רק הרשימה הכוללת של תוצאות ההגרלה מחייבת את מפעל הפיס.

ליקירנו דב שובל
בהגיעך לגבורות
מזל טוב
עד 120
עם בריאות טובה
מאחלים: מירה, הילדים והנכדים

קאדומי: כל הסדר חייב להתחיל בנסיגת ישראל ובהצבת כוחות או"ם

ארנון יפה, פאריס, ע"י, ע"צ

"כל הסדר חייב להתחיל בנסיגה ישראלית מן השטחים הכבושים והצבת כוחות או"ם במקומם" אמר אתמול פארוק קאדומי, מזכיר המחלקה המדינית של אש"ף, בפגישה עם שר החוץ הצרפתי ז'אן ברנר ריימונד בפאריס.

קאדומי הביע התנגדות לכל הסדר ביניים וביקש את תמיכתה של צרפת במועצת הבטחון, ליוזמת אש"ף לשגר כוחות או"ם לשטחים.

לדברי קאדומי אש"ף אינו מוכן לשגר משלחת לפגישה עם שולץ.

במשרד החוץ הצרפתי לא איפשרו לעתונאים ביום ו' ולהמתין ליציאתו של קאדומי, שהופיע באסיפה של אש"ף. שר החוץ הצרפתי שנועד כמה שעות לאחר מכן עם שגרירי מדינות ערב בפאריס הצהיר, כי צרפת קושרת את זכויות ההגדרה העצמית לפלש־תינים עם זכותה של ישראל לחיות בגבולות מוכרים ובטוחים.

אש"ף תוקף התוכנית

אש"ף הכריז אתמול בתוניס, כי תוכנית השלום האמריקנית היא מזימה שנועדה לבלום את התקו־ממות התושבים בשטחים הכבושים. זוהי תגובתו הראשונה של אש"ף על ההצעה האמריקנית. בהודעה מטעם הוועד הפועל של אש"ף נאמר כי "אש"ף מזהיר מפני הסכנות של המזימה האמריקנית".

אש"ף חזר על קריאתו לוועידת שלום בינלאומית בחסות האו"ם ובהשתתפות כל הצדדים הנוגעים לסכסוך.

עיתוני קאהיר מסרו אתמול כי שר החוץ האמריקני, ג'ורג' שולץ, אישר ביום ו' כי "ישראל נוכונה לנהל מו"מ עם משלחת משותפת ירדנית פלשתינית".

בשיחה עם כתבים שליוו אותו בטיסה מדמשק לקאהיר ביום ו', גילה שולץ כי יתנהל מו"מ גם עם סוריה על רמת הגולן, מאחר שראש ממשלת ישראל יצחק שמיר ושר החוץ שמעון פרס "מסכימים לנהל מו"מ עם סוריה".

יוזמה אירופית

שרי החוץ של הקהילה האירופית שהתכנסו לסוף השבוע בגרמניה מסרו כי חברות הקהילה ידונו בשיחות המדיניות במצב בשטחים, ובאפשרות לגבש יוזמה אירופית. הקהילה פנתה לארה"ב בתביעה שלא לסגור את משרד אש"ף באו"ם.

המשכים

שולץ הגיש יוזמתו

(סוף מעמוד ראשון)

ביום ד', ונראה, כי הוא יתחור לאי־הצבעה.

שני אולוצים

מקורבים לראש הממשלה הסבירו אמש, כי שמיר יפעל במסגרת שני אילוצים עיקריים: אי־הסכמתו העקרונית למספר סעיפים בתוכנית האמריקנית, ואי־רצונו להגיד "לא" מפורש ליוזמת ארה"ב ולהסתכן במשבר ביחסים עם ארה"ב. לפי שעה לא שוקל שמיר את דחיית ביקורו בארה"ב, אך הנושא יידון בהתייעצות שרי הליכוד, שתתקיים מחר או מחרתיים. כן מעריך שמיר לדחות גם את הדיון בהקדמת הבחי־רות לתקופה שלאחר שובו מארה"ב.

המימשל יפעיל לחץ

חוגים מדיניים ציינו אמש, כי חברי קונגרס אמריקניים מסרו באחרונה לישראל, שהמימשל נחוש בדעתו לקדם את תהליך השלום, ואם ישראל לא תשתף פעולה עם היוזמה האמריקנית, יפעיל המימשל לחץ בצורת עיכובים בהעברת הסיוע הבטחוני והכלכלי לישראל.

המערך תובע הכרעה

שרי המערך, שהתכנסו אמש בבית מ"מ ראש הממשלה ושר החוץ שמעון פרס קיבלו את עמדתו, כי יש לתבוע הכרעה בקבינט על היוזמה האמריקנית לפני נסיעת שמיר לארה"ב, שכן בוושינגטון ייפגש שמיר עם הנשיא רייגן כראש הממשלה כולה, ולא כראש הליכוד. ב"שריגנו" נאמר, כי אמירת "כן" ליוזמה האמריקנית היא בהזדמנות להכנס לתהליך של שלום בתקופת כהונתו של מימשל ידידותי לישראל, וכי לדחיית היוזמה יהיו השלכות חמורות. שר הבטחון יצחק רבין דרש לתמוך בתוקף ביוזמת שולץ ואם הליכוד ימנע זאת — ללכת לבחירות.

פגישת שולץ עם שמיר ביום ו' ארכה כשעתיים. חלקה הראשון היה בהשתתפות יועצים משני הצדדים, וחלקה השני והעיקרי היה בארבע עיניים. בתום הפגישה אמר שמיר לכלי התקשורת, כי "השיחה היתה ידידותית מאד מועילה מאד ומב־טיחה".

בלי הצהרות

לאחר הפגישה כינס שמיר התייעצות בהשתתפות מנכ"ל משרד ראש הממשלה יוסי בן אהרון, מזכיר הממשלה אליקים רובינשטיין, יועץ ראש הממשלה לתקשורת אבי פזנר וח"כ דן מרידור. עקב רגישות הנושא מבחינת עמדת הליכוד, הוחלט בהתייעצות זו לא למסור הצהרות לכלי התקשורת.

אחרי הפגישה עם שמיר נפגש שולץ עם פרס ומסר לו את העתק מכתבו לשמיר. פרס ברך על היוזמה וקיבל את עיקריה.

האירוע הבי"ל נעלם

"צויין, כי "הצהרת ההבנות" של שולץ היא בעיקרה אותן הצעות ששולץ הציג בפני הצדדים עד כה. בנקודה אחת חלה "הרעה" מבחינת ראש הממשלה, והיא — העלמות ה"אירוע הבינלאומי" הבלתי מוגדר והכנסת קביעה מפורשת, כי ארצות־הברית ממליצה על ועידה בינלאו־מית (ולא על "פתיחה" בלבד), בהשתתפות כל חמש חברות מועצת הבטחון.

נשענת על מיסמך לונדון

עמדה זו של ארצות הברית פור־שה בירושלים כהליכה לקראת המ־לך חוסיין, כדי להחזירו מן התביעה שהעלה בשבוע שעבר, שהפלסתינים ייוצגו במשלחת נפרדת מטעם אש"ף. מלשכת שר החוץ נמסר, כי הצעת ארצות־הברית בנושא הוועי־דה הבינלאומית, נשענת על "מיסמך לונדון", שסוכם באפריל אשתקד בין פרס וחוסיין.

שר החוץ האמריקני ג'ורג' שולץ חזר בשבת מהמזרח התיכון לוושינג־טון, לאחר שהגיש לישראל ולשכנו־תיה הערביות הצעה אמריקנית לישוב הסכסוך בן 40 השנים. שולץ הגיע מקאהיר, תחנתו האחרונה בסיור מעייף בן 9 ימים בבירות המזרח התיכון, ולאחר שביקר גם בלונדון ובריסל.

שולץ אמר כי מנהיגים ערביים וישראליים הסכימו להשיב על ההצעות האמריקניות תוך שבוע וחצי — כלומר, לפני שראש הממשלה יצחק שמיר יפתח בביקור רשמי בוושינגטון. התגובה הערבית החיובית ביותר על מאמצי השלום של שולץ באה ממצרים. הנשיא מובארק הגדיר את ההצעות החדשות כמעודדות.

ידווח לשוורנאדזה

לשולץ תהיה גם החודש הזדמנות לשוחח על תהליך השלום עם עמיתו הסובייטי שוורנאדזה, העומד להגיע לוושינגטון כדי לדון בהכנות לפסי־גה האמריקנית־הסובייטית הקרובה.

עד אז ימשיך ווט קלאווריוס, עוזר המיוחד של סגן שר החוץ ריצ'רד מרפי, במסע הדילוגים בין מדינות האיזור.

(ע"צ ורויטר־עתי"ם)

נהרגה בתאונה

נורית אלוני, 18, ממשמר איילון נהרגה ביום ו' בצהריים כשהמכונית הפרטית בה נסעה התהפכה קרוב לצומת שעלבים, בדרך למושב. נהג המכונית נפצע קשה. הסיבה להתהפכות טרם הוברה. (עתי"ם)

חוטפי הנער מבית חנינה היו שוטרים

פנחס ענברי

ביום שישי דיווח עיתונאי כי מתנחלים חטפו את סאמר גסאן איוב. עתה מתברר כי לא היו אלה מתנחלים אלא... שוטרים. סאמר נחטף ביום ראשון בערב בידי שלושה חובשי כיפות ונדחף למכונית מושכרת. במכונית קיבל מכות ואחד החוטפים תקע את נעלו בתוך פיו וציווה עליו למלמל "... אני אוהב את ישראל".

לכתבנו נודע כי השלושה היו שוטרים, ולא ברור אם פעלו על דעת עצמם או בפקודה. דובר מחוז ירושלים, אינו משיב על טלפונים.

על נסיבות המקרה נודע לכתבנו כי שבוע קודם לכן נעצר סאמר בחשד של זריקת אבנים, אך שוחרר, מכיוון שגילו נמוך מ־14. ייתכן, כי שוטרים מתוסכלים החליטו ללמדו לקח, אולי על דעת עצמם. הנער הוא גם בנו של עסקן איגודים מקצועיים ידוע, ויתכן כי גם זה היה שיקול "ללמדו לקח".

למשפחת מרלא וקיבוץ עין החורש

בהילקח היקר באדם

רוז'יקה קורצ'יק

אבלים אתכם

קיבוץ מצר

במלאת עשר שנים

לנפילתו של בננו

עמירם שקד ז"ל

נעלה לקברו לתתייחד עם זכרו

בבית העלמין בקיבוץ שריד ביום שני י"ח אדר תשמ"ח

7.3.88 בשעה 15.00

המשפחה

אוניברסיטת חיפה

● המרכז הקיבוצי – המכון לחקר הקיבוץ ●

● קיבוץ מרחביה ● החוג ללימודי א"י ●

מוקירי זכרו של

מאיר יערי ז"ל

(שנה למותו)

מוזמנים ליום עיון על הנושא:

הגותו ומנהיגותו של מאיר יערי

שיתקיים ב־7 במרס, יום שני, ב־9.00 בבוקר

בבנין הרב־תכליתי, אולם מס' 1

בהשתתפות:

נתן שחם, אלקנה מרגלית, אברהם יסעור, נתן ינאי, דב ברניר, מנחם רוזנר, יעקב חזן

המנחים:

יעקב גולדשטיין, שלמה גין

"המשמר" עתון יומי

המו"ל: עתון וספר בע"מ

עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת

עורך ראשי: מארק גפן

עורך משנה: ישראל זמיר

מרכז המערכת: רוביק רוזנטל

המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833

חשבון בבנק הדואר 3־43360־4

המען למכתבים: שירות שק־דואר נעול ת"א 61999

"AL-HAMISHMAR"

(The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652

סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין סנסור חדרים 102–121, טל' 3–233161. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008. חיפה: 33134 רח' מבנור 17, טל' 673673. המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

רוז'קה קורצ'יק איננה

כתב "על המשמר"

רוז'יקה קורצ'יק מרלא, מראשי השומר־הצעיר בוילנא, חברת הארגון היהודי הלוחם בגטו וילנה, שיצאה ליערות עם חיסול הגטו, בראשותו של אבא קובנר, מתה אתמול בקיבוץ עין החורש.

רוז'קה נולדה ב־1921 בעיירה קלין שבפולין.

לאחר שיחרור וילנה נשלחה לרומניה למצוא דרכי בריחה שיובילו לעליה לא"י, ברומניה שוכנעה לעלות לארץ ולספר את סיפור המרד, והגיעה ארצה בדצמבר 1944.

רוז'קה קורצ'אק

עימות עם בן־גוריון

זכורה ישיבת מועצת ההסתדרות בה סיפרה רוז'קה לראשונה את סיפור לחימתו של הגטו ולחימת הפרטיזנים ביער בשפה האידית, ותגובתו של דוד בן־גוריון נגד השפה בה נאמרו הדברים.

בשנת 1946 הצטרפה רוז'קה עם הגרעין הפרטיזני לקיבוץ עין החורש, ועסקה שנים רבות בחינוך ובהוראה. ב־1946 יצא לאור ספרה "להבות באפר" שתורגם לעברית מאידיש, וב־1965 יצא הספר במהדורה שניה, לו הוסיפה המחברת פרק על לוחמת הפרטיזנים ביער.

מנהלת בית מורשת

בשנותיה האחרונות ניהלה רוז'קה את בית העדות על שם מרדכי אנילביץ', "מורשת", וערכה את כתב העת לתעוד ועיון "ילקוט מורשת".

מילאה תפקידים מרכזיים בקיבוץ ובתנועה, הניחה בעל, בת, שני בנים ושישה נכדים.

5 נפצעו מטיל קטיושה בגליל

יהודה צור

5 תושבים בגליל נפצעו אתמול בשעות הצהריים כאשר טיל קטיושה פגע בביתם. החמישה שנפצעו בצורה קל בעיקר מרסיסים פונו לביה"ח בנהריה.

ביתנו אבל

במות חברתנו היקרה

רוזיקה קורצ'יק־מרלא

הלוויה מחר, יום שני 7.3.88 בשעה 14.30 בעין־החורש

המשפחה

וקיבוץ עין־החורש

לאבי, ליהודה, ליונת, גדי

וכל משפחת מרלא לדורותיה

ולעין החורש

אתכם אנו גם בימים אלה

בהילקח מאתנו

רוז'יקה קורצ'יק

שאת המורשת שלה ושל חבריה הלוחמים

ייצגה ונשאה עד כלות

"מורשת"

בית עדות ע"ש מרדכי אנילביץ'

עם המשפחה וקיבוץ עין־החורש

אנו מתאבלים

על הסתלקותה של

רוז'קה

ממנהיגי המרד, מחנכת

ממקימי מפעל מורשת ומנהלה

מזכירות הקיבוץ הארצי

מצרים, סוריה וירדן מגלות פתיחות גוברת והולכת כלפי יוזמת שולץ

סוריה: ארה"ב מתקרבת לעמדותינו – הדלת לא סגורה מצרים: הצעות שולץ מעודדות ◻ ירדן: יש צורך בתיאום מדיני עם מדינות ערביות ◻ אש"ף: אין פתרון בלעדינו

חיוכים בקהיר.— שולץ ומובארק בפני העיתונאים בקהיר. שלשום (תצלום: איי.פי.)

אורי הורוביין

הנשיא מובארק הכריז בתום שיחותיו שלשום עם שולץ, כי הוא מעודד מהצעות מזכיר המדינה האמריקני, וכ.מסר כי יבדוק אותן יחד עם יועציו וצדדים ערביים נוספים, הנוגעים לסכסוך הערבי־ישראלי.

על־פי מקורות מצריים ישנה התקדמות בעמדה האמריקנית בעיקר בשתי נקודות. אחת בקבלת העקרון של שטחים תמורת שלום, במסגרת פתרון כולל לסכסוך במזרח התיכון, והשניה ההצעה לקבלת לוח זמנים ברור לפתרון בעיית השטחים. מובארק הכריז כי מצרים תמשיך ללחוץ על ארה"ב להיפגש עם אישים פלשתינים מהשטחים ומחוצה להם.

יועצו המדיני של מובארק ד"ר אסאמה אלבאז המבקר בעומן קרא אתמול לארה"ב לשנות את עמדתה בנושא המזרח־תיכוני, והוסיף כי הוא מעודד מיוזמת שולץ ומן העובדה שהנושא הפלשתיני יידון בשיחות שיתקיימו בין רייגן לגורבצ'וב בפסגה הקרובה. הוא הביע תקווה כי גם ישראל תשנה בקרוב את עמדותיה.

ירדן: צורך בתיאום מדיני

ירדן טרם הגיבה רשמית על הצעות שולץ. חוסיין שחזר שלשום לרבת עמון קיים ביממה האחרונה שיחות טלפון עם הנשיאים אסאד ומובארק.

מקורות ירדנים מסרו כי ירדן רוצה בתיאומים מדיניים עם מדינות ערביות נוספות, אולם הדגישו כי לדעת ירדן פתרון הסכסוך מחייב כינוסה של ועידה בינלאומית לשלום, תוך יישום החלטת מועצת הבטחון 242, והעיקרון של שלום תמורת שטחים. לדבריהם מהוות עמדות שמיר העומד על עקרון השיחות הישירות, מכשול בדרך לפתרון.

שר ההסברה הירדני אמר אתמול בראיון לעיתון "אלדוסתור" כי ירדן מעוניינת שהממשל האמריקני ילחץ על ישראל ליישם את החלטת מועצת הבטחון 242.

כלי התקשורת הירדנים פירטו אתמול את הצעות שולץ, וציינו כי ארה"ב מחכה לתשובת המדינות הערביות וישראל לגבי הצעתה. כן הדגישו כלי התקשורת שההצעה האמריקנית תלויה בתשובה שיביא שמיר לארה"ב בביקורו הקרוב.

סוריה:

ארה"ב מתקרבת לעמדותינו

סוריה עדיין לא הגיבה רשמית על השיחות שניהל שלשום הנשיא אסאד עם שולץ ועל ההצעות האמריקניות. מקורות סורים אמרו שהצעות ארה"ב הינן התפתחות חיובית בעמדה האמריקנית כלפי הסכסוך, וכי סוריה לא סגרה את הדלת בפני מהלכיו של שולץ.

קיסינג'ר המליץ ל"גרש הטלוויזיה" ולדכא את המהומות במהירות

"המלצותיו" של מזכיר המדינה לשעבר הועלו בשיחה עם מנהיגים יהודיים ◻ צה"ל לא איפשר ביום ו' לצוותים זרים להכנס לגדה לסקר היציאה מהמסגדים

דליה רפאל, וושינגטון
קובי מנדל, שלמה גלזר,
ודפנה ורדי, בריטניה

וושינגטון.— על ישראל לדכא את ההתקוממות הפל־שתינאית בשטחים במהירות האפשרית, באמצעות הפעלת כל כוח שיידרש, על מנת לסיים את המצב הטרגי. — אמר הנרי קיסינג'ר, לשעבר שר החוץ של ארה"ב, בשיחה עם מנהיגים יהודים, לפני כחודש. הוא הציע שישראל תאסור כניסתם של צוותי טלוויזיה לשטחים. על כך מוסר "ניו־יורק טיימס".

על ישראל להשלים עם הביקורת, לטווח־הקצר, מצד העתונות, על מנת להשיג את מטרתה — המלצות מהמשבר, אמר קיסינג'ר.

קיסינג'ר ביטא עמדותיו אלה בארוחת־בוקר "שלא לציטוט" עם כשמונה מנהיגי ארגונים יהודיים בארה"ב. הוא קרא להם להמנע מביקורת על ישראל לגבי הדרך בה היא מטפלת במשבר. בנוסף, הסתייג מההצעה לכנס ועידה בינ"ל והציע שישראל תודיע, חד־צדדית, על נכונותה לסגת מחלק מהשטחים אותם כבשה ב־1967.

קיסינג'ר הביע כעס רב על פרסום תוכן דבריו שהיו כלולים בתזכיר של מועצת הנשיאים היהודיים. קיסינג'ר לא חזר בו מדבריו, אך הדגיש כי הצעותיו לגבי אמצעי התקשורת היו רק חלק קטן ממה שאמר.

הוא ציין שדבריו נכללו בשיחה עם לורנס טיש, מנכ"ל סי.בי.אס. ולורנס ברמן, אך סרב לפרט מי עוד השתתף בפגישה.

נאסרה כניסת עתונאים מירושלים

כך בכך נמסר כי צה"ל אסר ביום ו' על עתונאים להכנס לגדה המערבית מירושלים, כפי הנראה כדי שלא יהיו עדים להפגנות הצפויות ליד המסגדים לאחר התפילות.

כתבים זרים אמרו כי לא נתנו להם לעבור במחסומי כבישים שהוקמו על ידי הצבא בדרכים המובילות צפונה לרמאללה ודרומה לחברון. נאמר להם כי השטחים סגורים באורח זמני בפני העתונות.

דובר צבאי אמר: "המדיניות היא שמפקדים באזור יחליטו בהתאם לצרכים מבצעיים. הם יפתחו ויסגרו את השטחים על פי מדיניות זו".

קצינת הקישור של צה"ל עם העתונות הורה רב סרן עופרה פרוים, אמרה כי צעד זה לא מהווה שינוי במדיניות או הגבלת חופש העתונות.

יד נחמקין

"80 אחוז מהאירועים המתרחשים ביהודה ושומרון וחבל עזה מאורגנים ע"י צוותי הטלוויזיה והתושבים המקומיים. יכול מאוד להיות שהד־מוקרטיה אינה מתאימה עדיין לתושבי הגדה, והכללים הדמוקר־טיים שלנו מונעים מאיתנו להשת־לט על המצב", אמר ביום שישי שר החקלאות אריק נחמקין בעת פגישה עם נכבדים ברואים בבית זרזיר שבעמק יזרעאל. הוא הוסיף כי רבים במגזר הערבי אמרו לו שישראל אינה יודעת לטפל במצב המצריך יד חזקה.

"מדינת ישראל מבצעת התאבדות מדעת בהרשותה סיקור חופשי של אמצעי התקשורת הזרים בשטחים. אני בעד חופש עתונות, אך לא בעד "הפקרות של עתונות". לו כלי התקשורת היו עורכים סיקור מאוזן, ניתן היה להבין, אך לא מקובל עלי שנאפשר להם להמשיך ולהתרוצץ בחופש שכזה, שעה שהם נוהגים בחוסר אחריות לגבי עם ישראל". דברים אלה אמר בסוף השבוע שר התיירות והמשפטים אברהם שריר, שהתארח במלון דן כרמל בחיפה.

"הישראלים מנסים להסתיר בעייה אשר לא תעלם," היתה אחת הכותרות בכתבות שהופיעו בעיתוני בריטניה לאחר שעתונאים זרים לא הורשו להכנס לגדה המערבית. אך, נראה שהגורם העיקרי לכך שהתגובות היו יחסית די מתונות, הוא העובדה שמרבית הכתבים הבריטיים הגיעו לאן שרצו למרות ההוראות החדשות. אלה שלא אהבו את העניין היו כתבי הטלוויזיה אשר ככל הנראה לא הצליחו להכנס לאוור.

בכל מהדורות החדשות בטלוויזיה, הכתבות בנושא המזרח התיכון החלו בסיקור ההחלטה הישראלית שלא להתיר לעתונאים זרים להכנס לשטחים.

לחברנו אריה לוינסון והמשפחה

אתכם באבלכם במות האב

יצחק משה לוינסון ז"ל

ההלוויה מתקיימת בקיבוצנו היום,

יום ראשון, 6.3.88, בשעה 15.00

קיבוץ גבעת־עוז

עם המשפחה וקיבוץ עין־החורש

אתכם באבלכם במות

רוז'יקה

הלוחמת והמחנכת

קיבוץ להבות־חביבה

פירושו של דבר / פנחס ענברי

אש"ף מתקשה ל"נטוש" במהירות את בריה"מ ל"טובת" ארה"ב

משמעות יוזמת שולץ לגבי הפלשתינים היא הצעה אמריקנית לפתיחת דיאלוג עם אש"ף. אבל לוח הזמנים הצפוף שמנסה ארה"ב להכתיב מקשה גם על אש"ף, שנדרש בתוך זמן קצר לחולל מהפכה באוריינטציה הבין גושית שלו. בעיקרו של דבר פועל שולץ על פי קווי תוכנית רייגן, המדברת על פתרון ירדני־פלשתינאי, אבל הפעם, המרכיב הפלשתינאי אמור להיות הגורם המרכזי באש"ף, ולא תומכי ירדן. לפיכך, ארה"ב עומדת על כך שתקום משלחת ירדנית פלשתינאית משותפת, ובעצם היא מבקשת לחזור לדיאלוג בין חוסיין לערפאת, שנקטע לפני שלוש שנים. וכאן טמון הקושי העיקרי. לאחר כשלון הדיאלוג הזה, חזר ערפאת בעידוד ברית המועצות ואיחד את אש"ף עם ארגוני השמאל, בריה"מ מנסה כך לשוב ולכבוש עמדת השפעה נוחה יותר.

מצד ירדן, מתבטא הדבר בסירוב להטיל על סניורה ואבו רחמה את תפקיד הייצוג הפלשתיני, משום שהשניים נבחרו. בעקבות הסכם חוסיין־ערפאת מלפני שלוש שנים, הסכם שנפסל בידי הסובייטים וארגוני השמאל הפלשתיניים.

הדרישה האמריקנית לחזור בעצם אל עקרונות הסכם חוסיין ערפאת, בקיום הכללים של תכנית רייגן, מחייבת את ערפאת להחליט אם כדאי לו לפצל את אש"ף מחדש, ולהסתכסך שוב עם ברית המועצות. כל עוד לא יובטח לו פיצוי נאות מידי האמריקנים הוא יהסס.

ערפאת מעוניין לפתוח בדיאלוג עם ארה"ב, אבל ספק אם בשבועיים הקרובים הוא יוכל לחולל את השינוי באש"ף.

פנחס ענברי

ערפאת: קיבלתי כל תנאיה של ארה"ב לדיאלוג עם אש"ף

אורי הורוביין

באש"ף הביעו אתמול חשש מהמהלכים האמריקניים באיזור, למרות הצלחת אש"ף למנוע פגישת אישים פלשתינים עם שר החוץ שולץ.

אש"ף קרא אתמול לירדן לכנס בדחיפות את הוועדה השותפת לשני הצדדים על מנת לדון בסיוע לשטחים וכיצד להשתמש בכסף שהקציבה באחרונה סעודיה לוועדה המשותפת. מקורות באש"ף ציינו שהארגון מעוניין לבחון עם ירדן את עמדתה הרשמית. נוכח ההצעות האחרונות של שולץ.

ערפאת נועד אתמול בתוניס עם שגריר ברית המועצות והעביר לו איגרת דחופה לגורבצ'וב. כן שלח אתמול ערפאת איגרת לראש ממשלת סין.

בראיון עיתונאי שנתן ערפאת לרשת טלוויזיה אמריקנית הדגיש שאש"ף כבר קיבל את כל תנאי ארה"ב לשיחות עימו, כולל ההכרה בזכות קיומה של ישראל.

פרופ' רזין: דחיית יוזמת שולץ עלולה לפגוע בסיוע

"ישראל איבדה מיוקרתה, ישנה תחושה של התרחקות מסויימת של ידידים לשעבר. הם חוששים לבקר עתה בישראל, למרות שהוזמנו על ידי" אמר פרופ' רזין בשובו מוושינגטון, לשם הוזמן כיועץ מיוחד של קרן המטבע הבינלאומית.

בהרצאתו בסוף השבוע בקיבוץ שמיר, אמר פרופ' רזין, בין השאר, כי בעקבות המהומות המתמשכות בשטחים והקיפאון המדיני — נוצר מצב חדש בקרב הקהילה היהודית האקדמית, ובקרב האירגונים הבינלאומיים, כגון הבנק העולמי וקרן המטבע הבינלאומית, עמם נפגש, כאמור, בוושינגטון.

המרצה אמר, כי העתונות, במיוחד ה"ניו־יורק טיימס" וה"וושינגטון פוסט", הביעו תמיכה בדרך שבה ישראל מתלבטת בנושא הסיכסוך, תוך הבלטה של התנועות הדוגלות בפשרה וחשיפתה של ישראל לתיקשורת.

אנשי שיחו הביעו בפניו — לדבריו — הערכה לראיונות של חיילים וקצינים ובמיוחד של הרמטכ"ל דן שומרון והאלוף מיצנע.

בהתייחסו למדיניות הכלכלית של ישראל אמר פרופ' רזין, כי רווחת ההערכה: אם ישראל תשיב בשלילה ליוזמת שולץ, יהיה קשה להעביר את החקיקה בקונגרס, ביחס לשלושה מיליארדי דולר סיוע חוץ לישראל, ללא צימצום מסויים, על פי נוסחת הקיצוץ הכללי של גרהם רדמן. בהקשר זה ציין, כי סיוע החוץ של ישראל עד כה, היה פטור מנוסחת הקיצוץ הזה. (עתי"ם)

קיבוץ יקום חוגג

יובל ליסוד

ו־40 שנה

לעליה על הקרקע

המפקדים מתבקשים לשחרר את בניהם־חייליהם למסיבה שתתקיים ב־11.3.88.

מזכירות הקיבוץ

ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י

הועד הפועל

לחברי הועד הפועל והסגנים

ישיבת הועד הפועל של ההסתדרות תתקיים

ביום א' י"ז אדר תשמ"ח 6.3.88

בשעה 10.00 בבוקר, באולם הישיבות בקומה 7.

בסדר היום:

א. דו"ח "ועדת שישינסקי"

ב. יעדים למדיניות המקצועית של ההסתדרות הכללית לשנים 1988–1989

ג. שונות

האמנות נשלחו בנפרד. חברי הועד הפועל והסגנים מוזמנים

מזכירות הועד הפועל

המשכים

4 תושבי הגדה נהרגו

(סוף מעמוד ראשון)

בבתי־הספר התיכוניים.

חיילים נפצעו ממטען

ארבעה חיילי צה"ל נפצעו באופן קל ביותר בהתפוצצות מיטען מאולתר של חומר נפץ ביום שישי בבוקר במחנה הפליטים בדיר אל־בלח שברצועת עזה. בעת שסיור ממונע של צה"ל עבר באחד מרחובות המחנה, התפוצץ צינור שהיה ממולא בחומר נפץ. מהדף נחבלו ארבעת החיילים קלות, טופלו במקום וחזרו ליחידתם. בעקבות הפיצוץ הוטל עוצר על מחנה הפליטים בדיר־אל־בלח ונעצרו חשודים. כוחות הביטחון מייחסים חומרה רבה לניסיון הפיגוע.

התפרעויות באל־בורג'

ביום שישי בצהריים היו מספר מקרים של התפרעויות לאחר תפילת הצהריים. במחנה הפליטים אל־בורג' יידו צעירים אבנים וניסו לתקוף את החיילים. קצין צה"ל, מפקד הכוח, ירה לפיזור התוקפים ופצע שניים מהם. שני פצועים פונו לביה"ח אל־אהלי בעזה.

גם בשבת היו מקרים של הפרות סדר ברצועת עזה, במחנות הפליטים של רפיח וחאן יונס. חיילים פיזרו את ההתקהלויות ובחאן־יונס נפצע קל צעיר מקומי מירייה, בעת פיזור אחת ההפגנות בכניסה למחנה הפליטים. ברפיח וחאן יונס נאסרו כ־15 צעירים החשודים באירגון התפרעויות בשתי הערים. בעזה נשמר השקט לאחר ניסיונות של הפרות סדר ביום שישי עם תום תפילת הצהריים. גם בג'בליה היו ניסיונות דומים והצבא עצר שם מספר חשודים בהפרות סדר.

סדר בג'בל מוחאבר

משטרת ירושלים וכוחות המשטרה המשתתפים במבצע לשמירת הסדר הציבורי במזרח ירושלים ובכפרים מסביב לבירה, ערכו בשבת מבצע להשלטת סדר ציבורי בכפר ג'בל מוהאבר, בדרום מזרח ירושלים.

במהלך המבצע רוכזו כל הגברים, בני הכפר, במרכזו הכפר. אנשי המשטרה הזהירו אותם לבל ישתתפו בהפרות סדר או במעשי הסתה, הקשורים בהפרות הסדר. במהלך המבצע, עצרה המשטרה שלושה צעירים מבני הכפר, החשודים שהשתתפו בהפרות סדר.

התכנסות דחופה ב"חרות"

(סוף מעמוד ראשון)

חלק מהדוברים טען, כי יש לכנס ישיבה מיוחדת של מרכז המפלגה לדיון מריני על תוכנית שולץ עוד לפני נסיעת רה"מ בראשית השבוע הבא לוושינגטון.

לא לבטל הנסיעה

סגן השר רוני מילוא דחה הצעה של יו"ר סניף ירושלים, דובי רבלין, ששמיר יבטל את ביקורו בוושינגטון באומרו: "אין להעמיד את העניין כבעייה שלנו עם ארה"ב. ביטול הנסיעה יצור משבר עם שרינג" — אמר מילוא בציינו, כי השר שולץ אמר לשמיר בדיאלוג האחרון ביום ו': "בוא נמשיך לדבר על ההצעות שלי בעת ביקורך בוושינגטון". לדברי מילוא, ההחלטות לגבי התוכנית האמריקנית יהיו רק לאחר ביקור שמיר בארצות הברית.

ההחלטה לאחר הביקור

ב"חרות" ציינו בסוף השבוע כי החלטה על הקדמת הבחירות תיפול רק לאחר שובו של שמיר משיחותיו המדיניות בוושינגטון. בכינוס שנערך אמש הוחלט בין היתר לתבוע ממזכירות המפלגה להפעיל מייד את מטה הבחירות, ולנקוט בשורה של צעדים אירגוניים המתבקשים ממערכת הבחירות.

במפלגת "העבודה" הוחלט גם כן להמתין עד שובו של שמיר מארה"ב כדי לקבוע עמדה בעניין הקדמת הבחירות.

בישיבת שרי המערך אמש, היתה תמימות דעים כי הכשלת היוזמה של שולץ ע"י שמיר והליכוד מחייבת הליכה מוקדמת ככל האפשר לבחירות מצידם.

שנתון הבוחרים החדש

בליכוד החלו לבדוק אפשרות של עידכון מוקדם של ספר הבוחרים, ובעיקר הכללת השנתון החדש של הבוחרים עוד לפני סוף חודש יולי, המועד הרשמי של הכללתם. בהתייעצויות שהיו בליכוד במהלך השבוע שעבר, הוחלט כי אין לקיים בחירות לפני שהשנתון החדש של הבוחרים יוכל להצביע.

שמיר בסיעת הליכוד

ראש הממשלה יצחק שמיר יופיע ביום שלישי לפני ח"כי הליכוד, כדי לקבל את אמונם ערב נסיעתו לוושינגטון בעוד כשבוע. בישיבה ימסור שמיר דיווח על התוכנית האמריקנית לשלום במזרח התיכון, ועל שיחותיו עם שולץ. רה"מ ימסור לחברי הליכוד מה יהיו עמדותיו בוושינגטון.

קופמן: רק היהודים יקבעו

יו"ר סיעת הליכוד בכנסת חיים קופמן הביע אמש אכזבה מהעובדה ששר החוץ האמריקני שולץ, נכנע ללחץ הערבים ושמעון פרס, בנוגע לכינוס ועידה בינלאומית. קופמן ציין אתמול כי "ישראל. היא מדינה עצמאית וחוקה ורק אורחיה היהודים יקבעו את גורלה".

התנגדות בתחיה ובחד"ש

יו"ר תנועת "התחיה", יובל נאמן קרא אמש לשמיר להפר את שתיקתו ולצאת בתשובה החלטית וברורה: לא לוועידה בינלאומית, ולא להסדר כפוי שאין בו לא שלום ולא בטחון. לדברי נאמן על הליכוד לנצל את יכולתו לקבל בכנסת רוב ולקבוע את הבחירות מוקדם ככל האפשר, ובתנאי שיכלל בו גם שנתון הבוחרים החדש. תנועת חד"ש שללה אמש את תוכנית שולץ בטענה כי זו מתנכרת לזכות העם הפלשתיני במדינה עצמאית בצד מדינת ישראל, ומשום שיש בה התנגדות לאש"ף, שהוא הנציג הבלעדי והיחידי של העם הפלשתיני. כן טוענת רק"ח שהתוכנית של שולץ מרוקנת את ועידת השלום מכל תוכן.

צור: רגע ההכרעה

השר יעקב צור, אמר אתמול, כי יש לברך את שר החוץ האמריקני שולץ על שהציג תוכנית שמחייבת אותנו לצאת מן הקפאון המדיני ולקבוע מדיניות ברורה. לדבריו הגיעה ממשלת ישראל לרגע של אמת, וראש הממשלה, יצחק שמיר, אינו יכול עוד להתחמק מהכרעה ואם פניה של ישראל לשלום או שמא הוא כובל עצמו לקו המצע של הליכוד.

כתב העיתון "דרך הניצוץ" עונה והושפל במשך 11 יום מאז שנעצר

רבחי אל ערורי, שעודו עצור, טוען שחוקריו ניסו לאלצו להודות בקשרי העיתון עם "החזית העממית" —

שלמה סלוצקי

כרזה הקוראת לשחרר את ערורי ואשר הופצה בין מערכות העיתונים העבריים

רק 11 ימים לאחר מעצרו של רבחי אל ערורי, כתב העיתון "דרך הניצוץ", התאפשר לו לראות את סניגורו עו"ד עבד אל עסלי. יומיים לאחר מכן, בעת ההופעה בבית משפט הצבאי ברמאללה, איפשרו לעצור להפקיד בידי סניגורו תצהיר בשבועה, שבו הוא מגולל את פרשת מעצרו והעינויים שעבר, כדי לאלצו להודות, לדבריו, בקשרים כביכול של העיתון "דרך הניצוץ" עם החזית הדמוקרטית לשחרור פלשתין.

כזכור, נסגר העיתון "דרך הניצוץ" לפני מספר ימים על פי פקודת משרד הפנים בהסתמך על הוראות מנדטוריות לשעת חירום, על בסיס של האשמות כלליות, שלא הוכחו בפומבי, ושגונו ע"י גורמים ציבוריים רבים בארץ ובעולם, כולל אגודת העיתונאים בישראל.

עיתונאי של אש"ף

בתצהיר, טוען רבחי אל ערורי — שמעצרו הוארך עד ה־13 במרס, ושהוא נעצר בביתה של אחת מחברות מערכת העיתון בעברית.

כותב אל ערורי: "הכניסו אותי למגרש הרוסים ושם נאמר לי שאני עצור ל־48 שעות בחשד של חברות בארגון עויין. השוטרים שהובילו אותי צעקו עליי מה עשית בבית של יהודיה? וקיללו אותי. לאחר מכן התנפלו עלי בין שישה לשמונה שוטרים, והיכו אותי בכל חלקי גופי וצעקו "זה העיתונאי של אש"ף".

על פי התצהיר נמשכו המכות שעה ארוכה כאשר השוטרים מכים וצוהלים, לדבריו. "לאחר מכן, הכריחו אותי להוריד את הבגדים העליונים, והובילו אותי לחדר שבו שאל אותי חוקר לשמי וכמה פרטים. אחר כך הוציאו אותי לחצר פתוחה, קשרו את ידיי מאחורי הגב לקיר עם חוט ברזל, שמו שק על ראשי, והניחו אותי כך בגשם".

על פי התצהיר הובא אל ערורי לאחר מכן לחדר חקירות שם האשים אותו החוקר בחברות ב"חזית הדמוקרטית לשחרור פלשתין", דבר שהעצור הכחיש בתוקף. ערורי הוחזר לחדר החקירות ושם לדבריו, "ניסו להכריח אותי להגיד שיש קשר בין העיתון לבין "החזית הדמוקרטית". אמרתי שאני רק עיתונאי שכיר של העיתון, ולא יודע על שום קשר כזה. אמרתי שאני רק יודע שאירגון "הניצוץ" המוציא לאור את העיתון קשור למפלגת חד"ש, ושמו"ל העיתון חבר במזכירות חד"ש".

לאחר הנסיון הזה הוחזר ערורי לחצר הפתוחה, נקשר אל הקיר בעמידה ונשאר שם ללא אוכל, ללא שינה במשך כל הלילה עד יום ד'. ביום ד' הובא לפני חוקר נוסף: "הוא רצה להכריח אותי להודות באינפורמציה שלא היתה ידועה לי על העיתון. כשסרבתי, אמר שיחזיק אותי כך עד שאמות, כמו מוחמד אל חוואג'ה ועוואד חמדאן.

"אמרתי להם", אומר ערורי, "שהם יכולים לעשות את המעשה הזה ושגורלי יהיה כמו גורלם, אבל אני לא יכול להודות באינפורמציה כוזבת. אמרתי להם גם שהם יכולים לפנות ישירות לבעלים של העיתון". אחר כך שוב כיסו את ראשו בשק, והוא נקשר אל הקיר בחצר הנ"ל. כאשר ביקש מאנשי הבטחון לאכול הם אמרו לו "אתה עיתונאי, כשתצא תוכל לכתוב שלא נתנו לך אוכל".

הוכנס לארון

ביום ו' שוב הוכנס אל ערורי לחקירה, ושוב סירב להודות בהאשמות נגדו ונגד העיתון. אז הוכנס ל"ארון": "הארון הוא כלוב שמידותיו 60×60 ס"מ שבו החזיקו אותי עם הידיים מאחורי הגב כמה שעות. אחר כך העבירו אותי לתא ונתנו לי לאכול". ביום ראשון הוכנס אל ערורי שוב לארון שם הושאר — על פי תצהירו — עד יום שלישי בלי אוכל ובלי לאפשר לו לצאת, להתרחץ או לעשות את צרכיו. ביום שלישי ב־23 בפברואר, ניסו להביאו שוב להודאה תמורת הבטחה לשחררו. ולאחר מכן הושלך לתא בידוד שם הושאר עד יום ה' 25 בפברואר.

ביום ו' 26 בפברואר הואפשר לאל ערורי לראות לראשונה את סניגורו ובאותו יום הוא עבר לתא בידוד אחר, עד שהועבר למספר שעות לבית המשפט הצבאי ברמאללה לדיון בבקשה לשחרור בערבות, שהסתיימה בהארכת מעצרו על פי בקשת שלטונות הבטחון.

אין טעם להגיש תלונה

לשאלת כתבנו לסיבה שבגללה לא הוגשה תלונה למשטרה או לשלטונות הבטחון על המכות, ההשפלות והעינויים שעליהם התלונן אל ערורי בתצהירו, אמר סניגורו: "מדובר בהליכים ותופעות נפוצות שאין טעם ותועלת להגיש תלונה". "אל ערורי נעצר על פי חוקי החירום", אומר סניגורו, "ועל פי חוקים אלה יש סמכות למנוע מעצור לראות עורך דין במשך ימים ארוכים, ולהפעיל עליו מה שנקרא על ידי ועדת לנדוי "לחץ פיזי סביר". מבחינה חוקית גרידא ידינו כבולות לחלוטין כמו שידיו של אל ערורי כבולות באזיקים".

לכתבנו נודע שבימים אלו מנוסח מברק מחאה חתום ע"י עיתונאים ישראלים אשר דורשים משלטונות הבטחון לשחרר מיד את אל ערורי.

פרשת צינור הנפט

רפפורט יקבל חסינות ויעיד בפני התובע האמריקני המיוחד

דליה רפאל

המיליונר השוויצרי (וישראלי לשעבר), ברוס רפפורט, הסכים לשתף פעולה עם התובע המיוחד ג'יימס מקקיי, החוקר את חלקו של שר המשפטים האמריקני מיז, בתוכנית להקמת צינור נפט מעיראק לירדן. מסרו מקורות יודעי דבר ל"וושינגטון פוסט".

לדברי המקורות הושג הסכם בשבוע שעבר בין השניים, לפיו תוענק חסינות לרפפורט. לא יוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן יעיד עדות שקר.

רפפורט שכר בזמנו את ידידו הקרוב, עו"ד בוב וואלאך, לסייע במימוש הפרויקט שתיקצובו נאמד במיליארד דולר. וואלאך קיבל על עצמו להשיג התחייבות ישראלית שלא לתקוף את צינור הנפט, ולהסדיר "חבילת ביטוח" בסך 400 מליון דולר לעיראק וירדן, במקרה שישראל לא תקיים הבטחתה.

מקורות מקורבים לחקירה מסרו ל"פוסט", שרפפורט אמר לחוקרים, עוד בשלביה הראשונים בחודש שעבר, כי החליט לפנות, ב־1986, למועצה לבטחון לאומי בארה"ב לסייע בפרויקט, כיוון שסבר שיש לה "קופת חסכון" מיוחדת למקרי חירום חשובים.

רפפורט עבד על הפרויקט עם חברת "בכטל" האמריקנית, שהיתה אמורה לבנות את צנור הנפט. הוא אמר שרצה לבדוק את האפשרות למימון ממשלתי אמריקני, כיוון ששעורי הביטוח הצפויים היו גבוהים מדי.

לדברי המקורות אמר רפפורט שיהיה זה "עלבון" לבקש מישראל לגייס את כספי הביטוח, כפי שהציעה חברת בכטל. לדעתו היה זה מוטעה לצפות מישראל ליותר מאשר הבטחה שלא תתקוף את הצינור.

רווחיו של רפפורט

רווחיו של רפפורט מהעסקה מוערכים ב־200 מליון דולר (אם היתה מתממשת) לשנה, ממכירות הנפט העיראקי שהיה אמור לזרום בו. הוא אמר לחוקריה: "לא אומר לכם מה עמדתי לעשות בכסף". אולם רמז שתיכנן לתת "חלק מסוים לישראל". מזומנים, או נפט.

כזכור, לפני מספר שבועות התפרסמו ידיעות לפיהן הובטחו 66־70 מליון דולר לשנה, משך עשר שנים, לישראל, מהם מליוני דולרים — ישירות למפלגת העבודה. על פי הסכם בין רפפורט לידידו שה"ח (אז רוה"מ) שמעון פרס. ידיעות שנדחו והוכחשו מכל וכל.

תכנית צנור הנפט כולה התמוטטה בשלהי 1985 כתוצאה מחוסר ענין עיראקי, ירידת מחירי הנפט והתפטרותו של מקפרליין (שטיפל בנושא) מתפקידו כיועץ לבטחון לאומי.

התובע האמריקני המיוחד בודק האם במעורבותו של שר המשפטים מיז, יש משום עבירה על החוק, שכן חוקים פדרליים אוסרים על אזרחי ארה"ב, חברות, או סוכניהם, לשלם "רכב ערך כלשהו" לפקידים זרים, ממשלות או שותפים פוליטיים למען השגת עסקות.

מובארק: המיגים הלובים עדיין במצרים

אורי הורוביץ

הנשיא מובארק הודיע אתמול במפתיע כי ארבעת המיגים הלובים שנחתו בשבוע שעבר במצרים עדיין נמצאים בתחומה, ויוחזרו ללוב לאחר שתיערך בהם בדיקה על־ידי מומחים. לדבריו מטופלים המטוסים היטב ע"י המצרים. מובארק גילה כי מדינות ערביות אחדות ביקשו ממצרים להחזיר את המטוסים ללוב.

הודעתו של מובארק סותרת את ההודעה שנמסרה בסוף השבוע שעבר, כי המטוסים כבר חזרו לתחומי לוב. מצרים הגיבה עד כה בהודעות סותרות בנושא המיגים, מאז נודע על נחיתתם במצרים. מקורות מצריים לא הודיעו מבעוד שהמיגים נחתו לשם בקשת מקלט מדיני.

"אצלי ניתן לקנות תוצרת מישראל"

עלי כהן

קופנהגן.—בעיירה הורסהלם, כ־20 ק"מ מצפון לקופנהגן, הציב בעל חנות מכולת שלט גדול ובו נאמר: "אצלי ניתן לקנות מתוצרת ישראל." לא הרחק מן החנות, בסופרמרקט השייך לרשת החנויות "אירמה", היתה תנועת קונים דלה. חנות המכולת, לעומת זאת, היתה מוצפת קונים ובתוך שלוש שעות אזלו מרבית המצרכים מן המדפים. היתה זו הפגנת אהדה מיוחדת במינה לישראל.

כזכור רשת החנויות "אירמה", שהכריזה בתחילת השבוע שעבר על ביטול קניות מישראל, חזרה בה בסוף השבוע מהחלטתה.

תפנית חיובית ביחס לאש"ף בדנמרק

עלי כהן

קופנהגן. — קבלת פנים רשמית לנציג אש"ף בדנמרק, עבדול רחמן עלאווי, בעיר אולבורג, הפכה לאבן מחלוקת בין מצדדי אש"ף ומתנגדיו. זו הפעם הראשונה בהיסטוריה של דנמרק שנציג אש"ף במדינה זו מתקבל רשמית ע"י חברי מועצת עיר כלשהי, וייתכן שהדבר מציין תפנית גם במגעים ארציים.

משרד ההסברה של אש"ף בדנמרק פותח במיבצע שכוונתו הסופית, הכרה רשמית של אש"ף ע"י דנמרק. נציגים של אש"ף ייפגשו עם ראשי איגודים מקצועיים, פוליטיקאים, מועצות עירוניות ואזוריות ואנשי תקשורת.

פלטו שרון רוצה לשוב לצרפת ולפתוח "תיבת פנדורה"

פאריס. — שמואל פלטו שרון, מי שהיה חבר כנסת, שנגדו נפתחו הליכים משפטיים בצרפת על עבירות מס ומעשי מירמה, הודיע כי החליט לשוב לצרפת "כדי לדווח למוסדות המשפטיים".

בראיון לרשת החמישית של הטלוויזיה הצרפתית, שנערך בתל אביב אמר איש העסקים, כי פנה לפני זמן מה לפרקליטו הצרפתי פול לומבאר וביקש אותו לנקוט צעדים לקראת שובו לצרפת.

פלטו שרון, שנמלט לצרפת ב־1974 אמר בראיון כי שילם בשעתו 2 עד 3 מיליון פרנקים צרפתים בחודש (300 אלף עד 500 אלף דולר) לאישים ולמפלגות פוליטיות בצרפת במסגרת עסקיו "בכספי דלא ניירי". "אני רוצה לחלק את האחריות עם אי־אלו פוליטיקאים". אמר, מבלי לפרט. יצויין כי פלטו שרון נידון בצרפת לתקופות מאסר ארוכות לאחר שנמצא אשם בעבירות מס ובמעשי רמאות שונים.
(עי"ט)

מוסקווה: 33 בני אדם נהרגו במהומות האתניות, "החמורות ביותר מאז המהפכה"

במהומות היו גם מעשי אונס ושוד רבים

מוסקווה. — המנהיגות הסובייטית אישרה בסוף השבוע כי 33 אנשים נהרגו במהומות האתניות בעיר סומגייט, ב־28 בפברואר, החמורות ביותר שפקדו את בריה"מ מאז מהפכת אוקטובר.

תושבי עיר הנמל סומגייט, שעל חוף הים הכספי, מסרו בשיחות טלפוניות כי במהומות בוצעו מעשי רצח, אונס ושוד רבים, לפני שחיילים נכנסו לתוכה.

סוכנות הידיעות הסובייטית מסרה כי מעשי האלימות בסומגייט החלו ביום א', לאחר שנפוצו "שמועות כוזבות" על המתרחש בנאגורנו־קאראבאך ובארמניה, שם הפגינו מאות אלפי אנשים שבוע קודם לכן, בדרישה לאיחוד החבל עם הרפובליקה הארמנית.

"יסודות פליליים ביצעו פעולות אלימות ופתחו במעשי שוד. הם הרגו 31 אנשים, וביניהם אזרחים מלאומים שונים, קשישים ונשים", נאמר בהודעת טאס, אשר לא ציינה את מספר הנפגעים, והוסיפה כי "העזרה הדרושה ניתנה לאלה שסבלו כתוצאה מאי השקט", וכי נעצרו מבצעי הפשעים, ונפתחו נגדם הליכים משפטיים.

הוקמה ועדה ממשלתית שבראשה גאסאן סיידוב, ראש ממשלת אזרבייג'אן, לטיפול במהומות.

קרבות רחוב בחודש שעבר במוסקווה

מאות צעירים ניהלו קרבות רחוב בעזרת מקלות ומוטות ברזל ברחובות מוסקווה בחודש שעבר, 181 בני־אדם נעצרו והואשמו ב"חוליגאניזם", מסרה משטרת מוסקווה בשבת. משטרת מוסקווה הכחישה שמועות לפיהן נהרגו או נפצעו קשה עשרה אנשים בקרבות רחוב שהתרחשו ב־20 בפברואר. "איש לא נהרג ואף אחד לא נפצע פצעים קשים שחייבו את אישפוזו" נאמר בהודעה.

תקריות אלה דווחו לראשונה בעתון הערב "וצ'רנאיה מוסקווה" ב־24 בפברואר, בו נמסר כי קרבות התלקחו בין צעירים מחבל פצ'אטניקי שבאזור הדרומי מזרחי של העיר, לבין פועלים צעירים המתגוררים במעון שבבעלות בית חרושת למכוניות באותו אזור. שני הצדדים היו חמושים במקלות ובמוטות ברזל.

אזרחים נמלטים ממרכז טהראן בעקבות "בליץ הטילים" העיראקי

איסטנבול. — אזרחים איראניים החלו בורחים ממרכז טהראן בעקבות חידוש ירי הטילים העיראקיים על טהראן ביום ו', מסרו נוסעים שהגיעו מטהראן לאיסטנבול.

"השגרירות שלנו ערכה אומדנים, לפיהם לפחות 40 אחוז מבין המתגוררים במרכז העיר עזבו את בתיהם. הרחובות שוממים לחלוטין" אמר איש עסקים אירופי שהגיע לאיסטנבול ביום ו'.

לדברי הנוסעים שהגיעו בטיסה של חברת התעופה "איראן אייר", קשה לקבל מקומות טיסה בטהראן, מאחר שחברות תעופה זרות ביטלו טיסות ומספר האנשים המבקשים לעזוב, הוא גדול. "זה מחזה איום. בלילה אחר ראיתי מחלון בית המלון שלי שני טילים שהגיעו מהמערב ולאחר שניות שמעתי התפוצצות" אמר איש העסקים האירופי.

עדי ראייה מסרו כי רוב הטילים שנורו עד יום ה' נחתו בשכונות העוני ובאזורים הדרומיים של טהראן, ולא ברובעים העשירים שבצפון העיר.

עיראק מצמצמת התקפותיה

עיראק ירתה ביום ה' שני טילים בלבד לעבר טהראן, אחד מהם לעבר העיר הקדושה קום, לעומת 25 טילים שנורו לעבר איראן יומיים קודם לכן, במאמציה למתן התקפות על איראן.

מקורות מדיניים בבגדד אמרו כי צמצום מספר הטילים מעיד על כוונת עיראק להפסיק את ירי הטילים בעתיד הקרוב, או שיצמצמו במידה ניכרת.

דיפלומט אסיאני אמר כי עיראק עשויה להפסיק את התקפות הטילים שלה, לאחר שהשיגה אחת ממטרותיה — היכולת לפגוע בטהראן בטילי קרקע־קרקע.

עיראק הודיעה כי מטוסיה הפציצו מפעל לזיקוק נפט ואילו איראן קבעה שהם פגעו ברובע מגורים.

איראן מסרה כי למעלה מ־70 אנשים נהרגו ויותר מ־180 נפצעו מאז השבת. עיראק לא מסרה נתונים על אבידות בנפש, אך ציינה כי אנשים רבים נהרגו או נפצעו בעקבות ירי 11 טילים איראניים לעבר בגדאד.

דיפלומטים מערביים הביעו את החשש שמלחמת הטילים עלולה לחבל במאמצים הנעשים עתה באו"ם להטיל איסור על משלוחי נשק לאיראן.

בינתיים נמסר כי השלטונות האיראניים שוקלים הפיכת המבנים הלא־גמורים של הרכבת התחתית בטהראן למקלטי לילה, אם תימשך מלחמת הטילים.
(רויטר־עתיים־עי"ט)

טהרן. — צוותי הצלה מחפשים ניצולים בין הריסות בניין לאחר התקפת טילים עירקית (תצלום: איי.פי)

בית הנבחרים האמריקני דחה בקשת־סיוע לקונטרס

רויטר

וושינגטון. — בית הנבחרים האמריקני דחה הצעה שגובשה על־ידי הדמוקרטים להגיש סיוע הומניטרי ללוחמי הקונטרס בניקרגואה. ההצעה נדחתה ברוב של 216 נגד 208 קולות.

המנהיגים הדמוקרטים הבטיחו להעמיד לרשות המורדים מזון, לבוש ותרופות בסכום כולל של 30.8 מיליון דולר, לאחר שהבית דחה לפני חודש הצעה של הנשיא רייגן להעביר למורדים סיוע בסך 36.25 מיליון דולר, בחלקו צבאי.

רייגן, שקרא לבית באיגרת לדחות את תכנית הדמוקרטים, הביע שביעות רצונו מדחיית ההצעה. הוא קרא לקונגרס לאשר בדחיפות תכנית סיוע חדשה לקונטראס.

"אני קורא לבית ולסנאט לפעול בדחיפות כדי לגבש חבילת סיוע בכמויות מספיקות, אשר תחזק את לוחמי החירות", אמר רייגן. הוא הזהיר כי אם לא תאושר תכנית מעין זו "הסיכויים להשכנת שלום ולהבטחת הדמוקרטיה בניקראגואה יפחתו במהרה".

נציגי הקונטראס הביעו צער על דחיית התכנית על ידי בית הנבחרים. "אנו נמשיך להילחם, אך צעד זה יפגע באסטראטגיה שלנו" אמר דובר הקונטראס, בוסקו מאטאמורוס, בוושינגטון. הוא האשים את הדמוקרטים הליברלים כי הצבעתם רק תגביר את נוקשותם של הסנדיניסטים.

הממשלה הסנדיניסטית קידמה בברכה את הצבעת בית הנבחרים, באומרה כי החלטה זו תקל על המאמצים להשכין שלום באמריקה המרכזית, וקראה לנשיא רייגן "להפסיק מיד את כל סוגי הסיוע לכוחות השכירים".

● אש"ף מנסה להכשיל את ההסכם לסיום מלחמת המחנות — בהאשמה זו יצא העיתון "חקיקה", התוקף גם אישית את יאסר ערפאת.

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים — 4.3.87

	היחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1	—	—	1.7026	1.7238	1.7153
דולר אמריקני	1	1.54	1.61	1.5707	1.5903	1.5824
מרק גרמני	1	0.91	0.95	0.9268	0.9384	0.9340
לירה סטרלינג	1	2.73	2.86	2.7801	2.8148	2.8009
פרנק צרפתי	1	0.26	0.28	0.2740	0.2774	0.2761
ין יפני	100	1.20	1.25	1.2176	1.2328	1.2254
גילדן הולנדי	1	0.81	0.85	0.8273	0.8377	0.8321
פרנק שוויצרי	1	1.10	1.15	1.1211	1.1351	1.1293
כתר שוודי	1	0.25	0.27	0.2612	0.2645	—
כתר נורווגי	1	0.24	0.25	0.2461	0.2491	—
כתר דני	1	0.24	0.25	0.2431	0.2462	—
מרק פיני	1	0.37	0.39	0.3838	0.3886	—
דולר קנדי	1	1.23	1.29	1.2535	1.2691	1.2628
דולר אוסטרלי	1	1.10	1.18	1.1401	1.1543	—
ראנד דר' אפריקני	1	0.44	0.74	0.7319	0.7411	—
פרנק בלגי	10	0.43	0.46	0.4437	0.4492	—
שילינג אוסטרי	10	1.30	1.36	1.3203	1.3368	—
לירה איטלקית	1,000	1.24	1.31	1.2605	1.2763	1.2677

הפגנה רביעית בחודש האחרון באתונה נגד מדיניות ישראל

ז'אן כהן, יוון ועי"ט

אתונה. — כ־1,000 סטודנטים יוונים הפגינו אתמול ברחובות אתונה נגד מדיניות ישראל בשטחים, ולאות סולידריות עם העם הפלשתיני.

ההפגנה אורגנה ע"י ארגון הסטודנטים הלאומי של יוון, והשתתפו בה מספר רב של חברי האיגודים המקצועיים, וכן ציר המפלגה הדמוקרטית המאוחדת, מאנוליס לזוס, שנמנה עם חברי ההתנגדות היוונית במלחמת העולם השניה.

המפגינים שצעדו מהאוניברסיטה של אתונה לעבר הנציגות הדיפלומטית של ישראל, קראו קריאות בהן האשימו את ישראל ברדיפות־אלים בשטחים ובהפעלת כוח צבאי נגד אזרחים.

זוהי ההפגנה הרביעית המתקיימת בחודש האחרון נגד מדיניות ישראל.

● פירושו של רש"י, גדול הפרשנים בישראל, התקבל גם על ידי חכמי היהדות הספרדית, זאת למרות ההבדלים העמוקים בין יהדויות ספרד ואשכנז שבאו לידי ביטוי כמעט בכל שטחי התרבות כולל פרשנות המיקרא. כך עולה ממחקר שנערך ע"י ד"ר א. גרוס מהמחלקה לתלמוד באוניברסיטת בר־אילן ושיוצג במהלך כינוס רש"י — האיש מפעלו וזמנו.

אנשים ואירועים

גברים אמריקנים חולי "איידס" — נוטים להתאבד

שיקאגו. — גברים אמריקנים שלקו ב"איידס" נוטים להתאבד, מגלה סקר שפורסם בשיקגו. הסקר מציין כי הסכנה של התאבדות בקרב הגברים חולי האיידס גדולה פי 66 מהממוצע הכללי.

המחקר מתבסס על בדיקת ההתאבדויות בניו יורק והוא נוהל על ידי צוות רופאים בראשות ד"ר פיטר מארזוק, מבית הספר לרפואה של אוניברסיטת קורנל.

מבין 668 התאבדויות, היו 12 של גברים שנקבע כי לקו ב"איידס". יצויין כי מחלת האיידס היא עתה הסיבה הראשית למותם של גברים בקבוצת הגיל מ־30 ל־39 בעיר ניו יורק. (עי"ר)

כלאו את בנם במשך 14 שנים משום שביקש לחבק בחורה

מונטווידיאו 6. — בני זוג באורוגוואי נעלו את בנם בחדר קטן למשך 14 שנים כדי להעניש אותו על שביקש לחבק בחורה.

אוסקרו נאווארו, עתה בן 32, היה כלוא בחדר מאז היותו בן 19. השיער שלו צימח עד חזהו, וזקנו ארוך וגם ציפרניו ארוכות.

הוריו של אוסקר לא שוחחו עם בנם במשך 14 שנים שבהם היה כלוא, מוסרת המשטרה. בהודעה נאמר כי נאווארו הועבר לבית חולים פסיכיאטרי לטיפול. (רויטר עתיים)

כלכלן הונגרי קורא להקים בורסות: "מרקס לא חשב שאנשים חייבים לחיות בעוני"

בודפשט. — אחד מאדריכלי הרפורמות הכלכליות בהונגריה אמר כי מן הראוי שארצו תעיין מחדש בהתנגדות המסורתית הקומוניסטית לבורסות, בציינו ש"קארל מארכס לא חשב מעולם שאנשים חייבים להיות עניים".

יוזף בוגנאר, מנהל המכון לכלכלה בינלאומית של האקדמיה ההונגרית למדעים, ממליץ על הקמת בורסה במדינה, לשם קידום הכלכלה. "מארכס לא רצה שנחיה במדינה עניה" אמר.

הוא הוסיף כי הונגריה חייבת להתרגל לרעיון שפיתוח כלכלי יביא לידי כך שאי־אלו אנשים יתעשרו. גם אין להיבהל נוכח העובדה שהקמת בורסות נותנת לאנשים הזדמנות להתנהג שלא ביושר. "אני חושב שמוטב לשלוח 15 אלף אנשים לבתי כלא על מעשים לא הוגנים מאשר לעצור את ההתקדמות", הטעים בוגנאר. (רויטר־עתיים)

הספורטאי הרומני שערק הורשה להשאר בקנדה

אוטאווה. — מאמן צוות ספורטאים מרומניה, שהשתתף במשחקי התורף האולימפיים ושביקש מקלט מדיני, יורשה להישאר בקנדה — אמרו ביום ה' פקידי הגירה.

המאמן שביקש לשמור בסוד את זהותו ואת מקום המצאו, כדי להגן על משפחתו מפני פעולות תגמול, ערק ביום ב', יום לאחר שנסתיימו משחקי החורף בקאלגרי.

משטרת העיר ציינה כי הרומני פנה אל שני קצינים בכפר הספורטאים והועבר לפקידי הגירה. (רויטר— עתיים)

מת הכנר הנרי שרינג

קאסל. — הכנר הנריק שרינג מת ביום ה' לאחר שלקה בשבץ עם תום קונצרט שערך ביום ד'. הכנר ממוצא פולני היה בן 69 במותו.

הרופא ציין כי שרינג מת בבית החולים מרימום במוח.

עוד אמר הרופא כי רעייתו, ואלטראוד שרינג, ביקשה להעביר את הגופה לביתם שבמונטה קרלו לצורך קבורה.

שרינג, אזרח מכסיקני, נחשב כאחד הכנרים המובילים של דורו. הוא התפרסם במיוחד בנגינת יצירות של באך. (רויטר־עתיים)

ולדהיים תובע עיתון בווינה על הוצאת דיבה

דפנה ורדי, בריטניה ועי"ט

נשיא אוסטריה, קורט ולדהיים, הגיש בסוף השבוע תביעה משפטית על הוצאת דיבה נגד העיתון הווינאי "פלטר", אשר דרש להאשימו ב"חשד ברצח", בקשר לפעילותו במלחמת העולם השניה.

העתון פירסם את תוכנה של "יומנת אורחים פרטיים", עליה היו חתומים 305 אורחים אוסטריים, אשר דרשו פתיחת הליכים משפטיים פליליים נגד ולדהיים.

המוציא לאור של העיתון הבהיר כי בכתבה לא היה כל "מידע חדש, וכי כל המידע נמצא בדו"ח ההיסטוריונים".

גנרלים אוסטרים הציעו להתפטר

שני גנרלים בצבא אוסטריה הציעו להתפטר בעקבות חילוקי דעות עם שר ההגנה לגבי עמדת הצבא כלפי הנשיא ולדהיים, מסר ביום ו' בטאון המפלגה הסוציאליסטית "ארבייטר צייטונג".

על היום
6.3.88

טוטו נשיא בלבנון

אמין ג'מאייל עומד לסיים בקיץ את כהונתו. מספר המועמדים הרשמיים עד כה הוא שניים בלבד

אורי הורוביץ

בקיין הקרוב אמור להבחר בלבנון הנשיא הבא. התאריך הסופי לבחירת הנשיא הוא ה־23 בספטמבר 1988, או — לפי החוקה הלבנונית — עד חודשיים לפני התאריך הזה. הנשיא נבחר על־ידי הפרלמנט הלבנוני וחייב להבחר בשני שלישים מקולות חברי הפרלמנט, או בסיבוב השני על־ידי רוב רגיל. בשלב זה, רשומים בפרלמנט 99 צירים, אולם 20 נפטרו ואחד נבחר לנשיא. כך שבפועל נשארו 78 צירים.

היום יש ויכוח בלבנון מהו הקוורום החוקי, ממנו יחשבו שני השלישים, האם מ־99 או מ־78. אם מ־78, המצב פשוט: אזי מדובר בכ־50 צירים, וכך הן הנוצרים והן המוסלמים יכולים לגייס מספר כזה של צירים כדי לבחור בנשיא: אם המספר הוא 99 אז קשה לגייס קוורום חוקי. הנוצרים מצדדים במספר 99 כמספר הקובע, ואילו המוסלמים מצדדים ב־78. הנוצרים מאמינים שהתייחסות לשני שלישים מ־99 עשויה לסייע לעמדתם מול נחיתות מוסלמית לגייס רוב ממספר כזה של חברי פרלמנט.

עד כה הגישו באופן רשמי רק שני אישים (נוצרים) את מועמדותם לנשיאות. (לפי החוקה מ־1943 הנשיא הוא בן העדה הנוצרית): דני שמעון, בן הנשיא כמיל שמעון, מנהיג המפלגה השמעוניסטית ליברלית; ופארוק אבו־ל־מע, שגריר לבנון בפאריס.

אולם בלבנון מלגלגים ואומרים, שכל מרוני רואה עצמו מתאים לכהונה שכזו, שכן אם אמין ג'מאייל יכול להיות נשיא, כולם יכולים... אמין עצמו נבחר לנשיא לפני כחמש וחצי שנים, במקום אחיו באשיר, שנרצח. בשעתו, התקיימו הבחירות בלבנון בעזרת זחל"מי צה"ל, שליוו חלק מחברי הפרלמנט הלבנוני למשכן הפרלמנט. עתה נראה, שחלק מחברי הפרלמנט ילוו בזחל"מים סוריים בעת שיבואו לבחור את הנשיא הבא של לבנון. יש בכך משום סמליות למצבה של לבנון, שמאז תקומתה הפוליטית מתערבים בה כוחות זרים, לפעמים בצורה הבוטה ביותר.

מדינה שסועה

בחירות בלבנון היו מאז ומעולם עניין מסובך. המדינה שסועה זה מכבר בין העדות הדתיות השונות. האזרח הלבנוני הוא בעל מודעות פוליטית גבוהה יותר מאשר אזרחי יתר מדינות ערב. בלבנון מתכוננים במלוא הרצינות, לבחירות לנשיאות על אף שמעמד הנשיא מוסד הנשיאות ירדו לשפל המדרגה, כאשר הנשיא אמין ג'מאייל בקושי מצליח לשלוט בארמונו בבעבדה ואף נסיעה מכפר הולדתו בקפיה מסוכנת עבורו. גם הנסיעות לחו"ל של הנשיא נעשות בדרכים עקלתון שכן נמל־התעופה של ביירות מסוכן עבורו כפי שהתברר בנסיון ההתנקשות שנעשה בחייו בחודש שעבר. בחלקים גדולים של מדינתו אין הוא מעז לדרוך כלל, מחשש המליציות השולטות בהם.

אם כן, מדוע להיות נשיא? מדוע כה רבים רואים עצמם מועמדים לכך? התשובה לכך טמונה בסימליות. הנשיא, שהוא ממוצא נוצרי, מסמל את אחדות המדינה, ואף שכל הכוחות הפוליטיים בלבנון פועלים למעשה לדה־צנטראליזציה של לבנון ולקנטוניזציה שלה, איש אינו מוכן להודות בכך בפה מלא. כולם טורחים להסביר שהם פטריוטים לבנוניים, אף שדברי הנאצה שמשמיעים, למשל, ראשי העדות של הדרוזים והשיעים כלפי הנשיא הנבחר של לבנון, לא רק שאינם פרלמנטריים, אלא ששפת הרחוב בקושי תסכין להן.

בקלחת הלבנונית יש בוחשים רבים — במיוחד סוריה, אולם גם לוב, איראן ועוד. סוריה מנסה להגיע לרפורמה חוקתית בלבנון, שתזכה להסכמה כללית. עקב נסיונה זה של סוריה, וסירוב אמין ג'מאייל להצעותיה, המקובלות על שאר העדות בלבנון, נוצר בינו לבין אסד נתק, שנמשך מאז 1985. בשבועות האחרונים ניסו האמריקנים לתווך בין ג'מאייל לבין אסד ולהעביר ביניהם הצעות. הצעות אחרונות של ג'מאייל בנושא הרפורמה החוקתית (שהיא קוד להפחתת השליטה הנוצרית בחיים הפוליטיים של לבנון, שנקבעה בחוקת 43') נדונו לא מכבר בין סגנו של אסד, חדאם, לבין ראשי העדות בלבנון — הסונים, הדרוזים והשיעים —

(המשך בעמוד 15)

יש לי ספק

מכתב גלוי ליעקב חזן, עם צאת ספרו „ראשית חדשה"

נחמיה להב

אני כותב מכתב זה בתקווה שלא תראה בו „פולמוסנות עקרה", „מאזוכיזם אינטלקטואלי" או „חרלשת הרעת" (הגדרות שלך), אלא נסיון כן להתמודד עם האתגר שבספרך — האתגר ש„בפתיחות רעיונית, פיתוח חוש הביקורתי והיכולת של מחשבה עצמית, שבמרכזו ניצבת השקפת עולמה של החברה, שעליפיה היא מנסה לבנות את עולמה" (עמ' 207).

אני מוצא בספרך את עוצמת אישיותך. עוצמת הביטוי, הלהט המהפכני שלא כבה בתהפוכות הזמן; עוצמת המעשה התנועתי ההיסטורי, המגולמת במנהיגותך. אך מקור כוחך, לטעמי, הוא גם מקור חולשתך. האופטימיות הרוויה, הממלאת את אמונתך בחזון הסוציאליזם הקיבוצי, אופטימיות זו ניתקה מכוח המשיכה ואין לה אחיזה ממשית, לא במציאות הקיבוצית ולא במציאות החברה בישראל.

ניתוק זה אין מקורו בהתחמקות מראיית המציאות. הוא קיים על אף ולמרות ראיית המציאות, ועל כך אני תמה. זה אינו ספר תיעוד היסטורי בלבד, זהו מסמך אידיאולוגי המתיימר לתת תשובה לעתידה של התנועה הסוציאליסטית בארץ, להאיר את הפרספקטיבה שלה, להתריע על חולשותיה ולתת לה הגדרות חדשות לעתיד.

אני מניח שכך רצית שיתקבל ספרך, ולכן הפולמוס סביבו הוא חלק בלתי נפרד ממנו.

אני משוכנע כנאמנות התיאור שלך את תקופת המאבק בארץ עד שנות ה־50־60. הכוחות הפוליטיים הרעיוניים היו מקוטבים בין מפלגות הפועלים לבין הרביזיוניסטים. החברה הקיבוצית היתה אלטרנטיבה ברורה, האליטה המגשימה של התנועה הסוציאליסטית בארץ, הביטוי ההירואי של החזון הציוני בהתיישבות החלוצית. בנתונים אלו קיבלנו את כל הקרדיט הפוליטי והכלכלי. יש בספרך, במידה רבה של צדק, נימה של כאב ועלבון על הניכור והאיבה למפעל הקיבוצי מצד הממסד החדש של העשור האחרון בארץ. אתה מנסה, בכל כוחה המוגבל של המילה הכתובה, לעשות צדק ולהחזיר לקיבוץ את מרכזיותו בתקומה הציונית, הלאומית, שעדיין לא הסתיימה, אך הזירה בה מתחוללת הדרמה של חיינו השתנתה לבלי הכר ואין הדר לקולך.

„... אני עדיין מאמין בעתיד, כי אני בטוח שהכל עוד תלוי בנו, ועל כל פנים הרבה תלוי בנו. לא בשומר הצעיר בלבד כי אם בנו, בעם היהודי שאנו בניו, בתנועת הפועלים הסוציאליסטית שעוד תשתחרר מהסתאבותה" (עמ' 241)... „אני מאמין באמונה שלמה שאם רק נהיה נאמנים לעצמנו נגיע כמנצחים לסופה של הדרך הזו..." (עמ' 238).

יש מידה רבה של הגזמה וחוסר פרופורציות נכונות בהערכת מרכזיותם של הקיבוץ והתנועה הסוציאליסטית בעתידה של הציונות. נראה, על־פי הדברים וההתרחשויות בארץ, שהמגמה הפוכה, ומרכזיות זו נמצאת בירידה מתמדת.

יש באמונה הזו, חסרת הפשרה, במרכזיותה של תנועת הפועלים הסוציאליסטית בארץ — מידה רבה של אשליה עצמית. היא מושכת את תקופת הילדות המהפכנית שלנו, שכבר נגמרה, הרבה מעבר לאופק האמיתי שלה, וסופה התפכחות מרה מאשליה.

אינך מתכחש לקשיים ולמכשולים ובאופן תמוה אתה עולה בכל פעם מחדש על גלי האופטימיות הפנטסטית: „יש לחתור בנחישות ובדבקות לקראת העתיד והוא יהיה שלנו..." „בפעילותנו היוצרת והלוחמת תלוי הדבר, והתנועה הקיבוצית עוד תתייצב כמקורם בראש המסע הזה" (עמ' 10־9).

כמה דיוויזיות יש מאחוריך, חזן?

מי המנהיגות הצעירה שתוביל את המסע הארוך והמתיש הזה? מי מבין את הקודים של השפה הגבוהה הזו?

★ ★ ★

יש בספרך ביטוי לאהבה אנושית גדולה. אהבת השותפות והחברות בקיבוץ. אהבת הזולת באהבה. אהבה ואמונה בדור הצעיר ובחינוכו להמשך דרכו האידיאית והמשימתית של הקיבוץ.

אך יש בו גם ביטוי לחוסר אמון בחוסנו האידאי של דור הבנים: „...בסכנה שבהיוולדו בקיבוץ הוא עלול שלא להבין מהי מהותו היהודית של הקיבוץ, ייחודו החברתי הלוחם" (עמ' 216). וכן: „...אין הם מודעים — לא שכלית ולא נפשית — לתהום המבדילה בין חיינו לבין החיים שסביבנו. אין הם מודעים לכך שהקיבוץ ניצב יום יום במערכה על קיום מהותו הסוציאליסטית" (עמ' 221).

אומנם כן, לנו, לדור שצמח מתוך האידיאה הזו, יש ספק, ספק המוטבע באישיותנו ומרכיב את נפשנו. האמת והאידיאית של הקיבוץ נתפסת בעינינו מתוך הסיטואציה ההיסטורית שהצריכה אותה, אך עם השתנות הסיטואציה איבדה האידיאולוגיה הקיבוצית מתוקפה. הסוציאליזם הקיבוצי נהנה בעבר מחוסן פנימי בתנאים סביבתיים מסייעים של חוסר כלכלי, של איום בטחוני קיומי, מוחשי ומיידי, כאשר היה יתרון בולט לעמידה קולקטיבית מול האיום החיצוני. אני לא מבטל את הסכנות הרובצות עדיין לפיתחנו, אבל הישוב הקיבוצי איננו יותר חלוץ יחיד במערכה על עתיד הציונות.

משקלה של האידאה הקיבוצית בחברה מתמעט ביחס לכוחות אחרים, חדשים, התופסים את מקומם במאבק הפוליטי על נפשה של החברה, במאבק על השוויון החברתי, הדמוקרטיה והחוק. הקיבוץ עובר תהליך בלתי הפיך של פתיחות ושינוי של עמודות היסוד שלו.

הפרק על החינוך המשותף ממחיש יותר מכל את הניתוק מהמציאות החברתית שהקיבוץ כבר נמצא בתוכה. אתה עדיין מנהל את הוויכוח האקדמי על הלינה המשפחתית: „בשום מחקר לא הוכח שהלינה המשפחתית טובה יותר לילדינו מאשר זו המשותפת... בשום מקום לא הוכח שהיא מבטיחה את העמקתם של החיים המשפחתיים" (עמ' 225). אתה עדיין מתווכח עם השיטה החינוכית ותוהר למתכונים הישנים, לעדיפותה של הקבוצה החינוכית, לעדיפותה של הלינה המשותפת, לעדיפות שיטת לימוד הנושאים ולמעמדו המרכזי של המחנך. אין בכל אלו פתרונות חדשים למציאות קיימת וראשית חדשה, זוהי שמרנות נטו.

הכירסום בשותפות הכוללת איננו חולשת־דעת הראויה לגינוי ולא „פריצות רוחנית, הקולטת הכל ללא אבחנה, כמבול השוטף את חיינו" (עמ' 219). הכירסום מבטא בחירה אחרת, בחירה לאחר התנסות מצטברת של 60 שנה. בחירה זו מבטאת את הדור שגדל בתוך מציאות החיים של השותפות הכוללת בקיבוץ, דור שנפשו עוצבה במציאות זו ותוך נגישות קרובה לחברה הישראלית בשנות שירות בצבא ולימוד באוניברסיטאות. הזכרון הקולקטיבי שלנו הוא זכרון החינוך המשותף, הקבוצה החינוכית הטוטאלית, שנת הלילה בבתי הילדים ואוכרן הבטחון בשל מגע ידה האנונימית של שומרת הלילה התורנית. הזכרון הקולקטיבי הוא של קצב הקבוצה, הקצב המתמיד המבטל את השונות, שאיננו מותיר פינה פרטית להתכנסות שלך אל עצמך, למקורות אישיותך היוצרת. לא היה לנו טוב עם זה, והשינויים המעצבים את מערכת החינוך היום הם ביטוי חלקי של חוסר הנחת שלנו מהקבוצה החינוכית הטוטאלית.

★ ★ ★

וכך גם במישור הפוליטי.

ההגדרה השלמה, האידאית, התופסת את הקיבוץ כשותפות רעיונית המקיפה את כל תחומי החיים — החברתיים והתרבותיים, המשקיים החינוכיים והפוליטיים — תפיסה זו איננה עומדת במבחן הזמן. אנחנו מבחינים בריבוי הגוונים גם מעבר לדפי „על המשמר". שום הצהרות והגדרות קולקטיביות, שיהיו ה„נכונות" ביותר, לא יניעו הזדהות אישית, אלא אם כן הן רלבנטיות ומתאימות לרחשי הלב, לקורים ולשפת המציאות בארץ.

הנה אתה כבר מתיימר ליחידה לוחמת: „זהו הדגם היחידי המסוגל לקיים את הקיבוץ כיחידת חיים חברתית, פוליטית לוחמת" (עמ' 234).

מפ"ם איננה בטוחה בביתך, חזן!

הסכנה איננה מרדיקלים „הלא סוציאליסטים" של ר"צ. בביתך התנועתי, ערש ההומניזם, נושבות רוחות הימין, רוחות הבוז, השנאה וחוסר הסובלנות, ולא רק לרעיונות האחווה היהודית־ערבית, אלא גם חוסר סובלנות וביטול של רוח ההומניזם ורעיונות הפשרה המשותפים לך ולי.

ב־20 שנות המאבק המכריעות על גורל השטחים והשלום שלאחר מלחמת ששת הימים, נעלמה מפ"ם מהבמה הציבורית אל חיקו הבטוח והחם של המערך, שהקים את קרום. זה 20 שנה אנחנו נתבעים לתת אמון בפיקציה פוליטית מתוך הנמקות פאטאליות של מחסום לליכוד וערבות לשלמותו ולקיומו של הקבה"א. מדובר ב־20 שנה של פיחות כולל במאזן הערכים הלאומיים, ששותפות בו כל מפלגות השלטון ומפ"ם בתוכן. מנהיגות מפ"ם ומימסדה עוד לא זכו לאמון על חשבון מעשיהם הפוליטיים, אמון שאיננו נקנה בהחלטות קולקטיביות של רוב ממסדי אלא בדרך הדמוקרטית היחידה הקיימת במבחן הבוחר בקלפי עם מצפונו והכרתו.

ראשית חדשה תיתכן אם נהיה נוכחים במוקדי המאבק המכריעים, אם נשכיל להשתלב בוויכוח הציבורי, בערוצי התקשורת ובשפה בה מתנהלת ההוויה הישראלית; אם נשתחרר מ„אתוס הסוציאליזם" המופשט, מחלומות השוא על „הגמוניה פועלית"; אם נרע להכיר בעובדה שהחלום על „מדינת הקיבוץ" נגמר, אם הקיבוץ יידע לחיות בשלום ובכבוד עם „המשק הפלורליסטי המתקיים בארץ", שאיננו יכול לבנות את עצמו על שוויוניות מלאה, שההבדלים הם חלק בלתי נפרד ממנו" (עמ' 296).

אם נרע להקריין את הסובלנות וההומניזם יחד עם המאבק על שמירתם והרחבתם של גבולות השוויון החברתי והכלכלי, לא תהא זו ראשיתה של אחרית.

להניע גלגלים בעלייה

יוסף גלילי

העלייה לישראל מצויה כיום באחת משעותיה הקשות ביותר, סבור אורי גורדון, ראש מחלקת הקליטה בסוכנות היהודית. „המאזן הדמוגרפי פועל לרעתנו והירידה היא בעלייה", הוא אומר.

לגורדון (52) שנתמנה לתפקידו בפברואר, אין אשליות. הוא מודע לכך ש„לממשלה ולתנועה הציונית אין תרופות פלא", אבל נחוש בדעתו להעלות את נושא העלייה לראש סדר־העדיפויות הלאומי. „עם 3.5 מיליון יהודים בישראל, עצם קיומנו אינו מובטח עדיין, וכל עוד לא נחתור לשלום עם שכנינו ולא נשנה את דמותה ואורחות חייה של חברתנו — דור יהודי צעיר לא יעלה לישראל".

תפקיד חדש — תקוות חדשות. גורדון חושב שאפשר לשפר. אם רוצים להניע את הגלגלים בעלייה, יש לחולל — הוא מניע — מדרשוש הסר־מעוף ולבוא עם רעיונות ופרויקטים חדשים תוך שימת דגש על החזר הצעיר וקליטתו של העולה מתוך החברה הישראלית. אבל ראש מחלקת הקליטה מזהיר לסייג: תשתית חדשה לא תביא מייד עולים ארצה. זו השקעה לטווח רחוק. הוא מניע ארגון מחודש של נושא העלייה, על בסיס רעיונות ומסרים רלבנטיים.

המושג „עולה חדש", מזכיר גורדון, בא לתאר אדם השרוי בהלם חברתי, תרבותי וכלכלי. מדובר באדם שניתק עצמו מסביבתו לטובת ארץ חדשה. אין לו קשרים. הבדידות מעיקה עליו לא פחות מקשיי התעסוקה והדיור. כדי לפשט את הליכי קליטתו צריך לצמצם את ההתרוצצות בין המשרדים וערימות הטפסים. „בכוונתי להיאבק בביורוקרטיה מתוך גישה של „מה טוב לעולה ולעלייה" ולא „מה טוב לסוכנות ולממשלה".

במקביל, גורדון מעוניין להגביר את [illegible] התאחדויות העולים והאוכלוסיה — בקליטת עלייה. הוא לא רוצה שיזהו [illegible] כמשרד להגירת יהודים לישראל. [illegible] הקליטה צריכה, לדעתו, להיות [illegible] של ציונות מגשימה, הנותנת עדיפות [illegible] המגשימות, תוך היערכות חדשה [illegible] תעסוקה, שיכון וקליטה חברתית.

גורדון. מגמת ירידה ברורה

[illegible] לגייס את תנועות הנוער החלוציות [illegible] מאמינות לרעיון העלייה לישראל — [illegible] כפדרציות בקהילות ובארגונים [illegible] השונים, לרבות בתנועה הרפורמית [illegible] והאורתודוכסית. גורדון: [illegible] פועלות אגודות ידידות כמעט לכל [illegible] על אדמות, פרט לאגודות סיוע לעולים [illegible] בשעה שיש מגמת ירידה ברורה [illegible].

[illegible] צפון־אמריקה, למשל, באו ב־1986 2441 [illegible] וב־87 המערב כבר ירד מספרם ל־[illegible]. עידוד עלייה מארצות המערב מחייב, [illegible] גורדון, טיפוח מערכת תקשורת, בקרה [illegible] במערכת הארגון והניהול ושיפור [illegible] העובדים.

[illegible] ברית־המועצות, הם מאגר יהודי [illegible] לעלייה כר נכר עם האתגר להיאבק [illegible] אומר גורדון. יש לו בליבו על [illegible] של יוצאי ברית־המועצות בישראל: [illegible] ארגון מושך לכיוון אחר. גורדון יחתור [illegible] ארגון־גג למה שהוא מכנה „פעולה [illegible] ואמיתית, שתקרין על העולים ועל [illegible] בישראל".

ראש מחלקת הקליטה בסוכנות לא שוכח [illegible] עוד היכט אחד שמקשה על העבודה ולא [illegible] מטרפד מאמצים: „יש קשר ישיר בין [illegible] הציונית לבין שליטה על עם [illegible]. מכאן נובעים עיוותים קשים, לדעתו,

(המשך בעמוד 15)

על הפרק

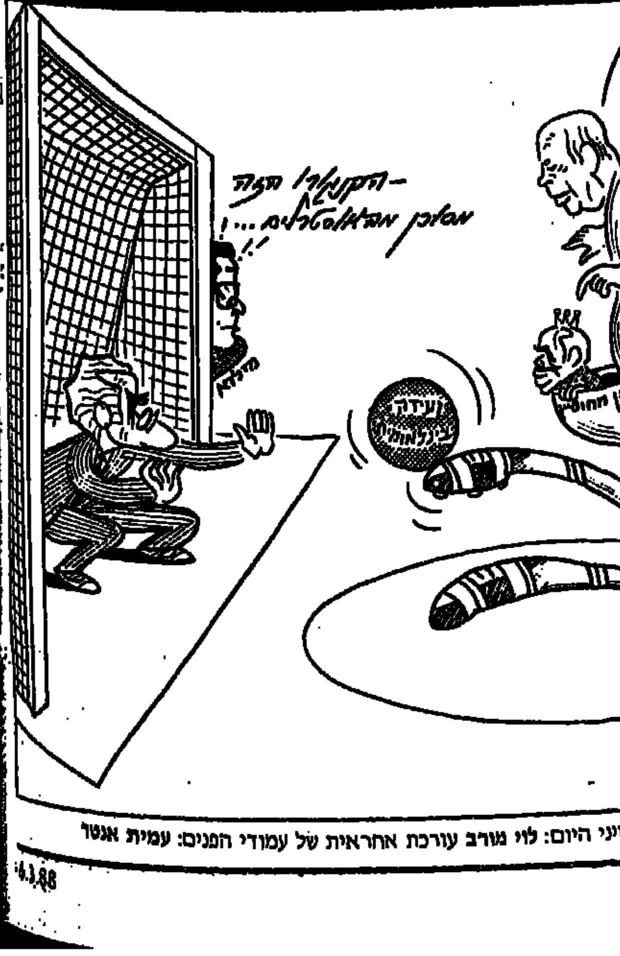

ראש דסק לענייני היום: לוי מורב עורכת אחראית של עמודי הפנים: עמית אנטר

תיירים סביב לה

בצלאל רובין

מאז החלו המהומות בשטחים ירושלים מצויה במוקד המעקב. העיר, שהיתה מלאה וגדושה תיירים, התרוקנה במהירות. ועם זאת מקווים, העיר מקווים, כי הגל ישכח במהרה וירושלים תמשיך להיות את „אתר התיירות מיספר 1 של מדינת ישראל".

ביטוי לאופטימיות לגבי תנופת התפתחותה של ירושלים משמש תוכניות הפיתוח של התיירות שהתפרסמו בימים אלה, ובו קווים לפיתוח מואץ של הענף עד לשנת האלפיים.

המלונאי, אבי קסוטו, חבר הנהלת הענף, מדגיש, כי במהלך 20 שנות איחודה של הבירה, הושקעו בפיתוח התשתית התיירותית בעיר סכומי עתק, ללא תקדים. אלה הביאו למהפך במעמדה של ירושלים כמוקד התיירות הראשון במעלה בישראל. קאסוטו מקווה, כי „הפאניקה תחלוף והענף, המשלב ערבים ויהודים, יתאושש. בירושלים היום 9200 חדרים בנמי מלון. 2200 מהם מצויים במזרח ירושלים.

לצוות המקצועי בראשות ויוה ויגל ורות פרידמן שחקר ובדק את ענפי התיירות השונים, הסתבר כי מרבית התיירות המגיעים לארץ בטיול מאורגן מקדישים לבירה כמחצית משהותם בישראל. התיירים מלאי התפעלות מן העיר ומדעפים שבחים על יופיה וייחודה. אך מתברר, כי המידע שבידי התייר חלקי ולא מספק.

לתיירות האמריקנית העדפה גלוייה לשהייה בירושלים. חלקה של התיירות האירופית הפוקד את העיר נמוך מזה האמריקנית 39% מהאירופאים, שהגיעו לישראל, לנו במלונות התיירות בבירה.

העיר המועדפת ביותר על התיירות האמריקנית בכל ימות השנה, מושפעת עכשיו מן המהומות. האורחים נשארים בחוץ ■ עוד מהלומה לחיי הבידור

התיירות האמריקנית היא הקוץ שב־[illegible], זו נתונה לתנודות שמקורן באירועים ביטחוניים פוליטיים וכלכליים, בין [illegible] מקומיים ובין לאומיים. לפני ימים [illegible] למשל, גזר משרד החוץ האמריקני [illegible] 7000 מלחי הצי השישי שלא לעלות [illegible], אותה הגדיר „מסוכנת מבחינה [illegible]". עשרות קבוצות של צליינים [illegible] ביטלו את בואם וזאת משום [illegible] החוץ הדביק לירושלים תדמית [illegible] „איזור מסוכן". האירופים לעומת זאת [illegible] יותר לתנועות בשערי החליפין [illegible] והמטבע. רגישותם לבעיות הביטחון [illegible]. הם מחפשים איכסון במחירים [illegible] ומיצוי זמנם בסיורים.

אין בידור

לתייר בירושלים יש בעייה והיא [illegible] בידור. בשעה שתושבי העיר אימצו [illegible] כלל „שהבידור הטוב בירושלים [illegible] לתל־אביב", זה זר לתייר. אחד [illegible] להיעדר הבידור נעוץ בשמירת [illegible]. איסור הבידור במלונאות בסופי [illegible] פוגע הן בתייר והן באורח [illegible]. ללא בידור לא ניתן יהיה

(המשך בעמוד 15)

ישראל בארץ הקנגורו

נבחרת ללא עמוד שידרה

דעה פסימית נחרצת על שגרירי הכדורגל שלנו — למרות ששריקת הפתיחה למשחק עם אוסטרליה תישמע כחצי יום אחרי צאת העיתון לאור

מוטי חביב

אמרו לי שזה מסוכן מאוד להעלות על הכתב את דעתי על הנבחרת הלאומית שלנו, משום שהעיתון ייצא לאור שעות לפני שריקת הפתיחה למשחק בין אוסטרליה לישראל. יעצו לי להימנע משום שאני עלול להיות מגוחך היום, בסביבות השעה 13.15, אבל אני לא מתייחס להצעות ומביע את דעתי הפסימית על נבחרת הכדורגל שלנו.

אני עושה זאת על סמך משחקי המבחן שהיו בארץ וכבולם חזיתי ועל סמך עובדות שאיתן לעולם לא ניתן להתווכח.

לדעתי, לא נמצאים באוסטרליה השחקנים הטובים ביותר של ישראל, ומכאן שהבחירה של מיליאנקו מיחיץ' אינה לטעמי, שלא לדבר על נסיונות אין־ספור שהגיעו לשיא כששחקן שהיה בהרכב הראשון של הסגל, שבועיים לפני המסע, לא נכלל כלל בין 20 היוצאים והכוונה לינאל הלל, למשל.

נתחיל בשוער. איש לא ישכנע אותי שבוני גינצבורג הוא השוער הטוב ביותר שיש כיום למדינת ישראל. גינצבורג הוא בין הטובים, אבל לא הטוב שבהם. לגינצבורג אין את הניסיון שכל־כך דרוש באוסטרליה. איך שוער כמו אריה חביב נשאר בארץ? התשובה אצל מיחיץ'. אגב, גם יעקב אסייאג מבני־יהודה עדיף בעיניי על פני גינצבורג.

בחולייה האחורית ישחק ניר אלון. שחקן מוכשר, אבל עדיין מוקדם להעניק לו קרדיט כה גדול. יוסי ז'אנה מתאים הרבה יותר. את אודי אשש הייתי מעדיף, אפילו את שלמה אילוז מבאר־שבע.

ניר קלינגר ישחק כמגן וזה מזכיר לי שיהודה עמר מסתובב עכשיו בתל־אביב. קלינגר שיחק במרבית משחקי המבחן בחוליית הקישור, יש לו כרטיס מנוי בנבחרת, ואם ייכשל בעמדת מגן יוצב בהתקפה, אולי בשער.

בעבר הפכו מאמנים ישראלים בלמים מנוסים למגינים וזה הצליח. אברהם לב, למשל, היה בלם בקבוצתו ושיחק בנבחרת כמגן. אותם דברים אמורים לגבי ישעיהו שווגר, מוצי ליאון ואפילו יוחנן וולך.

אגב, בקשר למגן השמאלי רציתי להזכיר לאלה ששכחו את דוד פיזנטי. מנשה שמעונוב ישחק בקישור אחרי תקופת פציעה ממושכת שניטרלה אותו מהמגרשים.

חברו לקבוצת מכבי תל־אביב, מוטי איוניר, לא עשה דבר מאז חזר לישראל מהולנד. למרות זאת, הוא קפץ על עגלת ההרכב כאילו הטביע את חותמו העונה בכדורגל הישראלי. אם איוניר כל־כך טוב ואם שמעונוב כל־כך יעיל, אז מדוע מדורגת מכבי תל־אביב היכן שהיא מדורגת? גם התשובה הזו אצל מיחיץ'.

בין החלוצים נמצא מקום גם למשה אייזנברג, כדורגלן שלא מצליח לאושש את בני־יהודה. מה לאייזנברג ולנבחרת? לא ברור. אגב, בליגה הוא כבש העונה שני שערים ועם „המטען" הזה הוא הולך לאיים על הקנגרו. ועוד אחד שלא ברור לי מה עושה באוסטרליה הוא ליאור רוזנטל.

רציתי שיסעו לאוסטרליה פיטרים. חלוצים אמיתיים. זאהי ארמלי, למשל. בנקודה הזו אני מאושר שניר לוין צורף ברגע האחרון, ואין לי ספק, שאם יקבל הזדמנות, יוכיח את עצמו.

בעבר התבססה הנבחרת על מערך מסוים מקבוצה אחת. בנבחרת הזו עוד לא שמעו על הדברים האלה. ארבעה שחקני חולייה עורפית, למשל, מארבע קבוצות.

מהקבוצות המוליכות את טבלת הליגה הלאומית יש רק שחקן אחד — אלי כהן מהפועל תל־אביב. מוזר. אנגליה הגיעה לרמת־גן ושילבה בהרכב הפותח שלושה משחקני המוליכה ליברפול, אבל מה שטוב לאנגלים, לא טוב לנו. מה לעשות?

אתם מכירים עוד מדינה בעולם שממוליכת הטבלה שלה (וכמשך שישה חודשים) אין אף שחקן בהרכב הראשון?

שמעתם פעם על מדינה שמלך שערי הליגה הלאומית שלה לא כלול בהרכב הנבחרת?

אצלנו זה קורה. נבחרת ללא עמוד שידרה. נבחרת מוזרה שמוותרת בנקל על משה סיני. לא מתחשבת בכישורי נסים כהן. זוהי הנבחרת שלנו.

ואת הדברים האלה אני כותב לפני שריקת הפתיחה. את הדברים האלה תוכלו לקרוא בסוף החודש, בעיתונים אחרים, על־ידי פרשני כדורגל שיודעים להסביר מדוע היה כשלון, ולא יודעים להסביר מדוע יהיה כישלון.

תבוסה? ניצחון? תיקו?

● ליאון קונסטנטינובסקי (42) מאמן מכבי יפו, עובר מקורות, תושב בת־ים: „לא נפסיד. אסור לנו להפסיד. זה יהיה תיקו ומעלה לישראל. אם הנבחרת תצליח באוקיאניה ישתפר הכדורגל בארץ. אם נכשל כמשימה יילך הכדורגל שלנו עשר שנים אחורנית".

● נסים גרמה (37), זמר, תושב פתח־תקווה: „הפתעה. ננצח. להערכתי זה יהיה 0:1 ואת שער הנצחון יכבוש רוני רוזנטל".

● שרה הלפרין (32), פקידה בסניף בנק הפועלים בערד, תושבת ערד: „1:3 לאוסטרליה. לא יודעת למה. זו סתם הרגשה".

● איציק הבי, בן 15, תלמיד, תושב תל־אביב: „נפסיד 3:1. אין בנבחרת גברים. כולם פחדנים ומול נבחרת חזקה פיזית כמו אוסטרליה לא יהיה לנו מה למכור".

● אלכסיס, רקדנית בטן, תושבת חולון: „יהיה תיקו. קשה לי להמר כמה, אבל תיקו".

● יצחק קרברינסקי, בן 52, מנהל בבנק הבין־לאומי הראשון, תושב חולון: „0:1 לישראל. למה? כי אני ישראלי וכך אני רוצה שיהיה".

● ויקטור טל, בן 36, מזכיר הפועל בת־ים, תושב בת־ים: „שתי הנבחרות תשחקנה בצורה אגריסיבית. שתיהן תשתדלנה לא לספוג שערים והרגשתי היא שהמשחק יסתיים ללא שערים — 0:0".

● כרמלה מנשה, הכתבת לענייני צבא של „קול ישראל", תושבת תל־אביב: „מאיפה אני מבינה בכדורגל? מה לי ולזה? תרשום 1:1 לישראל ואל תשאל למה".

● אבי גבע (40), מנכ"ל החברה לפיתוח לוד ורמלה, תושב תל־אביב: „1:1. הנבחרת לא במצב הכי טוב אבל אני מאמין שהם יתאמצו ויגיעו לשיא במשחק עם אוסטרליה. את הגול לטובתנו יתן ניר אלון".

● אברהם דלשר (42), מלצר, תושב חולון: „1:3 לאוסטרליה משתי סיבות. האחת משום שאורי מלמיליאן פצוע וגם אם ישחק לא יהיה אותו מלמיליאן והסיבה השניה שאלי אוחנה בבלגיה במקום באוסטרליה".

● שמעון וילנאי (42), עיתונאי ספורט ב„קול ישראל", תושב תל־אביב: „1:1. אחרי הכל זו תהיה נבחרת ישראל לוחמת שתשכח מכל הטרדות והבעיות ותפתח ברגל ימין את הטורניר הקדם־אולימפי כדי להעניק מעט חדווה לחובבי הספורט. השער יהיה של דניאל ברייליובסקי".

● מאיר הבי (31), בעל אולמי „הנוצץ" בתל־אביב, תושב הרצליה: „זה יהיה משחק של עצבים. מי שישמור על קור רוח ינצח. אנחנו נעשה זאת טוב יותר וננצח 1:2".

● זכריה אחרק, בן 47, עובד עיריית תל־אביב, תושב תל־אביב: „אני מאמין באמונה שלימה שהפעם ננצח. המאמן שלהם פרנק ארוק הוא יחצן ואלוהים יהיה איתנו. ננצח 1:2 ולא איכפת לי מי יהיה המבקיעים. העיקר שיבקיעו".

● אברהם אירנשטיין, מוהל מוסמך, תושב תל־אביב: „העיקר שהמשחק לא בשבת. אילו זה היה בשבת לא הייתי משתתף בסקר. בזכות שהמשחק יהיה היום ראשון נרוויח 0:1".

● דוד לויאן, בן 36, חבר בוערת הכספים של ההתאחדות לכדורגל, תושב רמת־גן: „שתי הנבחרות שוות משום שהם ביתיים ואנחנו יותר טובים. זה מאזן את הכוחות: עם לחימה טובה נוציא תיקו. כמה? 1:1".

● משה אליהו, בן 31, עד לפני כמה חודשים שימש כנהגו של הרמטכ"ל משה לוי, היום מנהל את פאב „אמצע הלילה", תושב באר־שבע: „1:2 לאוסטרליה. מה אגיד לך? אנחנו טובים אבל הם חזקים. חזקים מאוד".

● מרדכי רוזנבלום, בן 42, עתונאי ספורט ב„מעריב", תושב גבעתיים: „1:2 לישראל. דווקא בגלל כל מה שעשו לשחקנים בחודשי ההכנה הם ינצחו. אגב, אני לא אוהב את פרנק ארוק השחצן".

קיווי פצוע בכותרת הראשית

ירון אמיתי

אוקיאניה — „יבשת? בעולם בו לכל חברה באוים קול אחד, גם אם שיטחה הוא חמישה קמ"ר, וביריתה אינה אלא קומץ בקתות בצל תריסר עצי קוקוס, גם אוקיאניה היא יבשת. אמת, היא יותר ים מאשר יבשה, אבל בימים של התמודדות בין־גושית על כל פיסת גלובוס, גם ים הוא נכס עובר לסוחר.

השם „אוקיאניה" מתייחס למעשה, לצירוף המזור של אוסטרליה — יבשת בפני עצמה וגוליבר בעולם של מדינות ליליפוטיות — וניו־זילנד — צמד איים בהם מיספר הכבשים גדול פי כמה ממספרם של ההולכים־על־שתיים, ואינסוף איים ובני־איים, אשר היו במאה הקודמת מושבות של מעצמות אירופה, והפכו ברובם למדינות עצמאיות, במהלך עשרים השנים האחרונות. הבולטות בין מדינות האיים הן פפואה־גינאה החדשה, אי גדול מצפון לאוסטרליה (וחציו המערבי, דרך אגב, היה פעם מושבה הולנדית והיום הוא חלק מאינדונזיה), ופיג'י, קבוצת איים טרופית בלב „הים הדרומי", כפי שקראו פעם לחלקו הרומנטי של האוקייאנוס השקט.

מדינות מוכרות פחות הן איי שלמה, ונואטו ולשעבר ההברידיים החדשים, קיריבאס, טונגה, טראק, נאורו, המדינות הפדראליות של מיקרונזיה, ועוד שפע של יצורים מדיניים זעירים, אשר שמם מוכר בקושי מעבר למים הטריטוריאליים שלהן.

נאורו למשל, הוא אי עגלגל בקוטר 30 קילומטרים, המוקף אלפי קילומטרים רבועים של ים ריק. אך זוהי אחת העשירות במדינות העולם, הודות למרכצי הפוספאט שלה. מלבד המדינות העצמאיות נשארו באוקיאניה גם כמה מאחזים קולוניאליים. צרפת שולטת עדיין בקלדוניה החדשה, טהיטי ואיי פולינזיה; ארה"ב בחלק מאיי סמואה; ובריטניה בקבוצות אחרות של איים פחות־חשיבות.

אוסטרליה, הענק האזורי, חוגגת בימים אלה מאתיים שנים ל„היווסדה". הכוונה כמובן, לתאריך המציין את תחילת דרכה כמקום גלות לפושעים קטנים וגדולים, שהחברה הבריטית נהגה להשליך מתוכה. מלבד האיזכור כשלטים, אותם נשאו מפגינים מעטים במהלך החגיגות, לא הזכיר איש את זכויותיהם של הילידים שחוריי־העור, שהגיעו ליבשת כבר לפני 30,000 שנה, ונדחקו הצידה עם בוא המתיישבים הלבנים. אוסטרליה, החברה בחבר־העמים הבריטי, היא ברית של שש מדינות ושתי טריטוריות.

סיכויים טובים

בראש הממשלה הפדראלית עומד (זו הפעם השניה ברציפות) בוב הוק, איש מפלגת העבודה. בעוד שנה יילכו האוסטרלים לבחירות כלליות, שיעמדו בסימן צמיחה כלכלית איטית, שיעורי ריבית גבוהים, אינפלציה מסויימת ועליות מתונות בשכר. למרות אווירת האפרוריות, ל„לייבור" סיכויים טובים לזכות פעם נוספת בשלטון.

אחת הסיבות לכך היא מצבה האומלל למדי של האופוזיציה, המפלגה הליברלית. שנותיה האחרונות בהנהגת המדינה (1975־1983) אינן זכורות כתקופה זוהרת במיוחד: למעשה הבוחרים מאשימים אותה, כי היא אחראית להאטה הנוכחית.

בעייתם השניה של הליברלים היא בינוניות המנהיגים: ג'ון האווארד, הכלכלן העומד בראשה, הוא יריב חלש מול הוק הכאריזמטי. אנדרו פיקוק, שקדם לו בתפקיד, נושא תווית של „מפסידן", ואילו סר ג'ו ביילקה־פטרסון הקשיש (76), ראש ממשלת קווינסלנד (אחת ממדינות אוסטרליה), דמות ציורית וקולנית של שמרן ימני, נאלץ להתפטר מתפקידו בעקבות חשיפת אי־סדרים במימשלו. כל הסיכויים כאמור, נוטים לכך שבוב הוק ידיד ישראל, (הוא ביקר כאן בשנה שעברה, ושלח את שר החוץ שלו אלינו לפני כחודש) ימשיך לכהונה נוספת כראש ממשלה.

חומר לשנים אחרות

ניו־זילנד מגיעה לכותרות עיתוני העולם רק לעיתים רחוקות. כתבת שער מקומית עשויה לעסוק בימים רגילים בקיווי (העוף הלאומי) שנפצע בגן החיות, או בגובה הגלים־לידי־עיירת־הקייטנים. העניין היחיד שהצליח להוציא את הניו־זילנדים משלוותם היה הוויכוח סביב שאלת פירוזו של דרום־האוקיאנוס השקט מנשק גרעיני. כזכור, עמדה לפני כשנתיים ספינה של ארגון שוחרי איכות הסביבה „גרינפיס" לצאת להפגין באיזור הניסויים הגרעיניים שמבצעת צרפת באיי פולינזיה, כאשר חיבלו בה סוכנים חשאיים צרפתים (כפיצוץ גם נהרג אדם אחר). הפרשה סיפקה לעיתונאי ניו־זילנד חומר לשנים אחרות.

השנה מוטרדים תושבי המדינה בשאלות כלכליות. המפלגה הסוציאליסטית, ששלטה בניו־זילנד שנים ארוכות, הנהיגה משטר של מעורבות ממשלתית בכל תחומי הכלכלה, ואיתה גם סבך של מיסים והגנות סוציאליות מפליגות. גם שתי קדנציות של המפלגה השמרנית לא הצליחו לשחרר את המשק מכבליו. דווקא המפלגה הסוציאליסטית שחזרה לשלטון לפני חמש שנים ואף זכתה בשנה שעברה בקדנציה נוספת, מנסה עתה לבצע רפורמות ליברליות מרחיקות לכת. ראש הממשלה, דיוויד לאנג, תומך בצעדים כגון מס הכנסה אחיד בגובה 25% מהשכר ומכירת חברות ממשלתיות לידיים פרטיות. למרות שהרפורמות „נתקער" בשלב זה וטרם אושרו בפרלמנט, שש השבועון הבריטי „אקונומיסט" להגדיר את המצב: „אם זהו סוציאליזם, יצעקו אנשי היוזמה הפרטית, תנו לנו עוד ממנו".

חוקה חדשה

ומדינות הים? הן שומרות בינתיים על יציבות יחסית. „בינתיים", משום שפיג'י יצאה בחודשים האחרונים מן הכלל. ההפיכה הצבאית, שחולל הקולונל רבוקה, רמטכ"ל צבא פיג'י, היתה פרק ראשון בסידרה טרגית־קומית שכוכביה היו 700,000 תושבי האי. כמחצית אורחי פיג'י הם ממוצא הודי, צאצאי עובדי מטעים, שהביאום לשם הבריטים בסוף המאה שעברה. כאשר הפסידה מפלגת התושבים המלאנזיים המקוריים את השלטון בבחירות בשנה שעברה, לראשונה מאז העצמאות ב־1970, תפס רבוקה את השלטון, הוציא את פיג'י מחבר העמים הבריטי, ולבסוף התפטר לטובת ראש הממשלה שנוצח. עתה עסוקים הצ'יפים המקומיים בניסוח חוקה חדשה, שתחסום לנצח את דרכם של התושבים ממוצא הודי לעמדות כוח במדינה.

בקלדוניה החדשה, שם גדול מיספר המתיישבים הצרפתים ממיספר המלאנזים המקוריים, שקט. המהומות לא התחדשו אחרי משאל העם המפוברק למחצה, שהכריע לטובת שלטון צרפתי ונגד עצמאות. הכל מחכים כנראה, לתוצאות הבחירות לנשיאות בצרפת. גם כוונאטו הסמוכה, שהתפרסמה הודות לזכויות עגינה שנתנה לצי הדיג הסובייטי ולקשריה המסתוריים עם הקולונל קדאפי, אין חדש. המדינות הזעירות האחרות שקועו בשיגרה נעימה: השלמה עם גורל נצח של כלכלה נחשלת. מוצרי היצוא של רובן הם אגוזי קוקוס מיובשים, דגיים למיניהם ותיירות. התשואה בהחלט לא מספיקה לרכישת מקלטי טלוויזיה, אופנועים ושאר פיתויים יפניים. כרוב המדינות האלה אין כלל תחנות טלוויזיה מקומיות והמקומיים רוכשים מכשירי וידיאו בכמויות מרשימות. התוצאה: גרעון כרוני, אותו מכסות בקביעות אוסטרליה, ניו־זילנד ומדינות המערב.

בכדורגל, כמו בכלכלה ובמדיניות, אוקיאניה היא למעשה, מגרשן הפרטי של אוסטרליה וניו־זילנד. כל המדינות האחרות מסתפקות לכל היותר צבע אקזוטי, כדי לשמור על תדמית „גן העדן" של איי הים הדרומי.

בעריכת עלינא תורי

תיאטרון

שאלה של מוסר

„נידוני אלטונה" מאת סארטר, בתיאטרון בית־ליסין

חנה רוזנטל

„נידוני אלטונה"

שלוש עשרה שנה בעליית הגג של הטירה המבודדת באלטונה, כלוא מרצונו פראנץ פון גרלאך בן ה־34 (שמואל וילוז'ני), בנו הבכור של איל הספנות ה־גדול ביותר בגרמניה (יוסי ידין), מבכה את גורל מולדתו ומסרב לצאת ולהתמודד עם ההרס השולט בה, לפי אמונתו, מאז תבוסתה במלחמת העולם השניה. את טירופו ואת סולחן אשמתו בחורבן מטפחת אחותו־מאהבתו, לני (מיכל בת־ארם) האדם היחיד אתה הוא מקיים מגע.

האב מגלה שהוא חולה בסרטן הגרון ושימיו ספורים. הוא מזעיק לטירה את בנו וורנר (סולי רשף) ואת כלתו יוהנה (טטינה קנליס־אולייר).

המחזה „נידוני אלטונה" מאת ז'אן פול סארטר, תרגום יצחק גורן גורמזאנו, המועלה בתיאטרון בית־ליסין בבימויו של יורם פאלק, מתחיל כסיפור על מינוי יורש לאימפריה ש־הקים האב, אבל יוהנה, המסרבת להישאר ב־טירה, פורצת את בדידותו של פרנץ, פותחת את תיבת הפנדורה המשפחתית ומוליכה את בני־הבית לדרך שאין ממנה חזרה.

יורם פאלק, מדוע נתת לגיבורים אופי טוקסי כל־כך?

„בעולם האריסטוקרטי של משפחת פון גרלאך, אריסטוקרטיה גרמנית שוקעת, שהיה בטירה באירופה שוקעת, ישנה נטיה לטקסים. זה אופייני לדמויות ולתרבותם הגרמנית. אפשר למצוא זאת גם בעולם של „בית בודנברוק" של תומאס מאן. סארטר השתמש בעולם הזה כאלמנט סימבולי. בסוף שנות ה־50 היתה צרפת שקועה בבוץ המלחמתי של אלג'יר. בראיונות שנתן על „נידוני אלטונה" אמר סארטר, שלא היה לו עניין בנאצים, אלא במיתוס כמטאפורה לעניין הצרפתי. לגורל של דור צעיר שהמוסר שלו הושחת כנגד רצונו. הוא השתמש בגרמניה, כדי ליצור הרחקה והקצנה, ותמר נפץ."

— הגיבורים לא הולכים בטירה. הם כורחים.

„אני אוהב תיאטרליות. חשבתי, מה זה ללכת על שטיחים רכים, בחדרים רחבים בעלי תקרה גבוהה. הגיבורים שואפים לשמיים. הם חושבים שהם בני־אלים. אילו תעשיה בעלי תדמית עצמית גבוהה מאוד, כמו הנסיך ממונקו היום. סארטר קורא לפראנץ „נסיך", דמות מתוך עולם הרנסנס, נער שעשועים שיש לו הכל ויום אחד יהיה לו רכוש אדיר, קשרים עם כל העולם, הכל".

— ובבית הזה מוטיב המוות הוא חלק מרקמת החיים...

„זה קשור בגאוות המשפחה. היכולת להחליט על גורלך עד הסוף. חלק גדול מן המנהיגים הנאצים התאבדו, כדי לא להיתפס, לא לעבור תהליך התבזות. אסור לשכוח, שמ־דובר במשפחה לותרנית. העקרונות וה־אידאלים טבועים עמוק בחינוך הפרוטסטנטי. פראנץ הנער שהציל את הרב היהודי, עשה זאת יותר כדי לשמור על תטוהר שלו, מאשר להציל את האיש. ומטעם אידאלי יותר מאשר הומאני — פרפקציוניזם היסטורי. כשמתברר לו ל־פראנץ, שהאב איפשר להקים מחנות ריכוז על אדמותיו, שבגר בעקרונות, בחוקים, בקוד ה־מוסרי עליו חינך אותו, נוצר אצלו קרע פנימי, הראשון בין הקרעים שעוד יבואו.

האב הוא דמות טראגית שמאבדת את עו־למה, מעמדו בחברה שבנה מתערער, בנו מסרב לראותו כבר 13 שנה, מחלתו היא הקש האחרון. המוצא — מוות. פרישה אלגנטית מן החיים. כל שהוא צריך לעשות הוא להיפגש עם פראנץ ולסגור את החשבון ביניהם."

— בגזירת המוות של האב על פראנץ יש מעין הצהרת אהבה. לני אומרת שהאב מסרב להרוס את הבית לפני מותו ולקחת אותה ואת וורנר, כי הם לא די אהובים עליו.

„בהחלט. פון גרלאך רואה במוות הצלה לפראנץ ולכבוד הלותרני. פראנץ צריך להתאבד כי הוא לא יכול להמשיך להיות פליט, פן ישאיר אחריו משהו מעוות".

— אבל פראנץ חיי לא רוצה למות?!

„כל עוד הוא חי בחדר, בגן־עדן קטן, בעולם של אשליה, כל עוד היה הכל ממוקד סביבו וסביב הפנטזיות שלו, חייו היו בסדר. אבל הבועה נסדקה עם הופעת יוהנה. זו התאהבותו הראשונה באשה. היציאה העצה שהיא כופה עליו וההלם וחוסר היכולת להתמודד עם „גרמניה של שפע" המתגלה לפניו בעיתונים, מולידה את החלטתו למות. דווקא אז נסוג האב מרעיון ההתאבדות בשל שמחת המיפגש עם הבן. בצד גאוות המשפחה יש במוות גם מעין ספורט. להתאבד בנהיגה מטורפת במרצדס של לני, שתסתיים בצלילה בנהר, זהו אקט של גדולה."

— גם לפני הבריחה אל המוות, בורח פראנץ אל השיגעון. מהו שגעונו של פראנץ?

„פראנץ לא משוגע. הוא משחק את המשוגע כתפקיד, כמסיכה. אבל כשאדם משחק כל־כך הרבה זמן, הגבולות קצת מטשטשים. להיות כלוא במין תור כזה, ללא תחושת זמן של שעות של יום ולילה, מתבוסס בתוך עצמו, בתוך עולמו — הוא לא יודע אם הוא משחק או שהוא באמת כזה. השיגעון נחוץ לו, כדי לברוח ממשפטי נירנברג. פראנץ הוא רוצח, פושע מלחמה ויודע זאת. כשיוהנה חוזרת לעולמו השיגעון מתחיל להתפרק".

— מה מושך את יוהנה אל פראנץ?

„היא נמשכת אל הטירוף, אל איזה כוח מרומה שיש לו. היא, שהיתה שחקנית קולנוע שנגעה בזוהר, הגיעה בכנפי התהילה נוסכת בה שיכרון. היא נסחפת לחוף סיפור ההזיה שלו, ומשום שמערכת היחסים שלה עם וורנר, הנכנע לאביו מתערערים, היא מאמינה, שתוכל לעבור אל חדרו של פראנץ ולגור איתו שם, כמובן אשליה".

— המחזה עוסק בגילוי עריות בין לני לבין פראנץ. אתה הרחבת את הרמזים אל האב ולני, האב ויוהנה. מדוע?

„הנחה אותי לכך הפחד מן המלל הפילוסופי במחזה. תיאטרון לא יכול להיות אידאי. הוא צריך להעביר חוויה חושית, רגשית, אסתטית לפעמים. ניסיתי ללכת נגד הדַּבְּרָת על־ידי מגעים פיזיים, על־ידי יצריות.

בלני יש משהו מן השטן — גילוי העריות, הרצון שלה לשרוף את הבית, ההסתגרות שלה בתוך החדר של פראנץ לאחר שהתאבד. גם לקינאה בין האחים המחפשים זה את לטיפותיו של האחר על גופה של יוהנה, יש עוצמה מוחשית מאוד."

— ישנה אצל סארטר הסתכלות רומנטית על הגרמני, נמצאת גם אצל סובול. הגרמני הוא רוצח, אך אלגנטי, אינטלקטואל. כלי וחגיגה עם כלי ההשמדה. כך היה מתאר מחזאי גרמני

— גרמנים?

„קרוב לוודאי שלא. זו זווית הראייה שלי: עין שרוצה להרגיש מהו לביקורת, עם אמירה. סארטר מסתכל כלפי מעלה, מדבר על „יושבי העצים" הלא נראים, על הדורות הבאים שלפניהם עומדים למשפט. אבל הוא מדבר עם על „סרטנים", רמז שהוא שלב נמוך בהתפתחות. יצור שהולך ברוורס. האנושות הולכת ברוורס במחזה זה."

— המחזה מושפע באמירות וגם בסנסציות. לא נדרש מזיף?

„אנשים הולכים לסרט, לתיאטרון, קוראים ספר בשל מציצנות. מה שאותי מושך בתיאטרון זה רגע קריסטלי שלא ניתן לראותו בחיים בכלל. זה לא סנסציוני. זהו רגע של מודעות, של הארה. אותי אישית, מביכים דברים שהם פרובוקטיביים וולגריים. אני רוצה, שהקהל ייצא מן ההצגה בלי לזהות את המחזה עם סטיגמה של סארטר. שיחשוב שזה מחזה של ארתור מילר, של פירנדלו.

כשהתחלנו לעבוד על המחזה דיברנו על מלודרמה, אפילו „שושלת", כברבריה של ערה בד־נוחם. לי חשובה התיאטרליות. המיקסם של הבמה עם העומק שלה. לא תמצאי את זאת בקולנוע. קסם של חלל שחור שהוא אנטי חלל פסיכולוגי, אולי חלל תיאטרלי עם חוקים ועם לוגיקה משלו. זהו מחזה על אנשים יפים, אטרקטיביים בחיצוניותם, מחזה של שחקנים. ולכן התעקשתי על אלה שבהצגה שלנו".

יורם פאלק הבמאי, למד „בדרמה סנטר" בלונדון. היה 5 שנים במאי הבית בתיאטרון באר־שבע. מאוהב בקלסיקה של לורקה, פירנדלו, איבסן, שקספיר, או'קייסי וודקינד. העלה מספר הצגות על־פי עגנון.

יורם פאלק עוסק היום בבימוי כפרי־לאנס ומלמד ומביים בבית־צבי. כשהגעתי לפגישה, היה עסוק בכתבי י.ח. ברנר — מסקנה?

קולנוע

חשיפה כפולה

סרטי וורנר נקס בסינמטקים

יעל ישראל

התמודדות עם הקולנוע במדיום אמנותי ויזואלי סר־אקספלנם היא לא בדיוק תכונה המאפיינת את עשרות אלפי הסרטים הנעשים בעולם מידי שנה. בשנות השבעים חשבו שהת־שובה תבוא מכיוון הקולנוע האוונגרדי האקספרימנטלי ובשנות השמונים תלו תקוות באמני הווידיאו ארט. אך מרבית הסרטים, שנוצרו תחת השם היומרני — „סרטים אקספרימנטליים", חיו רובם בכולם התמודדות קונספטואלית עם בעיות ויזואליות והם שיעממו עוד לפני שצפו בהם.

ברובם חל נתק בין הצופה לסרט. סרטי וידיאו ארט, כמו זה של אנדי וורהול, אשר צילם אדם ישן במשך שמונה שעות, הוא אולי ניסוי מושגי מעניין, אבל מה לזה ולצופה.

כל ההקדמה הארוכה הזו באה אך ורק כדי לגלות לצופה הישראלי, המעוניין בסרטים האקספרימנטליים אשר רוצה לצפות במשהו יוצא דופן, שהשבוע הגיעה ישועתו, הפעם מכיוון גרמניה. היום הגיע לארץ האמן ועושה הסרטים הנודע וורנר נקס, אשר ישהה כאן שבוע ויכבד בנוכחותו את הקרנות סרטיו בסינמטקים, באוניברסיטת תל־אביב ובמכון גתה, המארח אותו בישראל.

נקס נחשב ובצדק, לאחד מחלוצי הקולנוע הגרמני החדש, למרות שבנבדל מעמיתיו הבמאים הוא קרוב יותר לאמנות הפלסטית ומתמודד חזיתית עם החומר הקולנועי בהתמודדות ויזואלית טהורה. נקס כבן ה־44, מנסה להרחיב מזה עשרים שנה את האפשרויות הטכניות והאסתטיות הגלומות ביצירת סרטים, תוך כדי עריכת מחקר בתולדות הקולנוע והצילום. המושג „קולנוע ניסויי" עלול להרחיק את סרטיו מהצופה, החושב שגם כאן תימצא איזו יצירה נפוחה, מייגעת וטרחנית. אך סרטיו של נקס אינם משעממים. ההיפך הוא הנכון. סרטיו מקסימים ומענגים ומהווים אתגר לצופה שנמאס לו מהסרטים העלילתיים המצויים. נקס מקדיש את מירב חשיבתו הקולנועית ליחס שבין התמונות — שהן לעולם פרי דמיונו האומנותי והטכני — לבין עין הצופה. לכן לא יהיה זה נכון לכנות אותן „יצירות ניסוייות" — לפחות לא על־פי קנה המידה לפיו מקובל לשפוט יצירות מסוג זה.

הקולנוע של נקס הוא אינטלקטואלי־אסוציאטיבי־ויזואלי, לא סיפורי, משתמש באוצר דימויים ויזואלי עשיר. אין סיפור עלילה, אך יש דמויות. נקס מספק לצופה גירויים מאלפים, וזה נדרש לצאת למסע חזותי ולחבר בין המידע שהבמאי מצרף, לכאורה באופן אסוציאטיבי, למעשה יד אמן, חכם ומתוחכם.

נקס משתמש במטען תרבות עצום ועושה שימוש קולאז'י במקורות ספרותיים מוסיקליים וקולנועיים. מטבע הדברים מדובר במטען התרבותי הקודם של הצופה ולפיכך צפייה ביצירותיו המורכבות של נקס הן גם בחינה מדוקדקת של הצופה עם תהליכי הצפייה והחשיבה של עצמו. תהליך זה מענג, מרתק ודורש מאמץ, כמו תרגיל אינטלקטואלי, מפני שהקולנוע של נקס הוא דינאמי, פועל על החושים. אי־אפשר להסיר ממנו את העיניים, או להפסיק את זרם החשיבה.

תוכנית סרטיו המשתרעת השבוע בין 6/3 — 10/3, תציג בחשיפה ראשונה לקהל הישראלי אסופה מסרטיו הקצרים עטורי הפרסים בהם הוא משתמש בשלל טכניקות שיוצרות תעתועים אופטיים, ומשחקי פרספקטיבה שהעיקרי שבהם הוא השימוש הקבוע שהוא עושה בסופר־אימפוזיציה (חשיפה כפולה), כדי ליצור בפריים פעילות מומנים שונים ברזוננית של פרגמנטים, אנשים או מעשים. עם זאת הטכניקה אצל [illegible] משרתת את הרעיון הויזואלי ואינה [illegible] תרגיל באפקטים חזותיים או סתם משחק [illegible] אחר ואחר מהשעשועים הויזואליים [illegible] מסתתר רעיון. למשל, השימוש [illegible] בחשיפה כפולה משמש בידיו, כדי לבחון [illegible] משמעות המרחב, הזמן והתנועה.

נקס היושב כיום במעמד פרופ' באוניברסיטאות של וופרטל, [illegible] ואופנבך, משתמש בסרטיו בידע [illegible] העצום שצבר ובאוסף הפרטי [illegible] הכולל מצלמות ומכשירים [illegible] נדירים. כמעין היסטוריון לפרה־היסטוריה של הקולנוע, עורך לנו נקס בסרטו הדוקומ[illegible] „סרט לפני הסרט", מסע של „גילוי [illegible]" עם אובייקטים נדירים באוסף שלו, [illegible] מההמצאות המרעישות הראשונות [illegible] כנושאי אור וחקר חלל במאה ה־19 [illegible] המהפיכות של לומייר ואדיסון, [illegible] הראינוע.

„יוליסט" – קולנוע אחר

אך כמו בכל ארוחה טובה, גם בסעודה [illegible] נשמר הדובדבן לסוף. גדולתו של נקס, [illegible] אמני הווידיאו־ארט ובמאי הקולנוע האקספרימנטלי, היא ביכולתו ליצור סרט ניסויי באורך מלא, שאינו מייגע את [illegible] הצופה. אחד מסרטיו הארוכים וגם הטוב והמפורסם שבהם הוא „יוליסט" (94 דקות) אשר זיכה אותו בשנת 82' בפרס הראשי בפסטיבלים של לוגרנו ומנהיים.

„יוליסט" הוא מסע אל תולדות הקולנוע השואב משלושה מקורות ספרותיים: „יוליסס" של ג'ויס, „האודיסאה" של הומרוס ו„המעטה" של ניל הוראם. מדובר ב[illegible] מרתק שלוקח אותנו למחוזות מציאות ו[illegible] אמת והזיה, מדבליך ועד מושבות [illegible] הבגאוראן רג'ציש בפונה שבודו. הסרט [illegible] קולאז' העשוי בדרכו האופיינית של [illegible] שימוש איזוני ושנון בחומרים [illegible] וקולנועיים, ממש עד יצירת פארודיה [illegible] ז'אנרים. גיבוריו הם גילגולים מודרניים של הגיבור המיתולוגי אודיסאוס, כלום [illegible] „יוליסס", וטלמקוס של הוראם. „עלילת" הסרט משחזרת יום אחד בחיי [illegible] בגרמניה של שנות ה־80, ימים ספורים [illegible] הבחירות לפרלמנט. אך הקולנוע [illegible] השכלתני מאוד שיוצר נקס, קיים מעל [illegible] למען בדיקת השפה החזותית. זהו קולנוע אחר, מכל מובן שהוא, ולא כדאי להחמיץ.

קונצרט ראשון

צליל חם ושופע

אביבה שלח

קונצרט למינויים מיסמר 6 [illegible] של התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוחו של זובין מהטה עם מישל בריגמן (צ'לו) בתוכנית [illegible] — הסימפוניה [illegible] [illegible] — וריאציות על נושא רוקוקו לצ'לו ולתזמורת אופ' 33, ברהמס — סימפוניה מספר 2 ברה מז'ור, אופ' 73, היכל התרבות 29.2.88.

האופרה מאטיס הצייר, אותה עיבד הינדמיט לסימפוניה ששמענו, היא ראמזה אלגורית על בעייתו של האמן בחברה [illegible] [illegible]

מופע

הצופים והצופות

להקת צופי תל־אביב, מופע לכבוד 10 שנים להיווסדה

יוסי ונונו

רק במדינה מבולבלת כמו שלנו יכול שיר תמים עם שורות כמו: „אנחנו פה בשביל לשמור / שהחלום ימשיך לבעור / רוצים לחיות ולא למות / גם אם זה לא תמיד לגמרי פשוט..." לעשות עניין. מדובר בשיר שכתבה מירי מיגנבוים, במיוחד לחגיגות 10 שנים ללהקת צופי תל־אביב, ומדובר בבמה שורות שהודשמטו לבסוף מהשיר הנ"ל והכל חזר על מקומו בשלום. עכשיו יכולים חברי הלהקה לשיר על דמוקרטיה ושאר מיני קונסנזוס והעיקר שכולם יהיו מרוצים, על זה כבר נאמר סערה בכוס מים.

להקת צופי תל־אביב הוקמה, כאמור, לפני 10 שנים במבצע משותף של עיריית תל־אביב ומרכז הצופים הארצי, והיתה מעין תעתיק מדויק של אחיותיה המוכרות יותר, קרי הלהקות הצבאיות. הלהקה היתה הרכב הנוער הממוסד הראשון שהוקם בתמיכה מאסיבית של עירייה (במקרה הזה תל־אביב), ובעצם הפך להרכב יצוגי לכל דבר, כזה שניתן להשתמש בו גם בשנת בחירות, ככה זהו במאי הלהקה שוקי וגנר גאה בבוגרים שהצליחו להתברג בלהקות הצבאיות ובשוק האורחי ורינת עמנואל־פצצת טום, ראובן לבית־סאלח שכתי, ורד כהן־בלוו לתפש הגדול), מה שמרמז על העובדה שההרכב הוא בסך־הכל הרכב מקצועי לכל דבר, ומעבר לכל הכוונות הייצוגיות מדובר בעוד במה לכשרונות צעירים. הבמה הזו, אגב, נותנת כסף, אפשרויות, גיבוי, לא עסק תובבני.

בחזרה שנכחתי בה מרגישים את העניין. הצוות הבוגר, שוקי וגנר ואורי קריב המפיק המוסיקאלי, נותנים לחברי הלהקה יחס מקצוענוי לכל דבר, עובדים על הפרטים הקטנים בהרבה שעות של חזרות. את החומר כותבים, יוצרים מהטובים שיש בשוק, מכונה משומנת. המתכונת של הלהקה הצבאית מתבטאת בשיר, מערכון, כוריאוגרפיה וכו'. לטעמי ההרכב הזה לא נופל מלהקות צבאיות שפועלות כיום, אם זה טוב או רע זה כבר סיפור אחר. בתוכנית החגיגית הם ישירו קטעים מתוכניות קודמות, בין התוכניות היתה תוכנית מיוחדת על דמוקרטיה שכתבו דן אלמגור ושוקי וגנר, כולל לחן למגילת העצמאות. תוכנית בהחלט לא שגרתית ביחס ללהקות אחרות שעובדות כיום. עוד יהיו בתוכנית השיר של פייגנבאום עם לחן של קורין אלאל, והשיר „השנה אינשללה" אותו כתבה עפרה חזה לירדנה ארזי, שרותה אותו, ואיכשהו הוא התגלגל ללהקת צופי תל־אביב. השיר, אגב, הוקלט עם חזה ובימים הקרובים הוא יעלה על ד"ג'י. שיושמע ברדיו ועל זה נאמר מכונה משומנת. הערב עצמו ייערך בהיכל התרבות (7/3) עם תפאורה ותזמורת והרבה מוזמנים וצידי כשרונות, ויהיה כמו שנאמר חגיגי.

חברה חדשה
מאת גדי יציב

חיילים קהי שיניים

אני רואה אותם ביום ראשון בבוקר, בתחנה המרכזית של ירושלים, חיילים צעירים מאוד, ממצמצים עוד בעיניהם וחוסמים פיהוקים שגרמו להם בילויי חופשת השבת — וכינם לבין עצמם הם מחליפים חוויות על המלחמה הבזויה אשר הוטלה עליהם בערי וכפרי הרצועה והגדה. משם הם באים, ולשם הם הולכים. הם מספקים על מעשים שהיו שם, ומביעים דעה על מה שצריך היה לעשות, ואסור היה לעשות, ואי־אפשר לעשות, וחובה בכל זאת — ואז אני יודע היטב שבכל החזית הזה אני עדיין לא הייתי.

אולי בגלל העובדה הזאת, שהחיילים הללו הם דור ראשון אצלנו לפעילות דיכוי רחבת־היקף כזאת — אין הם יכולים לצפות למידת ההזדהות המגיעה להם במצוקתם. מובן מאליו שאנחנו חייבים לומר להם, וגם אומרים — תהיו חזקים, ותשמרו על צלם־אנוש, ואל תצייתו לפקודות בלתי־מוסריות — אבל בעצם אין לנו מושג שלם על התנאים שבהם החיילים הללו מצויים. זוהי תופעה חברתית חדשה שאסור להפחית בחשיבותה. כאשר החיילים נשלחים על קו האש — ושם כמובן הסכנה יותר גדולה — ניצב מאחוריהם עורף של מבוגרים אשר עבר כבר, כל איש בתורו, את קווי־האש שלו־עצמו, וכיוון שהתנסה בזווית הוא מסוגל להזדהות, ולכן גם להבין, ומשום כך גם לייעץ ולסייע. לא כן כאן: מי מאיתנו עסק יום־יום במשך חודש ימים בדיכוי הפגנות אלימות וסוערות כל־כך של מתגינים בטוחים כל־כך בכוחם, בתיקף פקודות חמצויות על הגבול האסור של החוקיות — כאשר הכל מצוי בלב־ליבו של חלון־ראווה בינלאומי?

„מה הם מבינים?"

העניין שאני מתייחס אליו איננו מצטמצם לתחום התשובות הפוליטיות, אף על פי שברור שהפתרון למצב זה הוא פוליטי בלבד, ועד שלא נמצא פתרון כזה המיוסד על ההנחה שארץ זו היא מולדת לשני העמים — שום שיטה לא תעזור, ומלכתחילה כל המציאות הזאת היא תוצאה נוראה של סידרת „שגיאות פוליטיות הרות־גורל".

העניין שאני מתייחס אליו הוא, ראשית־כל, חוסר היכולת של דור המבוגרים להיות שותף־אמת במצוקת החיילים הצעירים — ולפיכך גם השיפוט המבוגר, האורחי, מתקבל על־ידי החיילים הללו, תהיה אשר תהיה עמדתם הפוליטית, כשיפוט אובייקטיבי מדי, מנוכר, קר, זר ומשולל כל יסוד של אמפתיה. „מה הם מבינים?" שואלים שוב ושוב החיילים הללו זה את זה, כשהם יושבים מלפני ומאחורי ומצדדי, באוטובוס הנוסע לתל־אביב.

אני מנסה איפוא לדלות ולהעלות את זיכרון של ההתנסויות האישיות שלי, שאולי יש בהן צל של דמיון למציאות שהם פועלים בה — ובאמת אני מוצא שהכל רק אפס־קצה של קירבה או דמיון.

„שירת העבדים"

אני זוכר, למשל, שירות מילואים במחנה הפליטים בג'יבאליה, ברצועת עזה, לאחר מלחמת יום־כיפור. יום־יום, לפני עלות השחר, היינו פוקחים עין על תושבי המחנה — איך הם מגיחים מן המאורות המשפילות המשמשות להם בית, ועולים אל שיירת הרכבים שלוקחת אותם לעבוד בבתי־החרושת שלנו, במסעדות, בניקוי מדרכות עירנו. „שירת העבדים" קראנו לתופעה, שלושים ימים, ואחר־כך חזרנו הביתה — למדרכות הנקיות, למסעדות ולבתי־החרושת: היו לנו כבר אז די סימנים כדי לראות את מה שנולד היום, אבל אז בחרנו להתעלם מהם.

פעם קראו לנו בלילה לבצע מעצר וחיפוש באחת ממאורות־המגורים הללו, שניים בלבוש אורחי שהתלוו אלינו כבלו צעיר בפיג'אמה, ולקחו אותו איתם, ואנחנו הצטווינו לחפש חפצים חשודים בכל זווית ופינה. חיפשנו מתחת למזרנים — כשזוג זקנים ניצב על ידנו בסבלנות מבישה עד שנסיים ונתיר להם לשוב למיטתם: חיפשנו במיטת תינוק — שאימו עומדת על ידנו, והוא בזרועותיה, והיא חורקת שן, והמבט שלה ספק מאיים ספק מתחנן: חיטטנו בין מחברות לחשבון ומחברות לציור ומחברות לאנגלית, ואחד החיילים קרע בובה גדולה, שהיו לה עיניים גדולות ועגולות וריסים ארוכים, למצוא שם משהו — והמלאכה הבזויה הזאת, ידענו היטב, היא חיונית והכרחית בהחלט, ואולי חיי בני־אדם תלויים בה.

פעם אחרת, כשעברנו באחת הסימטאות, חוליה של חמישה חיילים — ישבו באחד הפתחים שתי נשים זקנות וצחקו במלוא־פה: „אתם כל־כך מכוערים בבגדים האלה", אמרה לנו אחת וצחקה, ואילו השניה, בלי בושה ועל אף גילה המבוגר, סימנה לנו בידיים תנועה מגונה. מה תעשה להן? שאלנו זה את זה, מה תעשה להן אף על פי כן, כל ההתנסויות האלה, אני יודע, אפילו אינן מתקרבות אל מה שעובר על החיילים היושבים כאן על־ידי. בכל זאת, את המציאות ההיא, שאנחנו פעלנו בה, היה צריך להעביר מן העולם כבר אז — אלמלא חשבנו באיוולתנו שהיא נורמלית ותקינה וניתן לחיות איתה.

„לצעוק עליהם..."

אני מעלה בזכרוני ימים רחוקים עוד יותר, בתקופת הילדות. המדריך־אסף אותנו, תלמידים בכיתה ג' או ד' בכפר הנוער בן־שמן, כדי לקדם בצעקות מחלקה של חיילים בריטים שעברה בכפר, בדרכה לבית־נבאללה, במעין הפגנת־נוכחות. „לצעוק עליהם — נאצים ואושוויץ", הוא פקד עלינו. זו היתה הפעם הראשונה ששמעתי שמות אלה. ניצבנו איפוא משני צדי הכביש כשמחלקה של חיילים אדומי־כומתה צעדה על הכביש, ואנחנו צרחנו במלוא־גרון את המלים הנוראות. החיילים צעדו זקופים ומאופקים, ורק אחד מהם ניסה, בהתקף של חימה, להניף עלינו נשק, אבל תיכף לכך נבלם על־ידי מפקדו. רק מאוחר יותר נודע לנו שהיו אלה חיילי הדיוויזיה השישית המוטסת, אשר עברה את מסלולי האש והדם בכל חזיתות אירופה, במלחמה נגד הנאצים. גם כך מנהלים איפוא מאבק לאומי, והרי אנחנו יודעים שהישוב היהודי באותם ימים הציב נשים וילדים בעימותים חריפים ומסוכנים הרבה יותר. כבר היו דברים מעולם איפוא, והיינו יכולים להבין מה קורה כאן — אבל סרבנו להבין.

אדוני המזרח התיכון

אני זוכר גם שירות מילואים אחד בימי היוהרה והרכה שלפני מלחמת יום הכיפורים. היינו באבו־רודס שבסיני, וליד המחנה הצבאי היתה מעין התנחלות אזרחית, אשר חבריה נשבעו לנו שהם מקימים כאן ישוב יהודי לנצח־נצחים. קראו למקום „שלהבת", או „להבה" או „אבוקה" או משהו מעין־זה, והיה להם גם פסוק מצוטט מן התנ"ך מתאים לשם הישוב. בערבים הפנויים היינו יושבים יחד בשק"ם — וכמה מאיתנו ניסו לטעון כלפיהם כי יום אחד הם עתידים להתפנות מן המקום ולחזור לארץ במסגרת הסדר־שלום. לא, הם אמרו לנו, הם לעולם לא יעקרו משם: זהו ביתם, וזהו חלק בלתי־נפרד, מארץ־ישראל, ועוד כל הגולשים האסטרטגי מן הימים ההם על הצייהאי סיני כ„מרחב הרתעה ואתרעה" ומעל כל אלה מרחפים להם ענני השחצנות הלאומנית של יקפצו־לנו־כולם כי אנחנו בעלי־הבית, אדוני המזרח־התיכון לעולם ועד. מה למדנו מפינוי אבו־רודס? לא דבר, ולא חצי דבר.

עוד אירוע אני זוכר מאותו שירות מילואים, והוא בהחלט רלוואנטי לענייננו. באחד הלילות מצאנו חייל מתייפח בבכי על משמרתו, כשהוא מניח ראש על שקי החול של העמדה, ומחזיק בידיו מכתב מאשתו. הסתבר שהאשה קצה בנפשה, וכתבה לבעלה על הסבל הנורא שהיא עוברת במעון העלוב שלהם, בשכונת הפחים של קרית־יובל, על אוזלת היד שלה בהתדיינות עם משרד השיכון לרכישת הדירה שמגיעה לה כדין, ועל כוחותיה שהולכים וכלים. ושוב אינם עימה. אלו היו הימים של ראשית גידולו המטאורי של הפער העדתי, של התקוממות „הפנתרים השחורים" בירושלים — וכל הפלוגה החליטה לסייע. בניגוד לכל סדר צבאי, צלצלנו למנהל משרד השיכון, ואחר־כך גם לשר השיכון זאב שרף — והודענו חד־משמעית כי מייד לאחר השחרור תעמוד כל הפלוגה בהפגנה גדולה ליד המשרד, אלא אם תובטח עד אז דירה לבחור. מפקד היחידה שלח אותי, יום אחד לפני השחרור, לבדוק את המצב במשרד השיכון — וכשעלתה כל הפלוגה צפונה, כבר חיכיתי לה מאושר ובידי תעודת הבעלות על דירה חדשה עבור הבחור, בנווה־יעקב, חתומה כחוק וכדין. אף על פי כן, איש מאיתנו לא נפנה אחרי האירוע הזה למאבק עקבי ונמרץ לתיקון החברה, והחגיגה נמשכה עוד ועוד. הבחור שבו מדובר, אגב, היה כעבור שנתיים בין הלוחמים בתעלה, במעוז „בודפשט", והוא סובל עד היום מנכות שנגרמה לו במלחמה.

מי היה תמים

גם איך הכל התחיל אני זוכר בהקשר של השירות הצבאי. לגבי הכל התחיל בדהריה, בחצי הדרך בין חברון לבאר־שבע, שם מצוי היום מיתקן הכליאה החפוז שהוקם לכבוד ההתקוממות האחרונה, ושם סיימה הפלוגה שלי את מלחמת ששת הימים. ימי דהריה שלנו — היו ימי התקווה הגדולה, המתרוננת, והתמימה כל־כך לכאורה. לא גבולות הארץ נפתחו אז בפנינו — אלא גבול החלומות על חברה חדשה ושלווה, אשר סוף־סוף תכה שורשים עמוקים בלב האזור הזה ותטפח ידידות ואחווה בלב העמים מסביב.

קבוצה של מורים ותלמידים באוניברסיטה העברית נותמה או כהתלהבות, שאיננה ניתנת להסבר במונחים של ימינו, לטכס עצה ולהגיש תוכנית לתחילת הסדר של שלום. כיוון שהייתי בדהריה, כלומר בלב האזור החדש, התבקשתי להכין דו"ח, במסגרת אותה קבוצה, על דעות ועמדות בקרב הפליטים שבמחנות. הודות לעובדה שהמפקד הישיר שלי היה חבר קיבוץ מעברות, התאפשר לי לצאת כשלוש פעמים בשבוע, בלוויית רכב צמוד ומתורגמן, אל מחנות ערוב ודהיישה — ובמשך חמישה שבועות חיברתי דו"ח מקיף, שהשתלב בדו"ח הכללי של חברי ומורי. מה הצענו אז בדו"ח? בערך מה שאנחנו מציעים היום — עם רגש חזק קצת יותר על פעולה ישראלית חד־צדדית לשיקום הפליטים, חיסול המחנות והרשאת פעילות פוליטית חופשית, על־מנת שתהיה הנהגה אשר ניתן יהיה לשוחח איתה על שלום. אם לא תיעשה פעולה בנידון, הזהיר בשם כולנו פרופ' טלמון המנוח בפגישה שהיתה לנו אצל ראש הממשלה אשכול ז"ל, תהיה כאן בעתיד התקוממות עממית. באלה המלים בדיוק: אשכול התייחס אלינו בחיבה אבהית, כדרכם של אנשי מעשה אל „אקדמאים חלושים מן המציאות", ואמר לנו, פחות או יותר, שאנחנו תמימים מאוד. עכשיו החיילים הללו, שיושבים כאן על־ידי, לומדים על בשרם מי היה תמים — ומי הרחיק־ראות.

עשרים שנים של שגיאות

כך עברו עשרים שנים — כשאנחנו עוצמים עיניים ואוטמים אוזניים, ורק הפה הגדול מדבר ומדבר ומשקר וזורע אשליות. עשרים שנה — ואבות אוכלים בוסר ומגדלים להם בנים קהי־שיניים. בכל שנוקפות השנים — הבוסר יותר בוסר, ודור חדש של חיילים בעלי שיניים קהות יותר ויותר נשלח אל קו החזית לשלם את מחירו.

אפילו עכשיו, כשנדמה כי הפרי הטוב של השלום אולי הוא כבר סוף־סוף מעבר לגדר הלא־כל־כך־גבוהה — בכל זאת עדיין אנחנו נוגסים עוד ועוד בבוסר הזה של עיוורון פוליטי עטוף סיסמאות תפלות־שחר על כך ש„ידעו להם", ו„נראה להם", ו„זו מלחמה ארוכה" — וכל הבלהבלה השוביניסטי הזה, שהוא כבר יותר נמאס מאשר מרגיז.

או מה נגיד היום לחיילים הצעירים הללו שדחקנו אותם אל תוך המציאות הכל־כך בלתי־אפשרית הזאת? כך אני חושב לי כשאני רואה אותם עכשיו, כשאנחנו מגיעים לתל־אביב. הנה הם קמים, יורדים לרחוב, מתמתחים, תולים על הכתף את הנשק, ומתפזרים חבורות־חבורות אל נקודות האיסוף שלהם. אלוהים אדירים, אני חושב לי עוד, איזו מעמסה כבדה ואיומה אנחנו מטילים היום על הכתפיים הצעירות הללו: עשרים שנה של שגיאות ועיוותים, כל השקרים המוסכמים, כל האשליות המתוקות, כל הקונצנזוס הבנוי על כרעי תרנגולת, כל העוד־המוסריות היסודי שאפיין את חיינו הכאילו־נורמליים בכל השנים הארוכות הללו — הכל־הכל על הכתפיים הללו — ואשר על כן הם צריכים באמת להיות חזקים מאוד — ובשיניים הקהות שקבענו בפיהם אנחנו מבקשים אותם לנגוס בנימוס, ולטחון בנימוס וללעוס בנימוס — כפי שמצווה עלינו קוד ההתנהגות הטובה והראויה, אשר למדנו אנחנו בנעורינו.

רשות הקורא

תרגילים של יחסי ציבור

עין המצלמה לכדה ארבעה חיילי צה"ל מכים קשות שני ערבים, והעבירה את התמונה למיליוני צופים ברחבי העולם. נוכח התגובה הקשה, כצפוי מועלית הצגת התחטאות בצמרת הצבא, שאף אותם דואגים להעביר בצינורות המתאימים, והאלוף מצנע הסימפטי אינו יודע את נפשו מרוב צער.

שלא לעיני המצלמה, מתבצעים מדי יום מעשי זוועה קשים פי כמה וכל אחד יודע זאת ולדוגמה ראה את כתבתה של חיה יוסף ב„חותם" מ־26.2, „האם אלוהים שלכם מרשה את זה?". לכן מעוררים תרגילים אלה של יחסי ציבור רק סלידה.

החיילים פועלים לפי פקודות. למעשים המושחתים קודמות פקודות מושחתות, ואלה באות מלמעלה ומשם צריך לתבוע את האחריות. הצדקנות המופגנת של הדרג הגבוה גובלת בציניות ומתעתעת בכוח השיפוט של הציבור, אך לא תצליח לאחוז את עיניו.

יוסף שטוקהמר, משמר העמק

אי־דיוקים

בנאמרו של עמירם כהן „חסרת תקנה" („על המשמר" של שבת, 26.2.88), המבוסס על ראיונות אתי, נפלו מספר אי־דיוקים וחסרים וחשוב לי להתייחס לכמה מהם.

קיבוץ גת — בראיון הדגשתי, שהיחסים שלי עם קיבוץ גת, אשר היו טובים מראשיתם, שוקמו במרוצת השנים. אני מבקרת בקיבוץ וזוכה לקבלת פנים חמה ואוהדת.

מלחמת תש"ח — לא השתתפתי כ„אשה יחידה בפריצה לעיר העתיקה": עליתי להר ציון עם פלוגה א' של גדוד „בית חורון", שבו שירתתי, במסגרת מבצע משולב שנכשל.

המפלגה הקומוניסטית — כפי שציינתי בהבלטה באוזני עמירם, חברותי במק"י זימנה לי הזדמנות נדירה בחברה הישראלית לפגוש ולפעול על בסיס שוויוני עם חברים ערביים. לשותפות זו היתה השפעה רבה על עיצוב עמדותי והמשך דרכי הפוליטית.

סגנון אישי — לא כל הדברים אשר הושמו במרכאות אכן נאמרו על־ידי באותו הסגנון. למשל, הביטוי „יצור עלוב שבעלובים" אינו שגור בפי כאשר מדובר בבני אדם.

על אף ההערות אשר הערתי, ואלה שנמנעתי מלהעיר, אני מודה לעמירם כהן על הדמות אשר שירטט בכתבתו.

תמר סלג

ואגנר ב„צוותא"

נתבשרנו דרך העיתונות שלפני שבוע לראשונה במדינת ישראל, נוגנה יצירה של המלחין ואגנר בקונצרט פומבי במועדון „צוותא" בתל־אביב.

יש משום סמליות אומללה בכך שבימים בהם הימין הישראלי מטיף למדיניות של אלימות ודיכוי נגד המיעוט החי בתוכנו, מבטל גורם תרבותי בר־משקל באגף השמאלי את החרם על האיש והיצירה ששימשו סמל והשראה למפלצתיות הגרמנית. „צוותא" מועדון לתרבות מתקדמת תרם בכך את תרומתו לתהליך ה„נורמליזציה" שלנו בכיוון של העדר כל מעצור ובושה.

אלי בן־גל, ברעם

הראש והעצמות

שליחותו של שולץ במזרח התיכון איננה אלא הסכמתה של ישראל עם האמריקנים על טיב ההסדר הכפוי ומשמעותו — הם ישברו לעצמם את הראש שלנו, ואנחנו נרסק להם את עצמותינו.

אברהם שרון, רשפים

ואנונו וואלדהיים

תחת הכותרת „הצעה להעניק פרס נובל לחטיבת סידורי החוץ של הבי.בי.סי" פורסמה רשימה של המועמדים לפרס נובל לשלום (24.2.88). אילו נתחם את רשימת האישים בלא תוספות מיותרות, לא היה הדבר מעורר סימן שאלה. אך העורך בחר לכנות את מרדכי ואנונו „המרגל הגרעיני הישראלי" — עוד לפני שהורשע ובוודאי מבלי שפגע בחיי אדם. לעומת זאת, מסתפק העורך בכינוי „נשיא אוסטריה" לוואלדהיים, שלגביו כבר הוכח ללא כל צל של ספק כי שיתף פעולה עם השלטון הנאצי.

אם בוחר העורך לעסוק בשיפוט, מן הראוי שישפוט את מי שפשע נגד האנושות ולא את מי שעשה מעשיו (אם נקבל אותם ואם לאו) מתוך דאגה כנה לאנושות. ובכלל, האם לא מוטב בידיעה כזאת להימנע משיפוט?

ענבל פרלמן

המכתבים מתפרסמים לאחר עריכה לשונית וקיצורים, בשל חוסר מקום. קוראים הפונים למדור מתבקשים לכתוב בקצרה, בנושא אחד בלבד וברווחים כפולים בין השורות.

המערכת

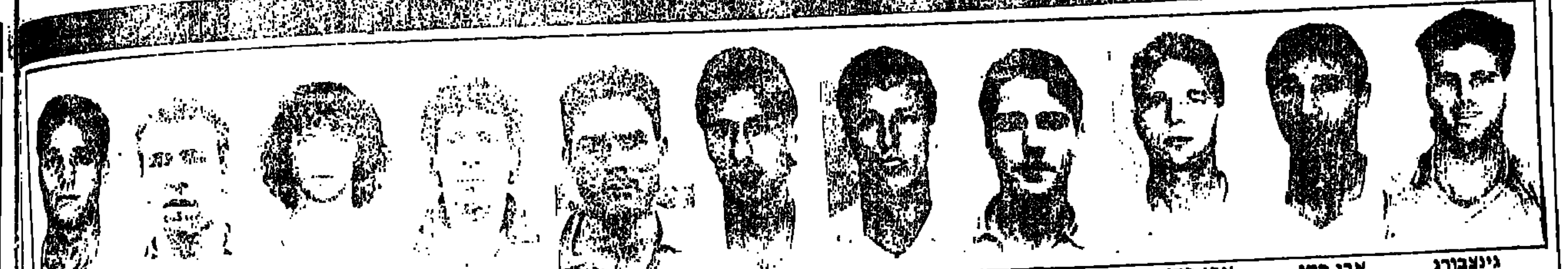

גינצבורג · אבי כהן · אבי כהן · אלון · קלינגר · שמעונוב · איוניר · אלי כהן · בראיילובסקי · רוזנטל · דריקס

תצלומים: אריה קנטר

היום ב־11,30 לפנה"צ, שעון ישראל, המבחן האמיתי שלנו נגד אוסטרליה בקדם־אולימפי

המשימה היום במלבורן: לפחות תיקו!

בתום שנה וחצי של הכנות: רגע האמת ★ גם מיחיץ' החל ב"מלחמה פסיכולוגית" — יפרסם רשמית ההרכב שעה לפני המשחק ★ מלמיליאן עדיין לא בשיא כושרו ובינתיים איוניר בהרכב ★ ארוק ממשיך באופטימיות: ננצח 0:2

ישראל

אוסטרליה

שרות "על־המשמר"

היום תחיה שעת־האמת של נבחרת ישראל בכדורגל. אחרי שנה וחצי של הכנות וסידרה של משחקי־מבחן מאכזבים תתייצב נבחרתנו ב־11.30 לפנה"צ, שעון ישראל, באיצטדיון אולימפיק־פארק במלבורן, במאבק הראשון בטורניר הקדם־אולימפי נגד הנבחרת החזקה ביותר בבית, אוסטרליה.

דריכות רבה שוררת בנבחרת הישראלית. הכדורגלנים השלימו את ההכנות. המאמן מיליינקו מיחיץ' החל גם הוא ב"מלחמה פסיכולוגית" כאשר הודיע לכלי־התקשורת כי יפרסם רשמית את ההרכב הישראלי שעה לפני המשחק.

הוא רק ציין שארבעה לא יתלבשו כלל ולא ישבו על הספסל: אפרים דוידי, ליאור רוזנטל, משה איזנברג ושלום תקוה.

התלבטות של מיחיץ', שאינו מרבה לישון, היא בין אורי מלמיליאן לבין מוטי איוניר. מיחיץ' היה רוצה כמובן שמלמיליאן ילבש את החולצה מספר 8, אולם נראה כי עד הבוקר היו סיכוייו קלושים למדי.

מלמיליאן, הגם שמתאמן עם חבריו, אמר כי לדעתו הוא נמצא כ־70 אחוז מכושרו, והוא חושש מהמשחק הנוקשה של האוסטרלים. אם אכן מלמיליאן לא יוכל לפתוח יתחיל במשחק הקשר מוטי איוניר.

אורי מלמיליאן יעבור מבחן־כשירות הבוקר.

מיחיץ' עורך מדי פעם תדרוכים טקטיים לשחקנים, הבאים לידי ביטוי הן באימונים על כר־הדשא וכן בשיחות עמם. כך, למשל, הוא מייעד את ניר אלון כשומרו של ג'ון קוסמינה; את אפרים שמעונוב יפקיד על ארנולד; את ניר קלינגר על פארינה ואת מוטי איוניר על קארינו. ארבעת האוסטרלים הם המסוכנים לדעתו של מיחיץ' בנבחרתם. נראה שמיחיץ' גם יתפקד את מנשה שמעונוב, שישחק אמנם בקשר, אך פעילותו העיקרית תהיה בעורף. דבר זה מרמז שמיחיץ' ינקוט יותר במשחק הגנתי ואפשר שישנה אותו

מועמד לשחק מלמיליאן

בהתאם למשחק האוסטרלי.

מיחיץ' אמר אמש כי ישראל משחקת יותר טכני מאשר האוסטרלים, המגלים משמעת אישית וקבוצתית רבה יותר. הנשק החזק של אוסטרליה היא התקפה, כאשר המסוכנים ביותר הם פארינה וקארינו, הבועטים מכל עמדה ומשחקם, כמו של שאר חבריהם, מצטיין בקשיחות.

משחק מבוקר

נבחרת ישראל שאבה עידוד מבואם ביום שישי של הקפטן אבי כהן ורוני רוזנטל, לאחר ששהו עם קבוצותיהם, ריינג'רס גלאזגו וס.צ. בריז', במשחקי רבע־הגמר בגביעי־אירופה. השניים קיימו כמה אימונים בעיקר כדי להחלץ מעייפות הטיסה וחילופי השעון. אבי כהן ורוזנטל ישחקו גם נגד ניו־זילנד ביום רביעי, וישובו לאירופה ביום חמישי.

ישראל תשחק בצורה מבוקרת והשחקנים ישתדלו למלא עד תום את ההוראות הטקטיות ולא להיסחף אחרי הקצב האוסטרלי, שעלול להיות מהיר. פרשנים סבורים כי אם ישראל תצליח להחזיק היום תיקו זה יהיה הישג עבודה. גם מיחיץ' רמז כי כל תוצאה, לבד

(המשך בעמוד 18)

ישראל נגד אוסטרליה

איצטדיון אולימפיק־פארק. טורניר קדם־אולימפי. שופט: דה־סילבה מצילה.

ישראל	אוסטרליה
בוני גינצבורג	אוליבר
אבי כהן (ים)	סאבור
אבי כהן (רייג.)	יאנאקוס
ניר אלון	מק־דואל
ניר קלינגר	דייווידסון
מנשה שמעונוב	תומפסון
מוטי איוניר	וייד
אלי כהן	קארינו
ד. בראיילובסקי	פארינה
רוני רוזנטל	ארנולד
אלי דריקס	קוסמינה

כדורגלני א"י גילו את אוסטרליה ב־1939

מכבי ת"א ביקרה אז לראשונה ביבשת החמישית; שלושה שחקנים נשארו; שניים מהם נפלו בשורות הצבא האוסטרלי במלחמה נגד היפאנים ★ שתי הנבחרות קיימו 13 משחקים כשהמאזן הוא: 3 נצחונות לישראל; 4 לאוסטרליה ו־6 משחקים נסתיימו בתיקו

שבח בן־גבריאל

"רומן" ארוך טווח בין הכדורגל האוסטרלי והישראלי. רשמית יהיה המשחק היום במלבורן ה־14 בין שתי הנבחרות. תשעה משחקים היו ידידותיים. ארבעה במסגרת הגביע העולמי. המשחק הנוכחי, ראשון במסגרת הקדם־אולימפית, ראשון מסוגו.

את ההיכרות עם הכדורגל האוסטרלי עשו כדורגלני ארץ־ישראל עוד ב־1939, לפני מלחמת העולם השנייה, מכבי ת"א, מחוזקת, יצאה באונייה למסע ארוך ליבשת החמישית. שלושה כדורגלנים נשארו באוסטרליה. שניים מהם נפלו בקרבות נגד היפאנים כששירתו בצבא האוסטרלי. אברהם בית־הלוי, שהושאל מהפועל ת"א, ומנחם (מנדלה) מירמוביץ', נהרגו בגיניאה ובבורמה. אברהם, בינואר 1944, ומנדלה, כעבור שנה. השניים — בנים למשפחות כדורגלנים מפורסמות. שניים נוספים מהבנים, ג'רי בית־הלוי ויוסל'ה מירמוביץ', היו כדורגלנים בנבחרת ומאמנים בכירים. שלישי שהשתקע באוסטרליה באותו מסע היה המגן אברהם רוניק.

באותו מסע תיגברו את שורות מכבי ת"א: צבי (רוקטור) ארליך מהפועל ת"א; השוער בנימין מורחי מבית"ר ת"א ואברהם שניירוביץ ממכבי נס־ציונה.

השחקנים הארצישראלים עשו חיל במסע זה באוסטרליה, שהכדורגל היה שם אז עדיין בחיתוליו ולא תפס מקום נכבד כמו הקריקט, הראגבי, השחייה והטניס.

הצלחה ב־1969

התפתחות הכדורגל האוסטרלי החלה לאחר מלחמת העולם השנייה כאשר השערים נפתחו למהגרים רבים שנהרו מאירופה, וכמיוחד מיוגוסלביה ויוון. גם יהודים מארצות מזרח־אירופה, ניצולי השואה, הגיעו לשם ותיגברו במיוחד את המועדונים היהודיים של הכח מלבורן וסידני.

משה (ג'רי) בית־הלוי שהיה במסע וראשון סיפר לי כי מכבי ת"א נתקלה כבר ב־1939 ביריבים קשים, בעיקר במדינת ניו־סאות־וולס. הארצישראלים הפסידו פעמיים לנבחרת איזור זה.

בזמן מלחמת העולם כשבארץ־ישראל היו חיילים אוסטרלים נערכו מדי פעם משחקים בינידם לבין קבוצות עבריות.

ההיכרות המתחדשת של כדורגלני ישראל עם אלה של אוסטרליה היתה בדצמבר 1969, במוקדמות הגביע העולמי. תחילה התמודדנו עם ניו־זילנד, פעמיים בארץ וניצחנו 0:4 ו־0:2. המיפגש עם אוסטרליה ברמת־גן נסתיים בנצחון ישראל — 0:1 משער בדקה ה־18, של גיורא שפיגל, ולעיני 50 אלף צופים (היכן נעלמו כיום?). גיורא החטיא לאחר־מכן בעיטת־11. בגומלין, בסידני, נפרדה ישראל מאוסטרליה בתיקו 1:1. מוטל'ה שפיגלר כבש שער מצויין בדקה ה־79, כשניצל את מסירתו של גיורא שפיגל. שתי דקות מהסיום השווה האוסטרלי ווטסון ל־1:1.

ישראל, עם מאמנה עמנואל שפר, עלתה בפעם היחידה לגמר הגביע העולמי במכסיקו ב־1970, בעקבות ההישג האוסטרלי־ניו־זילנדי. במכסיקו הפסדנו 2:0 לאורוגוואי, נפרדנו 1:1 עם שבדיה (שוב, שפיגלר) וסיימנו 0:0 עם איטליה, שהגיעה לגמר ונוצחה ע"י בראזיל 4:1.

אוסטרליה בגמר 1974

אוסטרליה הגיעה לגמר הגביע העולמי בגרמניה, ב־1974. היא הפסידה למזרח־גרמניה (2:0) למערב־גרמניה (3:0), וסיימה בתיקו (0:0) עם צ'ילה.

כעבור ארבע שנים, בארגנטינה, היתה זו איראן שניצחה פעמיים את אוסטרליה — 0:1, והדיחה אותה מהגמר. באותם משחקים מוקדמים סיימה אוסטרליה בטורניר חמש הנבחרות במקום הרביעי, אחרי איראן, דרום־קוריאה, כווית, ולפני הונג־קונג.

ב־1982, בספרד, יצגה ניו־זילנד את אוקיאניה, כשהפתיעה בנצחון על אוסטרליה. ניו־זילנד שובצה בבית חזק והפסידה בכל שלושת משחקיה, לברית־המועצות 3:0, סקוטלנד 5:2 ובראזיל 4:0.

בין השנים 1969 ו־1985 קיימנו עם אוסטרליה, בארץ וביבשת החמישית, תשעה משחקי־ידידות.

ב־1985, שוב במוקדמות הגביע העולמי, איכזבו אותנו האוסטרלים כשניצחו באיצטדיון ברמת־גן — 1:2. דייוויד מיצל וקוסמינה כבשו לאוסטרליה וזאהי ארמלי הבקיע לישראל. בגומלין סיימנו 1:1. הפסד בניו־זילנד 3:1 חיסל כליל את סיכויי ישראל להמשיך. גם אוסטרליה, שהיתה ראשונה באוקיאניה, לא הגיעה לגמר במכסיקו. היא הודחה ע"י סקוטלנד, לאחר שנוצחה 2:0 בגלאזגו וסיימה בתיקו אפס במלבורן.

מי נותר מאותה נבחרת שבלמה אותנו ב־1985? ראשית, המאמן פרנק ארוק, השחצן והמתרברב. כן מככב עדיין ג'ון קוסמינה, בן ה־34, שהבקיע 54 שערים במדי אוסטרליה. שחקנים נוספים: צ'ארלי יאנקוס, ממוצא יווני, הקפטן ובלם הנבחרת; בן־ארצו ג'ים פאטיקאס, בן ה־24, המשחק בקבוצה היוונית, א.א.ק. אתונה, וכוכב נוסף הוא המופיע בפיינורד ההולנדית, דייויד מיצ'ל, שכבש נגדנו ברמת־גן. מעניין לציין שפאטיקאס הסתלק מיוון וטס עם רעייתו לאוסטרליה למרות התנגדות קבוצתו, עמה הוא חתום לשלוש שנים בסכום של 400 אלף דולאר.

ותיקים מצטיינים אחרים הם: אלן דייוידסון, שהצטיין במשחקי־המבחן נגד דינאמו זאגרב, שביקרה באחרונה... שעבר באוסטרליה והמתפקד כמגן וקשר; אוסקר קרינו, יליד ארגנטינה, המשחק בקשר ופול וייד, יליד אנגליה, גם הוא קשר.

הכוכבים החדשים בנבחרת אוסטרליה הם: פרנק פארינה, שהבקיע כבר שישה שערים לטובתה, והמוליך בטבלת מלך־השערים; החלוץ גראהם ארנולד; הקשר־חלוץ אורליו וידמאר; הקיצוני השמאלי המהיר, אנדריו זיני; ג'ון מולן, ואילו אנדי קוצקה, בן ה־23, מגן־קשר המשתייך לקבוצתו של ארוק, סנט ג'ורג', נחשב לאחד הכוכבים העולים בכדורגל האוסטרלי.

ייתר השחקנים: השוער ג'ף אוליבר, בן ה־27; גראהם ג'ינינגס ואלן האנטר.

המשחק ה־14 בין ישראל ואוסטרליה

1969, רמת־גן	נצחון	0:1
1969, סידני	תיקו	1:1
1970, רמת־גן	הפסד	1:0
1971, בריסבין	תיקו	2:2
1971, סידני	הפסד	1:0
1971, מלבורן	נצחון	1:3
1974, יפו	נצחון	1:2
1976, רמת־גן	תיקו	1:1
1977, מלבורן	תיקו	1:1
1977, סידני	תיקו	1:1
1980, באר־שבע	הפסד	1:0
1985, רמת־גן	הפסד	2:1
1985, מלבורן	תיקו	1:1

שים לב

לאכול את הדשא!

חסל סדר דיבורים. די בהצהרות: תקין לידיעות שהוזמטרו עלינו בימים האחרונים מכדורי־בדר מאוסטרליה הרחוקה. היום במלבורן תפתח נבחרת הכדורגל של ישראל בהתמודדות הקדם־אולימפית עם היריב הקשה ביותר: אוסטרליה.

לא הצלחנו במשחקי־המבחן עם נבחרות אירופיות. אין הדבר צריך למנוע מאתנו לנצח את אוסטרליה, ניו־זילנד וטייוואן, בטורניר האוקיאני. אחרי הכל, יש פער משמעותי בין הנבחרות האירופיות ששיחקנו עמן לבין אלה כיבשת החמישית.

המשימה לא תהיה קלה. אנו מכירים היטב את נבחרת אוסטרליה. 13 משחקים בין־ארציים קיימנו עמה ב־19 השנים האחרונות, מאז המיפגשים הראשונים נגרה בדצמבר 1969, במוקדמות הגביע העולמי. ברמת־גן ניצחנו את אוסטרליה — 0:1, משער מרגלי גיורא שפיגל. בגומלין, בסידני, סיימנו בתיקו 1:1, ועלינו — בפעם הראשונה, ולדאבוני האחרונה — לגמר הגביע העולמי במכסיקו.

באוקטובר 1985 שוב התמודדנו עם אוסטרליה בתת־בית במוקדמות הגביע העולמי. הפעם היתה רגלם של האוסטרלים על העליונה. הם הפתיעו אותנו ברמת־גן — 1:2, ובגומלין, במלבורן, הסתיים המשחק בתיקו 1:1.

בין שני האירועים הרשמיים קיימנו תשעה משחקי־ידידות עם אוסטרליה.

★ ★ ★

היום אנו רוצים לראות נבחרת ישראלית לוחמת, פועלת כתלכיד, והעיקר — מנצחת את אוסטרליה. הצרה היא לא כל־כך אוסטרליה כמו שאנו עצמנו. בשנים האחרונות סיגלנו לנו סגנון של הלקאה עצמית. מרוב ביקורת חושפני שהכדורגלנים חדלו להאמין בעצמם.

הכדורגל הוליך את עצמו, תוך כדי מישגים, לזרועות התקשורת. זו לא חכמה ביקורת. לעתים צודקת, ולעתים לא. מי שמעיין ב"טונות" של המלים ממלבורן בימים האחרונים יכול לקבל סתירות. עתון אחד מפרסם דבר, ושני — היפוכו של דבר.

"אהוב התקשורת", יותר הישראלית מאשר האוסטרלית, הוא מאמן נבחרת אוסטרליה, היוגוסלבי פרנק ארוק. הוא מאכיל אותנו "סקופים". ואנו, כרוב טפשותנו, פורסים יריעה לאותו שחצן חסר־תקנה. בעיני הוא מצטייר כליצן של המשחקים. לא יותר.

יש שינוי באוירה מאז המיפגש הראשון בין אוסטרליה וישראל ב־1969 לבין זה היום. אז אהבו כדורגלנים את החולצה הלאומית. שחקנים לחמו כדי לנצח בכל מחיר. מעניין לציין את ההרכב שהופיע נגד אוסטרליה ברמת־גן ובמלבורן. ברמת־גן שיחקו: יצחק ויסוקר, שרגא בר (הוחלף ע"י מוטי לובצקי), צבי רוזן, שמואל רוזנטל, מיקו בלו, אהרון שורוק, גיורא שפיגל, מוטל'ה שפיגלר, רחמים טלבי, שייע פייגנבוים ויצחק שום. בסידני החליף דוד פרימו את שורוק, ומאיר בירד במחצית את טלבי.

ייתכן שהכדורגלנים של היום לא נופלים מבחינה מקצועית מאלה של אז אבל באותה נבחרת של סוף שנות השישים — תחילת השבעים, היתה תשתית מעולה. היה בסיס של כדורגלנים מצויינים, שרבים מהם הפכו למאמנים בכירים בכדורגל הישראלי.

★ ★ ★

ההבדל המהותי, כפי שציינתי, שאז ידעו ורצו ללחום על חולצת הנבחרת הלאומית. ראו את לבישתה — פיסגת קריירה. כיום יש שינוי ערכים אצל כדורגלנים רבים. ראוה מקרה אלי אוחנה. מנסים לטייח את המקרה החמור הזה של כדורגלן שראה את טובתו האישית על זו של הכדורגל הישראלי, אבל אין מה לעשות. כנראה שחונך כך ב"מחנה הלאומי", ששותק ואינו מגיב. ממש בלע את לשונו.

אוחנה לא מעניין אותנו היום ואם בכלל הוא צריך עוד לעניין את הכדורגל הישראלי). היום נהיה כולנו עם הנבחרת הלאומית. נצפה להצלחתה. נחזיק לה אצבעות. אם נעשה את הצעד הראשון לסיאול בהצלחה נוכל להמשיך קדימה ללא נחיתות ועם הרבה בטחון עצמי.

אחרי שתי הופעות מוצלחות של נבחרת ישראל בטורנירים אולימפיים (מכסיקו, 1968; מונטריאול, 1976) יש לקוות שהכדורגלנים שלנו יגיעו גם לסיאול. זה תלוי בעיקר בהם. אוסטרליה אמנם לא תקל עליהם ותבקש לנצל את ביתיותה אך אני מאמין שביום מוצלח ניתן לפתוח את הטורניר הקדם־אולימפי ברגל־ימין. בהצלחה.

בבית ג': נתניה גברה על הפועל ירושלים רק 0:1 ומכבי תל־אביב התאוששה בבאר־שבע 0:1

שמשון, בני־יהודה, מכבי נתניה והפועל ת"א — בראש בטוטו

★ בית א': שמשון המשיכה להלום — 0:1 נגד בית"ר ת"א; מכבי חיפה — בית"ר ירושלים 2:2 ★ שוויון בראש בית ב': הפועל פתח־תקווה — בני־יהודה 0:1; מכבי פתח־תקווה — חולון 1:1 ★ הפועל תל־אביב (0:5 נגד לוד) וכפר־סבא (1:2 נגד הפועל חיפה) מובילות בבית ד'

גביע הטוטו — לאומית

מכבי חיפה פתחה וסיימה

מכבי חיפה — בית"ר ירושלים 2:2 (1:1)

יוסף גלזר

לתצוגת כדורגל טובה יותר לא יכולנו לצפות בגביע־הטוטו. משחק מהנה, התקפי ודו־צדדי כזה לא רואים בכל שבת, בעיקר לא בליגה שלנו רוויית־המתח והשמירות הלוחצות. אתמול ראו 1000 הצופים שבאו לקרית־אליעזר יכולת טובה של מחליפיהם הצעירים של כוכבי מכבי חיפה ובית"ר ירושלים. מי שלא בא — הפסיד.

מכבי חיפה שהיתה טובה יותר עלתה ליתרון בדקה ה־18: ציון מרילי שלח כדור־עומק לאיתי מרדכי, שבעט מקרוב לרשת — 0:1.

שער השוויון הירושלמי בדקה ה־37, היה נהדר: סמי מלכה שיגר כדור מדוייק מ־30 מטר לפינה הימנית, בנצלו את חוסר הנסיון של השוער־המחליף החיפני גולן מלול — 1:1.

מכבי חיפה יצרה לחץ רצוף על שערו של הירושלמי יובל מימון (טוב) במחצית השנייה, ולשיאן הגיעו ההתקפות בדקה ה־78, כאשר שלוש פעמים הורחק הכדור מקו השער. תחילה בעט זאהי ארמלי; בשנית נעץ ראובן עטר, הטוב במגרש, את הכדור במשקוף הפנימי והוא ניתז מקו השער, ובשלישית החטיא אברהם אבוקרט.

בעיצומה של המתקפה החיפנית כבשה בית"ר ירושלים שער בדקה ה־81: מאיר קדוש ניצל את היערדה של הגנת מכבי חיפה כדי לשגר כדור־פז לרונן שוייג, שלא התקשה להכניע את מלול — 1:2.

מכבי חיפה לא אמרה נואש, ובני־צוותו של המחליף עופר מזרחי הישוותה בדקה ה־84: עטר מסר לארמלי, שבפריצת־יחיד ממחצית המגרש חלף גם על פניו של השוער מימון, ומול רשת חשופה קבע — 2:2.

תצוגת שיפוט מצויינת היתה לאריה וולף בקרית־אליעזר, שלא הניף צהובים.

● מכבי חיפה: מלול, אהרוני, דוד לוי, בלבול, מרילי, מלכין, אבוקרט, אוסמו הקטן (עופר מזרחי), עטר, איתי מרדכי (צדוק מלכה), ארמלי.

● בית"ר ירושלים: מימון, קדוש, חנן אזולאי, אלהרר, נחמני, בן־אליהו, שמואלי, סמי מלכה, שוורץ, פלד (ודרשוילי), שוייג.

★ בית א' ★

1. שמשון ת"א	3	2־5	9
2. בית"ר י־ם	3	4־4	4
3. מכבי חיפה	3	5־4	2
4. בית"ר ת"א	3	3־1	1

נצחון לשמשון בסיוע בית"ר...

שמשון ת"א — בית"ר ת"א 0:1 (0:0)

נפתלי כהן

במשחק משעמם ודל־אירועים גברה ביום שישי בבלומפילד שמשון ת"א על בית"ר ת"א — 0:1, משער חצי־עצמי של גדעון דמתי, בסיועו של בלם בית"ר ת"א, שלומי עמר.

שמשון ת"א, מחזיקת גביע־הטוטו בעונה שעברה, איכזבה. משחקה היה חלש והקבוצה לא הזכירה במאומה את יכולתה שבוע קודם־לכן כשניצחה את בית"ר ירושלים בימק"א (1:2).

שמשון פתחה במערך זהיר וברוב שלבי המחצית הראשונה היתה במגננה. שחקני בית"ר החזיקו יותר בכדור, אך ללא תועלת.

עם פתיחת המחצית השנייה ביצע מאמן שמשון, יעקב גרונדמן, שני חילופים. הוא הכניס את הצעיר קריטי, וכן את צוצושווילי במקומם של דהרי וארביב. החילופים עוררו את השמשונים. מנגד הכניס מאמן בית"ר ת"א, יצחק שום, את דוד לביא במקומו של מאיר יחזקאל, אך קבוצתו לא הצליחה לעשות דבר.

בדקה ה־79 שיגר קשר בית"ר ת"א, נסים כהן, כדור מצויין לישראל מאיה, שעבר ללא קושי את מגן שמשון, יום־טוב שוקרון, וכשהגיע מול השוער גיא נחשון בעט והשוער הצליח להדוף.

בדקה ה־87 הובקע שער־הנצחון לשמשון: שלמה מזרחי שלח כדור־רוחב מימין לשמאל: הכדור הגיע לגדעון דמתי, שבעט לכוון השער ושלומי עמר הסתבך ברגליו ובמקום להרחיק את הכדור בעטו לשערו — 0:1.

שפט עמית קליין, לעיני 150 צופים, בבלומפילד. צהוב חמישי ספג כוכב בית"ר ת"א, נסים כהן. כן נשלף צהוב לחברו שלומי עמר. גם נסים ברדה משמשון ספג צהוב.

● שמשון ת"א: נחשון, יום־טוב שוקרון, ברדה, אורי כהן, אפרים שמעונוב, יגאל הלל, דהרי (קריטי), שלמה מזרחי, ארביב (צוצושווילי), גדעון דמתי, שלמה אדרי.

● בית"ר ת"א: נסים ג'רבי, עמרן, יעקב כהן, שלומי עמר, אבנר צור, צמח, נסים כהן, ניסן כהן, יחזקאל (לביא), ירון כהן, תגר (מאיה).

ניראון — מבקיע חדש בהפועל פ"ת

הפועל פ"ת — בני־יהודה ת"א 0:1 (0:1)

משה רוזנברג

הצעיר דני ניראון, בשערו הראשון בקבוצה הבוגרת, הצעיד אתמול את הפועל פ"ת לנצחון ביתי על בני־יהודה ת"א — 0:1.

חסרונם של שחקני הנבחרת בשתי הקבוצות (ניר לוין וניר אלון בהפועל פ"ת ומשה אייזנברג בבני־יהודה), וכן היעדרם של הפצועים, איתן בורניוק ואלי מחפוד בהפועל פ"ת; ראובן אלקבץ וחזי שירזי בבני־יהודה — גרמו למשחק משעמם.

את בני־יהודה הדריך אהוד בן־טובים במקום המאמן דוד שוויצר, השוהה בחו"ל.

במחצית הראשונה ניכר יתרון קל של כדורגלני הפועל פ"ת. כבר בדקה ה־4 החטיא דני ניראון המוכשר מול שוער בני־יהודה, יעקב אסייג, בעימות אחד־נגד־אחד, אולם בדקה ה־27 כבר גילה ניראון את יכולתו. חברו עוז אליה הגביה כדור מאגף שמאל, וניראון התנגח בין בלמי היריב ונגח משבעה מטר לרשת — 0:1.

לאחר ההפסקה, עם כניסתו של דוד גורדנה לשורות בני־יהודה, חל מפנה. בני־יהודה תקפו ללא־הרף אולם חלוציהם החטיאו חמש הזדמנויות. זה החל באייל חיים בדקה ה־48, ונמשך בהחטאות של יוסי מדר (49), אייל חיים (57), דוד גורדנה (58) ובסיום החטאה של יצחק קוסטיקה, שמונה דקות לסיום.

שפט היטב שלמה שחר, לעיני 300 צופים, באיצטדיון הפועל פ"ת. הקוון טובי מלאך מעד ונפצע והשופט חיים ליפקוביץ, שהיה בין הצופים, מילא את מקומו.

● הפועל פ"ת: ג'רבי, גיא לוי, מרקוס, קייסי (דוד לוי), קוושווילי, סאבו, איליה, שושני, חזן, רבינוביץ (בסון) ניראון.

● בני־יהודה ת"א: אסייג, סלמן, שרעבי, פרי, עלו, רוני מאיר, אייל חיים, איזמירלי (גורדנה), רמי לוי, מדר (מנצור), קוסטיקה.

★ בית ב' ★

1. בני־יהודה	3	2־4	6
2. הפועל פ"ת	3	2־3	6
3. הפועל חולון	3	3־3	4
4. מכבי פ"ת	3	6־3	1

נחמיאס לא הצליח לספוג צהוב חמישי...

נסיונותיו של כדורגלן הפועל ירושלים, מאיר נחמיאס, לספוג כרטיס צהוב חמישי בגביע־הטוטו בנתניה, עלו בתוהו... השופט עובדיה בן־יצחק קלט את שאגותיו של המאמן שייע פייגנבוים ("תפוס את הכדור ביד"), רץ לעברו והזהירו: "אם לא תשתוק הוא יספוג אדום ולא צהוב"...

דמתי פתח — טוראל הישווה

מכבי פ"ת — הפועל צפרירים חולון 1:1 (1:1)

אלכס קליין

במשחק ראדיוס בחולון, בינוני ברמתו, סיימו קבוצות מכבי פ"ת והפועל צפרירים חולון, בתיקו 1:1 — תוצאה ששיקפה היטב את יחסי הכוחות במגרש.

חולון, שהופיעה בהרכבה החזק ביותר, לבד משוערה יעקב ביטון, פתחה היטב וכבר בדקה ה־7 נרשמה החמצה של ליאון פנסו, שמצא עצמו יחידי מול עופר פביאן, שוער מכבי פ"ת, ונגח בשלומיאליות מעל לשער.

בדקה ה־15 נשלח החולוני מריו בן־ברוך, באגף ימין, מסר היטב למרכז הרחבה: בלמה הצעיר של מכבי פ"ת, רן בן־שמעון, שהחליף את ירון אדיב, שנטש את הקבוצה, שגה בהרחקת הכדור ובני רמתי השתלט עליו ומ־16 מ' בעט כדור חזק, שחדר לרשת, על־אף זינוקו של שוער מכבי פ"ת, עופר פביאן — 0:1.

הפתח־תקואים לא נשברו ונטלו את היוזמה לרגליהם: שחקניהם הצעירים החלו להחזיק יותר בכדור. ואכן, בדקה ה־36 התקפה משולבת של מכבי פ"ת: יצחק בלחסן נשלח לרחבה, הגביה היטב למרכז. שם התמקם הצעיר אילן טוראל שנגח מקרוב לרשת וקבע 1:1.

במחצית השנייה שוב גילו הפתח־תקואים עדיפות־מה ובדקה ה־57 ניתנה לתמיר דניאל הזדמנות לקבוע יתרון, כשניצב יחידי מול שוער חולון, שמעון ישראל, אך בעט כדור חזק סמוך לעמוד השער ולחוץ.

המישחק נערך במגרש מכבי לורוס בחולון, ובו צפו 300 צופים, לאחר שביה"ד המשמעתי של ההתאחדות לכדורגל הטיל עונש של שני משחקי־ראדיוס על מכבי פ"ת, בגלל האירועים שהיו בסיום הדרבי הפתח־תקואי.

שפט היטב יוסף שוער, ששלף את הכרטיס הצהוב לעברם של תמיר דניאל ורפי כהן ממכבי פ"ת וסיני בכלוף מהפועל חולון.

● מכבי פ"ת: פביאן, שרון צופין, רן בן־שמעון, אלי כהן, סמיקוביץ, ירוחם, טוראל, בלחסן, ז'אן (מוסלי), דניאל, רפי כהן.

● הפועל חולון: שמעון ישראל, מכלוף, גיל זיתוני, אלי כהן, יעקובי, אהרונוב (רונן הלל), פס (ליברמן), פרחי, בני רמתי (עמרני), פנסו, בן ברוך.

עציוני ספג אדום בדקה ה־90

מכבי נתניה — הפועל ירושלים 0:1 (0:1)

דוד בכר

הדקה ה־90 עמדה במוקד האירועים במשחק שלשום בנתניה, בו גברה המוליכה הלאומית, מכבי נתניה, על המוליכה הארצית, הפועל ירושלים — 0:1.

בדקה זו הרחיק השופט עובדיה בן־יצחק את קשר מכבי נתניה, דני עציוני, לאחר שהכדורגלן לא ציית להוראתו להתרחק תשעה מטר בעת ביצוע בעיטת־עונשין. בן־יצחק הזהיר את עציוני עוד קודם־לכן ללא שליפת כרטיס. בזמן ביצוע הבעיטה בדקה האחרונה הורה השופט לכדורגלן הנתנייתי להתרחק. זה סירב ופלט: "אני לא זז. תשלוף לי צהוב או אדום, מה שתרצה"... בן־יצחק "מילא את רצונו" ושלף לו כרטיס אדום. מייד לאחר־מכן בעט מישל דיין לשחקים ונשמעה שריקת הסיום.

מאמן מכבי נתניה, זאב זלצר, מיאן להשלים עם ההרחקה ואף פלט כמה דברים בוטים כלפי השופט. סגן יו"ר מכבי נתניה, יצחק תשובה, הסתודד עם השופט בחדר־ההלבשה במטרה לשנות את החלטתו, אך בן־יצחק סירב.

גם כדורגל היה בנתניה. המשחק עמד על רמה נמוכה. שליטתה של מכבי נתניה בשדה לא הועמדה בספק. חסרונם של שלום תקוה, יגאל מנחם ובני לם יכול אולי להסביר מדוע הובקע רק שער אחד. שחקני הפועל ירושלים לא הצדיקו את הציפיות וכמעט שלא סיכנו את שער המארחים.

השער היחיד הובקע בדקה ה־22: הקשר הנתנייתי רונן גבאי, הבולט בשדה, הגביה כדור מאגף שמאל לראשו של רוני לוי שמעשרה מטר נגח לפינה השמאלית והכניע את אורי סויסה 0:1.

בדקה ה־66 הזדמנות יחידה להפועל ירושלים להבקיע, אך כדורו של מישל דיין מעונשין מ־18 מטר ניתז מהמשקוף לחוץ. מנגד ניתנה בדקה ה־81 הזדמנות לנתנייתים להגדיל אולם אורי סויסה, שוער הפועל ירושלים, הדף בזינוק נאה בעיטת־יעף של גבאי מ־20 מטר לקרן.

השופט עובדיה בן־יצחק, שניהל את המשחק לעיני 500 צופים בנתניה, שלף כרטיסים צהובים לכלמי הקבוצות: אהוד כחילה מהפועל ירושלים וחיים לוי ממכבי נתניה.

● מכבי נתניה: בלרב, קורן, חלפון, חיים לוי, פקר, גואטה, גבאי, עציוני (הורחק), ז'אנו, רוחן (שימי ג'אן), רוני לוי.

● הפועל ירושלים: סויסה, תא־שמע (אסייג), בן־הרוש, כחילה, ציון אוחנה (שכטר), שלומי מלכה, נחמיאס, דיין, וקנין (בסון), שסון, יחזקאלי.

★ בית ג' ★

1. מכבי נתניה	3	2־7	7
2. הפועל ירושלים	3	2־3	4
3. מכבי ת"א	3	9־4	3
4. הפ. באר־שבע	3	1־0	2

שער מוראלי של טבק

מכבי ת"א — הפועל באר־שבע 0:1 (0:1)

אברהם בר־לב

הפועל באר־שבע לא הצליחה להכניע אתמול קבוצה תל־אביבית, שהובסה בשבוע שעבר ע"י מכבי נתניה 6:2. חניכיו של דרור בר־נור ממכבי ת"א, שיצרו במהלך שלוש הזדמנויות־הבקעה, ניצלו אחת מהן כדי לכבוש שער מוראלי — 0:1.

המיפגש היה חלש. שחקני באר־שבע גילו משחק נרפה ושקוף שלא היקשה על מכבי ת"א להגיב במשחק משולב בהתקפות מתפרצות, שנוהלו ע"י הוותיק בני טבק.

בדקה ה־38, בעיצומן של התקפות באר־שבע, הושג השער בעבר השני של המגרש: בני טבק חטף כדור ממרכז המגרש, ורץ עימו לעבר שער באר־שבע. ממרחק של 25 מטר שלח כדור שטוח, שהטעה את שוער באר־שבע, יגאל מרדה, וחדר לרשת — 0:1.

שער היתרון למכבי ת"א הכניס את שחקני באר־שבע ללחץ. לעומת זאת הביא להתעוררות בשורות האורחים.

עד לסיום נשמר יתרונה של מכבי ת"א למרות ששמעון ביטון ניצב בשני מצבי־הבקעה קורצים. השוער משה מרכוס, שהיה מצויין, מנע כיבוש שערו.

שיפוטו של יעקב בן־חמו סבל מחוסר דיוק, והוא פגע בעיקר בשחקני באר־שבע. 1200 הצופים בבירת הנגב חזו בכרטיסים צהובים, שספגו איתן לוי וחיים גולדברג ממכבי ת"א.

● מכבי ת"א: מרכוס, מיקי כהן, גולדברג, קרייס, איתן לוי, שאול כהן, שגב, גריאני, אלון נתן, מליקה, טבק (כן שותפו: ג'קי צרפתי וצבי גורדון).

● הפועל באר־שבע: מרדה, בן־חמו, רהאן, אילוז, גונן, אלימלך, חיון, צרפתי, עמרן, יובל, אוחנה, ביטון (כן שותף גבי אפריאט).

בן־שיטרית ושבתאי לוי חגגו

הפועל ת"א — הפועל לוד 0:5 (0:2)

נפתלי כהן

הנצחון רב־השערים שהשיגה ביום שישי קבוצת הפועל ת"א בבלומפילד על הפועל לוד — 0:5, לא ישיקה את יכולת התלאביבים, בגלל חולשת הלודאים, שלא היוו יריב.

ההגנה החלשה של הפועל לוד ושוער מקסים טריקי עוררו את תיאבונם של שחקני הפועל ת"א. אילו לא התעתעו ייתר על המידה היה ההפרש גבוה בהרבה.

שחקני הפועל לוד הגיעו לבלומפילד כמעט לשריקת הפתיחה בגלל סכסוך כספי עם ההנהלה והיו חסרי יכולת.

מיקי בן־שיטרית חגג ליד שער לוד. הוא כבש שני שערים והכין שני כדורי־כיבוש במחצית הראשונה.

בדקה ה־20 קיבל בן־שיטרית כדור ממשה סיני, התקדם ובעט חזק: הגנת לוד הרפה את הכדור לרגלי שבתאי לוי שקבע מקרוב — 0:1.

חלפו שתי דקות ובן־שיטרית שוב בתמונה. כשבעט לקורה: הכדור ניתז לעבר שבתאי לוי, שהגיח ומקרוב הבקיע את שערו השני — 0:2.

המשחק התלהט ושני לודאים, דוד שרביט ואבי תורג'מן, ספגו כרטיסים צהובים.

במחצית השנייה לא השתנה דבר. הפועל ת"א תקפה ולוד גילתה רק נוכחות במגרש... בדקה ה־57 הגביה אחמד מוסה, הטוב במרכז השדה, כדור מדוייק ליהודה עמר, שנגח פנימה — 0:3.

חלפו 11 דקות ומשה סיני נטל כדור באמצע המגרש, חלף על פני הגנת לוד וגם על פני השוער, שהכשילו, אולם לפני שהשופט סבי אלנקווה שרק לבעיטת־11, הגיח בן־שיטרית ובעט לרשת — 0:4.

בדקה ה־74 הסתיימה חגיגת השערים. שוב סיגר אחמד מוסה כדור ארוך, מימין לשמאל, לבן־שיטרית, שממרחק של 20 מטר אלכסונית לשער לוד בעט טיל לבין החיבורים — 0:5.

הפועל ת"א התייחסה בסלחנות לעובדה שלוד נותרה עם עשרה שחקנים החל מהדקה ה־75. סרול נפצע ומאחר שלוד כבר ביצעה את שלושת החילופים לא יכלה לשתף שחקן אחר.

שפט סבי אלנקווה, לעיני 300 צופים, בבלומפילד.

● הפועל ת"א: טליאס, יהודה עמר (אילן שוירין), אקהויו, סגל, דוד הרשליקוביץ, מוסה, אדמה (גל הרשליקוביץ), ז'אנו (רובין), סיני, שבתאי לוי, בן־שיטרית.

● הפועל לוד: טריקי, ברדוגו, נעמן, אורי בנוריס, רדעי (סמילה), יעקב הלל, קטשווילי (בלאיש), אבי שיטרית, סמרג'ה (סרול), שרביט, אבי תורג'מן.

★ בית ד' ★

1. הפועל ת"א	3	7־0	7
2. הפ. כפר־סבא	3	1־3	7
3. הפועל חיפה	3	3־6	1
4. הפועל לוד	1	2־8	1

הכל בזכות מייקל יפה

הפועל כפר־סבא — הפועל חיפה 1:2 (0:1)

אברהם כהן

נצחון ביתי קשה קצרה ביום שישי קבוצת הפועל כפר־סבא, כשגברה 1:2 על הפועל חיפה. החיפנים מהליגה הארצית היוו יריב שקול לכפר־סבאים, שגילו יכולת בלתי־משכנעת.

היחיד שבלט בכפר־סבא היה מייקל יפה, שהצעיד את קבוצתו ליתרון 0:1 בדקה ה־27, לאחר שניצל מישגה בהגנת הפועל חיפה. יפה "בישל" גם את השער השני לזכות קבוצתו, כשמסר בדקה ה־80 כדור־רוחב מדוייק לגנח אינשטיין, וזה הכניע מקרוב את אריה חביב, שוער הפועל חיפה.

בין שני השערים נראו התקפות של הפועל כפר־סבא שמרביתן נבלמו על־ידי השוער החיפני אריה חביב.

החיפנים שהתבססו על משחק הגנתי, יצאו מדי פעם להתקפות מתפרצות, אולם חלוציהם אלי בן־אמו ורוני מלכה החטיאו ממצבים נוחים מול עופר בסון, שוער הפועל כפר־סבא. גם קורת השער הכפר־סבאי סייעה למארחים בדקה ה־40 מרגלו של החלוץ החיפני הצעיר ערן כהן.

רק ארבע דקות לסיום עלה ברגלי הפועל חיפה לצמק את הפער לאחר ששמעון עמר ניצל עירבוביה ומקרוב הכניע את בסון — 1:2.

שפט רחמים שאשו, לעיני 300 צופים, בכפר־סבא.

● הפועל כפר־סבא: בסון, אופיר בן־חיים, סיימון, רכינוביץ, אינשטיין (נתי בן־דיין), גדמיש (אופיר הלל), פולבר, יפה, מימוני, יאני, תמיר בן־חיים.

● הפועל חיפה: אריה חביב, ברק, ליפשיץ (ללקין), שטיקרו, קרמר, זלצר, אמסלם, סער, שמעון עמר, ערן כהן, אלי בן־אמו (יוסי עמר), רוני מלכה.

● הניחוש הנכון

1. שמשון ת"א — בית"ר ת"א	1
2. מכבי חיפה — בית"ר י־ם	x
3. מכבי פ"ת — הפועל חולון	x
4. הפועל פ"ת — בני־יהודה	1
5. מכבי נתניה — הפועל י־ם	1
6. הפועל ב"ש — מכבי ת"א	2
7. הפועל כפ"ס — הפ. חיפה	1
8. הפועל ת"א — הפועל לוד	1
9. הפועל חדרה — הכח ר"ג	1
10. מכ. עמידר — מכ. יבנה	2
11. הפ. טבריה — הפ. כת־ים	2
12. הפועל עכו — מכבי יפו	x
13. הפועל יהוד — הפועל ר"ג	1
14. מכ. שעריים — בי. נתניה	1

● במשחק בליגה הלאומית בראגבי נפרדו בתיקו 6:6 קבוצות הפועל הגליל־העליון/קרית־שמונה והטכניון חיפה.

הפתעה במשחקי גביע־הטוטו בליגה הארצית

בת־ים — 0:4 בטבריה

גביע הטוטו — ארצית

הפועל חדרה – הכח רמת־גן 0:3 (0:1)

קבוצת הפועל חדרה ניצלה היטב חסר של הכח רמת־גן, שהופיעה עם חמישה שחקני נוער וניצחה בקלות במגרשה — 0:3.

כבר כחלוף 40 שניות משריקת הפתיחה של השופט ראובן זינו נחת הכדור הראשון ברשת הכח: שמואל בן־שמואל קבע בבעיטת־טיכוב מקרוב — 0:1. השער השני הובקע דקה לאחר ההפסקה, הפעם מרגלי אויר צ'אושו, שבעט לחיבורים — 0:2. את תוצאת המשחק חתם יגאל אלחרד בדקה ה־74 בשער היפה של המשחק במבצע אישי מרהיב — 0:3.

200 צופים חזו במשחק בחדרה.

מכבי יבנה – מכבי עמידר 0:3 (0.1)

במשחק חלש גברה ביום שישי קבוצת מכבי יבנה בחוץ על מכבי רמת־עמידר — 0:3.

כתבנו יוסף חבם דיווח שהשער הראשון נכבש כבר בדקה ה־16 ע"י ציון יעקב, שניצל טעות בהגנת עמידר — 0:1. השער השני הובקע בדקה ה־62: גבי עשור בעט כדור עונשין למשקוף ואילן אבנעים השתלט על ה"ריבאונד" וקבע — 0:2. כעבור שתי דקות הקשית אבנעים כדור מעל שוער עמידר, אשר סימנטוב, ונאור גלילי, שנכנס שבע דקות קודם־לכן, העלה ל־0:3.

שפט יעקב ממו, לעיני 200 צופים, בעמידר ושלף שישה כרטיסים צהובים.

בית א'

.1	מכבי יבנה	3	1־9	8
.2	הפועל חדרה	3	3־7	6
.3	מכבי עמידר	3	6־1	1
.4	הכח רמת־גן	3	7־0	1

הפועל בת־ים – הפועל טבריה 0:4 (0:2)

נצחון מדהים השיגה אתמול קבוצת הפועל בת־ים במשחקה בטבריה, בנצחה את הפועל טבריה — 0:4.

שחקני בת־ים שגילו שאפתנות רבה הוליכו כבר בדקה ה־28, כאשר חלוצם משה עובדיה, קבע — 0:1. כעבור שתי דקות הוסיף דוד נימני שער — 0:2.

500 הצופים החלו לשרוק בוז לקבוצתם, אך שריקות אלו לא העירו את המארחים שנראו אדישים. בדקה ה־53 הבקיע אבי אוהרי שער שלישי לבת־ים ונחום יוסף חתם את תוצאת המשחק בדקה ה־65 — 0:4.

שפט מימון אסוליו, לעיני 500 צופים, בטבריה.

הפועל עכו – מכבי יפו 1:1 (0:0)

חלוקת נקודות צודקת היתה במשחק, שבו אירחה הפועל עכו את מכבי יפו — 1:1.

לאחר מחצית ראשונה ירודה פתחו שחקני עכו בסערה לאחר ההפסקה ובדקה ה־52 קבע לוי אוחנה מקרוב — 0:1. לאחר כיבוש השער עברו העכואים למיגננה, עובדה שעלתה להם בשער שוויון מרגלי אלישע צ'יפרוט שהשווה ל־1:1.

שפט דוד דמקרדו, לעיני 500 צופים, בעכו.

בית ב'

.1	הפועל בת־ים	3	1־5	6
.2	מכבי יפו	3	3־4	5
.3	הפועל טבריה	3	8־7	3
.4	הפועל עכו	3	7־3	2

הפועל יהוד – הפועל רמת־גן 1:2 (1:1)

צמד שערים של יורם אורן, חלוץ הפועל יהוד, היקנה לקבוצתו נצחון ביתי — 1:2 על הפועל רמת־גן.

שחקני רמת־גן הוליכו ביתרון שער בדקה ה־17. עוזי צדקה בעט כדור אדיר אל בין החיבורים — 0:1.

כעבור דקה גמלה יהוד: יורם אורן השווה במבצע אישי — 1:1.

15 דקות לסיום הוכשל אורן ברחבה. שער הפועל רמת־גן ע"י המגן נעים. השופט שמעון לוי הורה על הנקודה־הלבנה, ואורן עצמו בעט פנימה — 1:2.

500 צופים חזו במשחק.

מכבי שעריים – בית"ר נתניה 0:1 (0:0)

נצחון ראשון בגביע־הטוטו קצרה מכבי שעריים בשניצחה במגרשה 0:1 את בית"ר נתניה.

לאחר מחצית ראשונה ללא אירועים גילו שחקני שעריים יתרון כדור לאחר ההפסקה ובדקה ה־79 הבקיעו את שער־הנצחון: מגן נתניה, מנחם מחפוד, החזיר כדור לשוערו שמעון לביא; נתי עזריה התברג בין השניים ובעט מקרוב לרשת — 0:1.

שפט שמעון פרויס, לעיני 100 צופים, ברחובות.

בית ג'

.1	הפועל יהוד	3	2־5	9
.2	הפועל רמת־גן	3	3־6	6
.3	מכבי שעריים	3	5־2	3
.4	בית"ר נתניה	3	4־1	0

במחזור הבא

גביע־הטוטו, לאומית

● בית א': בית"ר ת"א — בית"ר ירושלים; מכבי חיפה — שמשון ת"א. ● בית ב': הפועל צפרירים חולון — בני־יהודה ת"א; הפועל פ"ת — מכבי פ"ת. ● בית ג': הפועל ירושלים — מכבי ת"א; הפועל באר־שבע — מכבי נתניה. ● בית ד': הפועל חיפה — הפועל לוד; הפועל ת"א — הפועל כפר־סבא.

גביע־הטוטו, ארצית

● בית א': הכח רמת־גן — מכבי יבנה; מכבי רמת־עמידר — הפועל חדרה. ● בית ב': הפועל בת־ים — מכבי יפו; הפועל עכו — הפועל טבריה. ● בית ג': הפועל רמת־גן — בית"ר נתניה; מכבי שעריים — הפועל יהוד.

ליגה א'

דרום

● הרצליה: מכבי הרצליה — בית"ר רמלה 1:1 (0:0). לרמלה כבש: יצחק קאו (52), למכבי הרצליה: יוסי ברוך (90). שפט יהושע לויה, לעיני 1000 צופים.

● אור־יהודה: הפועל ראשל"צ — הפועל אור־יהודה 0:2 (0:0). שערים להפועל ראשל"צ: יצחק דהאן (61) והדר פנקס (65). שפט ארנסט לייבוביץ, לעיני 800 צופים.

● קרית־אונו: הפועל קרית־אונו — מכבי קרית־גת 0:0. שפט יצחק בן־יצחק, לעיני 500 צופים.

● רחובות: הפועל אשדוד — הפועל מרמורק 1:3 (0:0). יגאל כהן כבש שלושער לאשדוד (56, 80, 86), למרמורק הבקיע: זרח שעובי (90). שפט יוסף בנישתי, לעיני 800 צופים.

● אזור: הפועל אזור — לורוס חולון 1:2 (0:1). לאזור הבקיע צמד שלום אחיאל (33, 86). לחולון: שרביט כלימי (77). שפט נסים בר סנו, לעיני 200 צופים.

● קרית־מלאכי: הפועל קרית־מלאכי — הפועל אשקלון 1:2 (1:0). שערים לקרית־מלאכי: חיים אטון (79) ודני אשכנזי (89). לאשקלון: אבי כהן (30). שפט ישראל ביבי, לעיני 1000 צופים.

● בית־שמש: הפועל בית־שמש — הפועל דימונה 1:2 (1:1). לבית־שמש הבקיעו: עמוס מימון (40) ואבי סקורי (55) לדימונה: שמואל אבוטבול (22). אורן בן־עמי מבית־שמש הורחק (70). שפט יהודה גלערי, לעיני 300 צופים.

● רמלה: הפועל רמלה — הפועל רמת־השרון 0:0. שפט מאיר ברקת, לעיני 200 צופים.

צפון

● בית־שאן: הפועל בית־שאן — הפועל בני־טמרה 1:2 (0:1). שערים לבית־שאן: אלי בן־סימון (30, 49): לבני־טמרה: חאלד קבבו (52). שפט יעקב לוי, לעיני 200 צופים.

● טמרה: מכבי טמרה — הפועל טייבה 1:2 (0:2). לטמרה הבקיע: ואהיד יאסין (22) ועדנן עמאם (44). לטייבה: מוחמד מוסה (76). שפט גבי פרץ, לעיני 1000 צופים.

● נצרת: מכבי חדרה — הפועל בני־נצרת 0:1 (0:1). שער־הנצחון: עומר בן־שמואל (10). שפט עובדיה צבי, לעיני 1000 צופים.

● חיפה: בית"ר חיפה - הפועל קרית־שמונה 1:1 (0.1). לבית"ר הבקיע: עוזי כהן (35); לקרית־שמונה: עמוס כהן (89). שפט עברללה קארן, לעיני 150 צופים.

● עוספיה: מכבי עוספיה — בית"ר נהריה 0:1 (0:1). שער־הנצחון: אבי רוקח (25). שפט יוסף קררי, לעיני 800 צופים.

● רעננה: הפועל טירת־הכרמל — הפועל רעננה 0:1 (0:0). חיים מורג כבש בדקה ה־90. זליאט מטירת־הכרמל ומרג'י מרעננה הורחקו (11). שפט מטקל זועבי, לעיני 150 צופים.

● עפולה: מכבי עפולה - הפועל טירה 0.1 (0:1). משה גבאי (24) הבקיע לעפולה. שפט דוד יוסף, לעיני 300 צופים.

● קרית־אתא: הפועל קרית־אתא — מכבי אחוה נצרת 0:0. שפט יוסף חיימוון, לעיני 300 צופים.

הטבלה הדרומית
(לאחר המחזור ה־20)

.1	בית"ר רמלה	10־26	29
.2	הפו. ראשל"צ	14־27	27
.3	מכבי קרית גת	10־21	26
.4	הפועל אשדוד	17־28	24
.5	הפו. קרית־אונו	13־18	24
.6	הפו. אור־יהודה	15־17	23
.7	הפועל אשקלון	12־16	21
.8	לורוס חולון	15־16	21
.9	הפו. בית־שמש	25־20	21
.10	הפו. ק.מלאכי	20־21	19
.11	הפו. מרמורק	23־22	19
.12	הפועל דימונה	16־17	15
.13	מכבי הרצליה	27־13	15
.14	הפועל רמלה	26־16	13
.15	הפועל אזור	31־9	12
.16	הפו. ר.השרון	27־14	11

הטבלה הצפונית
(לאחר המחזור ה־20)

.1	הפו. בית־שאן	12־28	30
.2	מכבי טמרה	17־29	28
.3	מכבי חדרה	13־22	27
.4	מכבי עפולה	20־29	25
.5	מכבי עוספיה	19־17	21
.6	מכבי נצרת	16־17	20
.7	הפו. ק.שמונה	22־22	20
.8	בית"ר חיפה	20־19	20
.9	הפו. קרית־אתא	17־16	19
.10	הפו. טירה	15־16	18
.11	הפועל טייבה	22־19	18
.12	בית"ר נהריה	16־13	18
.13	הפו. ט.הכרמל	21־18	18
.14	הפועל רעננה	27־17	14
.15	הפו. בני־נצרת	21־13	13
.16	הפו. בני־טמרה	33־16	11

לריקי ואשר גולדשלגר

שפע ברכות
להולדת הבן

מדור הספורט

הסיכוי היחיד: ברצלונה

ישראל פז

למרות הכשלונות יש עדיין סיכוי למכבי ת"א להתמודד בפליי־אוף בגביע־אירופה בכדורסל. אחרי הבזיון במשחק ביום חמישי נגד טרסר מילאנו (113:81), מגוחך לדבר על סיכויים ועל גמר. אבל כל עוד הוא ישנו אסור להניף דגל־לבן. כבר היו דברים מעולם.

פרטיזן בלגראד הבטיחה את השתתפותה בפליי־אוף ב־5 וב־7 באפריל בגנט, בלגיה, עוד לפני כמה שבועות: ביום חמישי הצטרפו אליה אריס סלוניקי, שסחטה נצחון־חוץ בקלן על סאטורן (98:100) וטרסר מילאנו. עכשיו נותר מקום פנוי אחד, עליו ייאבקו קבוצות ברצלונה ומכבי ת"א, לכל אחת מהן 16 נקודות.

לברצלונה נותר משחק חוץ אחד, ביום רביעי, נגד דן־בוס, ספק אם הקבוצה ההולנדית הכושלת תוכל להוות מעצור לאלופה הספרדית. אחר־כך תשחק ברצלונה בבית עם טרסר מילאנו ואורתז הצרפתית.

מכבי ת"א תתמודד ביום חמישי השבוע ביד־אליהו עם סאטורן קלן. בשבוע הבא תשחק באורתז ובסיום — שוב ביד־אליהו נגד פרטיזן בלגראד.

אם השתיים ינצחו בכל שלושת המשחקים תעלה ברצלונה, שהפסידה ביד־אליהו 108:107 וניצחה באולמה — 80:106. רק אם ימעדו הספרדים באחד המשחקים ומכבי ת"א תנצח בכל השלושה תעלה האלופה הישראלית.

מה שמדהים העונה אצל מכבי ת"א ששכחה ל... הפסיד בכבוד. היא ספגה בסיבוב השני תבוסות רצופות בהפרשים שנעו בין 16 ל־32 נקודות. הרבה יותר מדי. לכן קשה לדבר כיום על הפליי־אוף.

הבעייה של מכבי ת"א היא עצמה.

מטה אשר וקרית־אתא בדרך לגמר הכדורעף

כדורעף

יצחק ויסהוף

האלופה, הפועל מטה אשר, והפועל קרית־אתא, עשו אמש צעד לקראת הופעתן במשחק־גמר הפליי־אוף בכדורעף כשגברו בביתן על הפועל בת־ים והפועל המעפיל.

באולם בנעמן חזה כתבנו יעקב דלאל ביכולת בינונית של הפועל מטה אשר, שהתאמצה לגבור על הפועל בת־ים — 0:3 (12:15, 6:15, 11:15).

המשחק שהיה שקול במרבית שלביו הבליט את עצבנות שחקני האלופה בפתיחה. הפועל בת־ים ניצלה זאת והוליכה — 5:6 ובהמשך — 11:12, אך הסיום היה שייך לאמיר סנפיר ולאורן שר שניצחו — 12:15.

במערכה השנייה, לאחר שוויון 2:2, הצליח אורן שר, כוכב מטה אשר, לצבור 5 נקודות רצופות לקבוצתו במכות־פתיחה מדוייקות. מטה אשר המשיכה להלום בבת־ים עוד צימקה ל־6:12, אך נוצחה גם במערכה זו — 6:15.

במערכה השלישית הוליכו שחקני בת־ים — 2:7 ו־6:10. במצב של שוויון 11:11 נגע כדור של מטה אשר במנורת האולם, ושופטי המשחק הורו על כדור חוזר. המשחק התחמם. בנוסף להחלטה זו עוררו שני השופטים, אבי זלצברג ועוזי בן־צבי, תרעומת אצל הבת־ימים, שטענו לקיפוח. בסיום מערכה זו ניצחה מטה אשר — 11:15.

בשורות מטה אשר בלט גם המאמן־שחקן אורי חכר. בבת־ים הצטיינו רפי רולניק והצעירים צחי אלבו ואבי כחלון. 400 צופים חזו במשחק.

הפועל קרית־אתא ניצלה עד תום את חולשת הפועל המעפיל וגברה עליה — 0:3 (14:16, 2:15, 7:15).

שחקני קרית־אתא הוליכו במערכה הראשונה — 2:8, אך שחקני המעפיל ביצעו מהפך מדהים והוליכו — 9:14. המארחים לא ויתרו וזכו במערכה זו בתום דו־קרב מרתק — 14:16. שחקני הקיבוץ נשברו במערכה השנייה בה נוצחו — 15:2. גם במערכה השלישית לא היוו שחקני המעפיל יריב לירון טרייבנר, יורם בן־חמו ועופר שפאק ונוצחו — 7:15. רק יניב בר־נצר הניח את הדעת בהמעפיל.

שפטו אלכס בוקור ונתי תרום, באולם הקטן בקרית־אתא.

אמש נערכו גם משחקי בית ה־8. הפועל כפר־סבא הכניעה ללא בעיות את הפועל שריד — 0:3 (2:15, 4:15, 9:15). אמיר אקרמן בלט בשורות כפר־סבא. שפטו: מיקי ממרן ונתי הה.

במשחק נוסף גברה הפועל רמת־אביב באולם הפועל ת"א על מכבי פ"ת — 1:3 (6:15, 7:15, 15:10, 7:15). אליעזר כגן, יוסי ליפשיץ ובני גבעתי בלטו ברמת־אביב. יורם דוויטש היה היחיד שהצטיין במכבי פ"ת. שפטו: פיני שמפליני וגבי לוטן.

משחקי־הגומלין ייערכו מחרתיים.

טניס

ספרדי וברזילאית זכו בטורניר ביפו

הספרדי דניאל מארקי גבר אתמול בגמר סבב־פרנקל בטניס ביפו על תריסני אוריאן מארקו 7:5, 6:7, 6:4.

בגמר סבב הנשים על־שם פיליפס ניצחה טיימאס ומברזקי מברזיל את ניקולט רוימנס מהולנד — 6:2, 5:7, 6:1.

בגמר זוגות גברים: ברוין ווקמנס מהולנד — בנסן וניבורוק משבדיה 6:1, 6:2. בגמר זוגות נשים: אולסן וסנדרין מהולנד — דליה קודיאש מישראל ותורן מפינלנד — 6:4, 7:5, 6:2.

מחר יתקיים הטורניר בחיפה.

זאדרה ירתה ברובהו של אייל, שנפל בצה"ל — וזכתה

קליעה

הקליעית גילה זאדרה מהפועל ת"א זכתה אתמול במטוויע בתחרות ברובה אויר שנערכה במטווח הפועל תל־אביב על שמו של גד אייל, שהיה טייס וקלעי בהפועל ת"א ונפל בעת מילוי תפקידו בצה"ל.

זאדרה, שירתה ברובהו של אייל, צברה — 378 נקודות מ־400 אפשריות. את הרובה הפרטי של אייל תרמה משפחתו למועדונו, הפועל תל־אביב.

במקום השני, בהפרש נקודה, דורג טל כהן ממכבי רעננה.

● תחרות האחווה המסורתית בטניס־שולחן נערכה אתמול בדליית־אל־כרמל בהשתתפות 64 שחקני נוער משמונה ישובים יהודים ודרוזים. בגיל 18 זכה זאב דוידנה מהפועל נצרת־עילית; בגיל 16 — רועי בן ארי (נצרת־עילית), ובגיל 14 — אודי ונדר (הפועל דליה).

"שיחות אישיות" במכבי תל־אביב

יצחק ויסהוף

שחקני קבוצת הכדורסל של מכבי תל־אביב עברו אתמול בצהריים אימון באוניברסיטת תל־אביב. כהאימון נעדרו גיג קורנליוס ואיציק כהן (פצועים) ונוהל ע"י... מוטי ארואסטי.

המאמן רלף קליין, יחד עם יו"ר מחלקת הכדורסל, שמעון מזרחי ומנהל הקבוצה, שמואל מחרובסקי, ניהלו שיחות אישיות עם כל אחד משחקני הקבוצה. כל שיחה נמשכה כ־15 דקות.

מכבי ת"א שבה ביום שישי ממילאנו, לאחר שספגה שם תבוסה של 32 נקודות (113:81). שחקני הקבוצה סירבו להגיב על מה שקרה במשחק, והיו מוכנים רק לומר כי מעתה ישתדלו "לדבר" על הפארקט בלבד.

קלעה את כל הנקודות לקבוצתה!

מקרה יוצא־דופן אירע במשחק בליגה א' לנשים בכדורסל, כשקבוצת הפועל חצרים ניצחה את אליצור אשדוד — 25:57. כדורסלנית אליצור אשדוד, מזל מגזי, קלעה את כל 25 הנקודות לקבוצתה!

השבוע בכדורסל

● שני: בליגה הלאומית: מכבי נתניה — מכבי רמת־גן; אליצור נוה־דוד רמלה — הפועל חיפה; הפועל ת"א — הפועל ירושלים; מכבי ת"א — בית"ר ת"א (בערב); הפועל הגליל־העליון — אליצור נתניה; מכבי חיפה — הפועל חולון.

● חמישי: בגביע־אירופה: מכבי ת"א — סאטורן קלן.

מחזור 19 בארצית – הערב

● צפון: הפועל בקעת בית־שאן — הפועל ידור/תבור (89:80); מכבי קרית־מוצקין — הפועל גן שמואל (91:71); הפועל נהריה — הפועל קרית־שמונה (68:65); הפועל איתן גבת — הפועל כנרת/עמה"י (79:106); מכבי כרמיאל — אליצור קרית־אתא (85.82); מכבי חדרה — מכבי בת־גלים (84.61).

● דרום: הפועל קרית־גת — הפועל גבעתיים (88:62); הפועל נען — אליצור פ"ת (77:96); מכבי דרום ת"א — הפועל באר־שבע (104:72); מ.מ גבעת־שמואל — א.ס. רמת־השרון (75:70); מכבי פ"ת — מכבי ראשל"צ (77:9[illegible]); הפועל רמת־גן — אליצור קריית אונו (98:68).

הפועל [illegible] — מכבי 0:1 בכדורגל נוער ת"א

בכדורגל... הנוער של הפועל ת"א גבר אתמול בדרבי־צמרת על מכבי ת"א — 0:1 במחזור ה־22 בליגה הלאומית. הפסד מכבי ת"א אישר למכבי נתניה, שניצחה 0:2 את הפועל ירושלים, להעפיל למסיבה.

תוצאות נוספות: נוה־יוסף חיפה — מכבי חיפה 2:2; הפועל פ"ת — מכבי יפו 1:1; הפועל באר־שבע — בית"ר ירושלים 1:2; הפועל חיפה — מכבי פ"ת 1:1; הפועל כפר־סבא — הפועל אשדוד 0:1; בני־יהודה ת"א — בית"ר נתניה 0:0.

צמרת הטבלה:

.1	מכבי נתניה	22	11־58	36
.2	מכבי ת"א	22	16־52	36
.3	הפ. באר־שבע	20	17־30	31
.4	הפועל ת"א	21	19־30	28

לבקוביץ ייאמן בעונה הבאה את מכבי חיפה

כדורגל

יוסף גלזר

אמציה לבקוביץ ייאמן בעונה הבאה את קבוצת הכדורגל של מכבי חיפה — כך נמסר אמש במסיבת־עתונאים שכינס יו"ר הנהלת הקבוצה החיפאית, יצחק אביער.

לבקוביץ יחזור לאמן בישראל לאחר ארבע עונות של הפוגה, בהן אימן באפריקה.

חידוש נוסף: לקבוצה ימונה מנהל מקצועי. יהיה זה ג'וני הרדי, ששימש במשך חמש שנים כמאמן קבוצת הנוער.

את קבוצת הנוער יאמן אשר אלמני, המשמש בעונה זו כמאמן קבוצת הנערים. שינוי נוסף יהיה כאשר יו"ר מחלקת הנוער במשך 13 שנים, נועם רשף, יכהן כמזכיר מחלקת הכדורגל, ואילו כיו"ר מחלקת הנוער ישמש המאמן הוותיק יצחק מרטין.

עתה רק נותר למכבי חיפה למנות מנהל חדש במקומו של יעקב מעיין.

קאש נאלץ לעמול קשה כדי לנצח את מנסדורף

אלוף ישראל בטניס, עמוס מנסדורף, הפסיד ברבע־גמר הטורניר באינדיין־וולס, קליפורניה, לאלוף ווימבלדון, פאט קאש, בשלוש מערכות — 6:1, 3:6, 7:5.

בשמינית־הגמר נאלץ מנסדורף לעמול קשה כדי לנצח את האמריקני דן גולדי בשלוש מערכות — 6:4, 3:6, 6:7.

את ההפתעה הגדולה בטורניר חולל השבדי מיכאל פרנפורס, שניצח את בן־ארצו הבכיר, סטפן אדברג, המדורג שלישי בעולם — 6:3, 3:6, 2:6.

פרנפורס הפסיד ברבע־הגמר לאמריקני הצעיר אנדרי אגאסי, בן ה־17 בשלוש מערכות.

לחצי־הגמר עלו גם בוריס בקר, שניצח את האוסטרלי ג'ון פיצ'גראלד והספרדי אמיליו סאנצ'ס, שגבר על הצ'כי מילוסלאב מצ'יש.

ליברפול דוהרת — ניצחה את קווינס־פארק — 0:1

ליגה אנגלית

נראה שאין מי שיעצור את ליברפול, הדוהרת לשבירת שיאה של לידס־יונייטד בשנות השישים בליגה האנגלית בכדורגל (29 משחקים ללא הפסד). בשבת התארחה בלונדון אצל קווינס־פארק־ריינג'רס, בה משחק הישראלי דוד פיזנטי, וניצחה אותה על משטח הפלסטי — 0:1. את שער־הנצחון כבש הבין־לאומי ג'ון בארנס, בדקה ה־34.

ליברפול לא הפסידה ברציפות ב־28 משחקי־ליגה, וחסר לה משחק אחד כדי להשוות את שיאה של לידס. לליברפול — 72 נקודות, ומקדימה ב־17 נקודות את מנצ'סטר־יונייטד, שהפסידה בנוריץ' 1:0. שער הנצחון הובקע בדקה ה־32 מרגלי רוברט פלק. היה זה נצחון ראשון לנוריץ' מאז ראשית השנה.

נצחון חוץ השיגה נוטינגהאם, השלישית בטבלה, על שפילד־וונסדי — 0:1.

נצחון חוץ נוסף השיגה סאותהאמפטון על ווטפורד — 0:1, משער שכבש ג'רי בול.

שער של ויין קלארק העניק נצחון לאלופה, אברטון, על ניוקאסל — 0:1.

שישה שערים הובקעו בקובנטרי, במשחק שהסתיים בתיקו 3:3, בין קובנטרי וצ'לסי.

תיקו 1:1 היה בין דרבי וצ'ארלטון. תיקו זהה היה בין ווסטהאם ואוקספורד. ווימבלדון ניצחה את לוטון — 0:2.

ארסנל וטוטנהאם ישחקו היום.

כדוריד

דרבי פתח־תקואי הערב בגביע

יוסף חבם

משחקי שמינית־הגמר בגביע־המדינה בכדוריד ייערכו הערב. במוקד, הדרבי הפתח־תקואי בין הפועל ומכבי, שייערך ב־8.30 ביהוד. ישפטו: בוקר וזינגר.

יתר המשחקים: הפועל אזור — מכבי נתניה (8.30: מאירסדורף ואהרונוביץ); מכבי ארזים רמת־גן — מכבי ראשל"צ (אולם האוניברסיטה, 7: לוי וגרוסמן); אס"א ת"א — הפועל רמת־גן (אולם האוניברסיטה, 8.30: חכים וליטבק); אליצור הרצליה — הפועל נוף־ים (מכון־וינגייט, 8.30: הרמן ופוקס); הפועל ראשל"צ — הפועל רחובות (8.30: נוטמן וזבצקי); הפועל רמת־ישי — מכבי רחובות (8.30: קנוט ולבל); הפועל לב־השרון — מכבי קרית־שרת/חולון (תל־מונד, 8.30: גוטליב ובוצ'אן).

הראשונות הפגיזו בליגה הגרמנית

הצעדת בראש טבלת הליגה במערב־גרמניה, קבוצת וורדר ברמן, הביסה במגרשה את קבוצת אירדינגן — 1:5, כשנוייבארט כבש שני שערים.

האלופה, באיירן מינכן, השיגה נצחון חוץ על נירנברג — 0:3.

נצחון חוץ דומה זקפה לזכותה קבוצת דורטמונד על מנשנגלאדבאך.

לברמן — 37 נקודות, לפני באיירן — 33 וקלן — 31.

תוצאות נוספות: קלן — שטוטגארט 1:1; קארלסרוהה — האמבורג 0:0; האנובר — קייזרסלאוטרן 0:1; פרנקפורט — לברקוזן 2:3; שאלקה — בוכום 1:2; הומבורג — מאנהיים 1:1.

נצחונות לסלטיק ולריינג'רס

המוליכה בליגה הסקוטית בכדורגל, קבוצת סלטיק, ניצחה אתמול את פאלקירק — 0:2, משעריהם של ווקר ומקגי.

האלופה, ריינג'רס, השיגה נצחון חוץ על דנפרמליין — 0:3, משעריהם של מקויסט וגוף.

לסלטיק — 57 נקודות, ומקדימה ב־6 נקודות את ריינג'רס.

תוצאות נוספות: היברניאן — דנדי־יונייטד 0:0; סנט מירן — אברדין 0:0; דנדי — מורטון 0:1.

צ'כי ניצח באליפות אירופה

הצ'כי קמינגים מאצ'צצ'ה ניצח אתמול באליפות אירופה באולמות באתלטיקה בבודפשט כשהודף כדור־ברזל — 21.42 מ'.

לינפורד קריסטי מבריטניה היה ראשון בריצת 60 מ' — 6.57 והייקה דרשלר ממזרח־גרמניה קפצה לרוחק 7.30 מ'.

קיטאי זכה בנצחון באירלנד

הוותיק יורם קיטאי זכה במדליית־הזהב באליפות ספורט הפועלים לוותיקים, שנערכה באירלנד, לאחר שעבר 8000 מטר בזמן של 10.06 דקות. בתחרות השתתפו 213 רצים.

באליפות לבוגרים ל־8000 מטר דורג דורון זימן מעמק־חפר במקום ה־26, בזמן של 24.36 דקות, ואמנון לבן מהפועל סולם־צור במקום ה־31 — 25.44 דקות. 162 רצים השתתפו.

באליפות הנשים למרחק 4000 מטר דורגה רונית טל מהפועל עמק־חפר במקום ה־13 — 12.56 דקות, לפני אתי ואגיל מהפועל באר־שבע, במקום ה־24 – 14.38 דקות. השתתפו 29 נשים.

● אלופי ישראל לנוער, עד גיל 21 בג'ודו, הוכתרו אתמול ברמת־השרון: במשקל 60 ק"ג — עמית לנג (מכבי ת"א); 65 ק"ג — רוני הדר (סאגפו ראשל"צ); 71 ק"ג — אורן סמדג'ה (הפועל נעורים באר־שבע); 78 ק"ג — מנשה חבקוק (הפועל נעורים ב"ש); 86 ק"ג — יעקב רעבול (הפועל נעורים ב"ש).

המשימה היום

(המשך מעמוד 10)

במובן מהפסד תהיה טובה לישראל.

מצפים לקהל של כ־20 אלף צופים באיצטדיון אולימפיק־פארק, ביניהם יהיו יהודים רבים שיעודדו את נבחרת ישראל.

ארוק: ישראל חלשה

העתונות האוסטרלית הגבירה את הכתבות בסוף השבוע. "הכוכב" הראשי המככב בכתבות הוא, כמובן, פרנק ארוק, מאמן נבחרת יוגוסלביה, שציין כי ישראל היא נבחרת חלשה ולדעתו תנצח אותה גם ניו־זילנד.

"אין לי קושי לבלום את ההתקפה הישראלית, מה גם שלמדתי את הטקטיקה הישראלית, לפיה תשחק בהגנה מתוגברת ותתקוף עם חלוץ אחד ושלושה קשרים מסייעים. זה לא כדורגל מודרני. אנחנו נשים דגש על התקפה, נשחק מהר וננצח לא פחות מאשר 0:2" — דברי ארוק.

במשחק נוסף בבית הישראלי יתמודדו ניו־זילנד וטייוואן.

מהלך המשחק בין ישראל ואוסטרליה ישודר במלואו מ־11.30 ב"קול ישראל" ויתאר אותו דני דבורין.

עדיין לא ידוע אם בשורות אוסטרליה ישחק פאטיקאס, המופיע בקבוצת א.א.ק. אתונה, והחתום עמה על חוזה. פאטיקאס הסתלק מאתונה והגיע לאוסטרליה, אולם קבוצתו היוונית שלא הירשתה לו לנסוע פנתה לפיפ"א ותבעה את איסור השתתפותו. עד אמש לא התקבל במלבורן אישור ההתאחדות הבין־לאומית.

סוידי: אבי וכהן ורוזנטל לא קיבלו מענק מיוחד

ערב המשחק עם אוסטרליה גילו כמה שחקנים תרעומת כאשר נרמז להם שאבי כהן ורוני רוזנטל יקבלו 20 אלף דולאר כל אחד אם ישראל תעלה לסיאול. היו אף "גילויי מרדי".

יו"ר ההתאחדות לכדורגל, שאול סוידי, טילפן למלבורן והודיע כי הדברים אינם נכונים.

נבחרת הנוער בטורניר בפורטוגל

ראובן חנניה

נבחרת הנוער של ישראל בכדורגל תשתתף בתחילת אפריל בטורניר בפורטוגל, יחד עם הנבחרת המארחת ועם נבחרות ספרד והולנד.

בהתאחדות לכדורגל הביעו שביעות־רצון על הזמנה זו, מאחר ששחקני הנוער ייצאו בתחילת חודש אפריל לחופשת־הפסח, כך שהטורניר בא בזמנו.

נבחרת הנוער של ישראל מתכוננת למשחקים הקדם־עולמיים בחודש מאי בארגנטינה.

כדורמים

הפועל גבעת־חיים — מכבי ת"א 3:25

קבוצת הכדורמים של הפועל גבעת־חיים הביסה אתמול בליגת־העל את מכבי ת"א — 3:25.

בגבעת־חיים בלטו רמי פריזר (6 שערים), שי בראון (5) וארנון סלג (4).

במשחק אחר גברה אס"א ת"א על הפועל גוש־זבולון — 8:18. מיכאל שטיינברג הבקיע 6 שערים לאס"א: מיקי וייצל (5) וספי אריאל (4). לגוש־זבולון: לובן דרור (4).

תוצאות נוספות: הפועל קרית־טבעון — הפועל פ"ת 10:14; מכבי קרית־אונו — הפועל עמה"י/אפיקים 6:19.

נצחון 11 רצוף לדאלאס־מבריקס

דאלאס־מבריקס השיגה בסוף השבוע את נצחונה ה־11 ברציפות, בליגת האן.בי.איי., לאחר שגברה על יוסטון רוקטס — 110:118.

הלילה תתמודד דאלאס עם לוס־אנג'לס לייקרס. הלייקרס גברה על גולדן־סטייט — 117:120.

בוסטון־סלטיקס ניצחה את לוס־אנג'לס קליפרס — 90:121 (לארי בירד קלע 32 נקודות). וואשינגטון בולטס גברה על אינדיאנה־פייסרס — 88:95 (מוזס מלון — 27 נקודות ו־18 כדורים חוזרים למנצחים).

תוצאות נוספות: סקרמנטו — סן־אנטוניו 132:134 (רג'י תיוס — 30 נקודות לסקרמנטו); יוטה־סיאטל 120:125; דנבר־ניקס 108:116.

מאחורי הקלעים

סלע ישא הדגל בסיאול

המתאבקים הגרמנים התאמנו והישראלים צפו מהצד... ★ זוהר סולק מנבחרת הנוער עד שיחזור ללימודים בבית־הספר ★ בני לם היה מחלים במהירות אילו צורף לנבחרת ★ ההספק של הכדורסלנית יעל גודלשטיין ★ הסיפור של וורניק וקרית־מוצקין

אלונה לייבוביץ, בת ה־11, בתו של כדורסלן־העבר המצטיין, בארי, כפי שנקלטה בשבוע שעבר במצלמתו של אריה קנפר בהיכל הספורט ביד־אליהו כשבאה לחזות במשחק אליצור נתניה, קבוצה בה משחק דודה דני ברכה, נגד מכבי ת"א.

★ ★ ★ "פאשלה בריאותית": היחידה לספורט הישגי אירגנה מחנה־אימון בין־לאומי במכון וינגייט לשני המתאבקים האולימפיים של ישראל. כדי לשפר את רמתם זומנו למחנה מתאבקיה הבכירים של גרמניה, שהשתתפו בטורניר הי"א. התוצאה: הגרמנים מתאמנים ומפיקים את מלוא התועלת מהמחנה בעוד ששני הישראלים, דב גרוברמן ואבן ברנשטיין, צופים מהצד בגלל פציעות: גרוברמן נפגע בצלעות וברנשטיין פצוע בכתפו ★ ★ ★ הקלע הבכיר של ישראל, יצחק יונסי, שיפר אמנם את שיאו הישראלי ברובה אויר באליפות אירופה בנורבגיה (585) אך "העולם ברח לו" והוא דורג רק במקום ה־34. בלוס־אנג'לס ב־1984 היה יונסי שביעי במשחקים האולימפיים עם הישג של 582 נקודות ★ ★ ★ אבנר דרורי, שוער קבוצת הכדוריד של הפועל ראשל"צ, הוא מאמן קבוצת בית־הספר עמית־אורט ראשל"צ, שזכתה באליפות בתי־הספר העל־יסודיים. קבוצתו ניצחה בגמר את הגימנסיה הריאלית ראשל"צ, אותה מאמן עוזר־מאמן הפועל ראשל"צ, קובי מימון. כל שחקני ביה"ס עמית הם שחקני קבוצת הנוער של הפועל ראשל"צ, ואילו אלה של הגימנסיה שחקני מכבי ראשל"צ. מייד אחרי הגמר מיהר דרורי לנתניה, למשחק הליגה של קבוצתו נגד מכבי נתניה. הוא נשאר על הספסל, ממנו חזה בהצטיינותו של מחליפו, ניצן גניס ★ ★ ★ 25 מדינות כבר הבטיחו את השתתפותן באליפות העולם בשייט במפרשיות 470, שתתחיל ב־29 במארס בחיפה. הנבחרת הפיקנטית ביותר שתגיע היא זו של מארחת המשחקים האולימפיים, דרום־קוריאה, שבדרך כלל אינה מופיעה לתחרויות ספורט בארץ — דיווחו של יוסף גלזר ★ ★ ★ גיל מזרחי, בן ה־15 ממכבי חיפה, רשם לזכותו הישג יוצא־דופן באליפות הנוער בשחייה בנורווגיה כאשר זכה במקומות הראשונים בכל חמשת המשגונות ★ ★ ★ באליפות מרכז הטניס של חיפה, שנערכה בשלושה סיבובים זכה במקום השני צעיר המשתתפים תומר דנק, בן ה־10, בנו של הטניסאי הוותיק והמצטיין שמואל דנק, מי שגילה וגידל את שחר פרקיס ★ ★ ★ השם בר־נצר אינו יורד מהכותרות במשחקי קבוצת הכדורעף של הפועל המעפיל. במשחק המכריע בו גברה הפועל המעפיל על הפועל רמת־אביב 1:3, בשבוע שעבר, בלטו האחים יניב וחזי בר־נצר, בעוד שעל הספסל ישבו שני המאמנים מבית קרפובסקי: אבישי וחנן. האחים בר־נצר הם ממשיכי דרכו של דודם, דוד בר־נצר, מטובי הכדורעפנים שצמחו בישראל ★ ★ ★

בירושלים לאחר שעסקיו החקלאיים בגידול פרחים במושב בבקעת הירדן לא הצליחו. כיום מאמן גינרין את קבוצת הילדים של בית"ר ירושלים, ונוסף לכך משתתף במירוצי המרתון הנערכים בארץ ★ ★ ★ חתונות בכדורגל החיפני: ביום שלישי שעבר נשא בלם הפועל חיפה, ארז קירשנר, את בחירת ליבו יעל לבל, ומחר יבוא בברית־הנישואין רונן רוקמן, הכדורגלן המושאל של הפועל חיפה לבית"ר ירושלים, עם מיכל מגל ★ ★ ★ אגף הספורט במרכז הפועל ערך מסיבת־פרידה לשניים מהחברים שסיימו את תפקידם וחזרו לקיבוציהם: יונה פלד, רכז ענף הכדורעף ואיציק קרמר, רכז ענף השחייה. המסיבה נערכה במועדון בקיבוץ נחשונים, בו מתגורר אמנון כהן, רכז הספורט של ברית התנועה הקיבוצית. לשניים הוענקו שעונים כהוקרה על פעילותם ★ ★ ★

עידוד לתקוה

★ ★ ★ במכבי נתניה כעסו בשבוע שעבר כששמעו באוסטרליה כונה שחקנם, שלום תקוה, "מתחזה" ו"תייר". בתום אימון באמצע השבוע שעבר החליטו השחקנים ומאמנם זאב זלצר לשלוח מברק למלבורן, ובו איחולים להחלמה והצלחה בטורניר הקדם־אולימפי ★ ★ ★ לבד מארבעת כדורגלני מכבי חיפה בנבחרת הלאומית — ברני גינצבורג, ניר קלינגר, ליאור רוזנטל ודניאל בראילובסקי — ישנם עוד שלושה חיפנים בעבר באוסטרליה: רוני רוזנטל מפ.צ. בריז' וירדן פרסלני מהפועל כפר־סבא, שניהם יוצאי מכבי חיפה, והשוער אבי חזיז משמשון ת"א שגדל בהפועל חיפה, וכיום בעל מסעדה, עם אחיו אבנר, בקרית־חיים. אגב, אבי מנסה להסדיר לאבנר חוזה, מגן הפועל חיפה, העברה לקבוצתו העכשווית, שמשון ת"א — סיפורו של יוסף גלזר ★ ★ ★ מזכיר הפועל בת־ים, ויקטור פל, עבר לפני כעשרה ימים חוויה יוצאת־דופן בבלגיה. הוא ביקר בעיר בריז' ובמועדון בו משחק רוני רוזנטל. הכדורגלן הישראלי הציג את פל בפני ראשי מועדונו, ואלה ערכו לו סיור במתקנים. פל היה נרגש, רשם פרטים, אותם הוא מקווה להעתיק ל... הפועל בת־ים ★ ★ ★ כדורגלן נבחרת הנוער ומכבי יפו, יצחק זוהר, הושעה בשבוע שעבר מסגל נבחרת הנוער ע"י המאמן שלמה שרף. שבועיים קודם־לכן הושעה זוהר גם מסגל מכבי יפו על־ידי המאמן ליאון קונסטנטינובסקי. לשני המאמנים היתה סיבה זהה: הכדורגלן אינו רציני: לא רוצה ללמוד... שרף טוען כי זוהר אינו שומע להוראותיו ומחזיק בכדור זמן רב מדי. גם ליאון חושב כך. שרף אמר בשבוע שעבר למוטי חביב: "עד שזוהר לא יחזור ללימודים בבית־הספר אין סיכוי שיחזור לנבחרת" ★ ★ ★ בני לם, כדורגלן מכבי נתניה, מנצל את פגרת הליגה הלאומית להחלמה. כשנשאל בשבוע שעבר מה היה קורה אילו הוזעק לנבחרת הלאומית השיב לם: "הייתי מחלים כיום אחר" ★ ★ ★

כבוד לוורניק ב.... מוצקין

★ ★ ★ השופט הבין־לאומי טוד וורניק חש בקרית־מוצקין, שם שפט באליפות צה"ל בכדורסל, כמו בבית... וורניק התגורר בארה"ב בעיר תקומה בוואשינגטון, שהיא עיר תאומה לקרית־מוצקין. אביו היה סגן ראש העיר, והירבה לבקר בקרית־מוצקין, כשהוא נוטל עמו את טוד. המארחים ממוצקין זכרו לו את הדבר, ואירחו אותו בחמימות רבה ★ ★ ★ בעוד שהרמה באליפות צה"ל בכדורסל לא היתה גבוהה בגלל האיסור על כדורסלנים מהליגה הלאומית להשתתף הרי שהמאמנים היו מהדרג הבכיר ביותר: משה וינקרנץ (קשר), יעקב אדלר (אג"א), חיים בוקבינדר (חיל־האוויר, נשים) ובוב גרנן (צפון, נשים). גם שני מאמנים מפוטרים הדריכו: רני בהונא את פיקוד צפון ופנחס גרשון את הנח"ל — דיווחו של יצחק ויסהוף ★ ★ ★ שני שופטי כדורסל בין־לאומיים היו מנהלי קבוצות באליפות צה"ל: דוד רגן שימש כמנהל הנבחרת שזכתה במקום השלישי, מ"צ/אגף כוח אדם, וברוך זלינגר פעל כמנהל פיקוד צפון, שזכתה במקום השני ★ ★ ★ מפקדת קצין קשר זכתה בגביע־ההגינות. "קבוצת הקשרים" לא הלהיבה במגרש על־אף שמאמנה היה משה וינקרנץ, מאמן הנבחרת הלאומית והפועל ת"א, ועוזרו היה זאב מעוז. כמנהל שימש נפתלי גרשון, רכז הליגות באיגוד הכדורסל. צוות לעניין בלי תוצאות ★ ★ ★ חריצות מיוחדת גילתה כדורסלנית הפועל חיפה, יעל גולדשטיין, קצינה בנח"ל. ביום שני בשעות הצהריים העלתה את קבוצתה לגמר אליפות צה"ל. כעבור שעות ספורות היתה שותפה לנצחון הפועל חיפה בליגה לנשים על הפועל ת"א, ולמחרת הפסידה הנח"ל בגמר לחיל־האויר ★ ★ ★

מתיחה לא מוצלחת

★ ★ ★ הנסיון של "קול ישראל" למתוח בפורים את המאזינים כאילו קבוצת הכדורסל של מכבי ת"א נמכרה למיליונר אמריקני היה כל־כך כושל עד שמייד לאחר השידור התקבלו עשרות טלפונים נרגזים ממאזינים שאמרו: "לא יכולתם למצוא מתיחה מוצלחת יותר?" ★ ★ ★ מי ישא את הדגל הישראלי במשחקים האולימפיים בסיאול בחודש ספטמבר? בשבוע שעבר ניסו, כמובן מעוניינים להדליף שמות של ספורטאים. האמת היא שאת הדגל ישא השייט יואל סלע, בן ה־35, מי שכבר היה אלוף עולם, ושזו תהיה לו האולימפיאדה השלישית במדי ישראל. אגב, יכלה להיות גם הרביעית, אך בעוכרי השייט המצטיין (שמיני בלוס־אנג'לס) היה החרם על המשחקים האולימפיים במוסקבה ★ ★ ★ באליפות העולם לבתי־ספר על־יסודיים במירוצי־שדה בלוכסמבורג ייצגו את ישראל, בין הבנים, ימין־אורד, קבוצה שכולה מורכבת עולים מאתיופיה, חובשי כיפות, ובין הבנות — בית ספר בסכנין ★ ★ ★

אהרונוב – ופירקלאף

★ ★ ★ אוהדי הפועל צפרירים חולון מכנים את הכדורגלן הצעיר של הקבוצה, דרור אהרונוב בשם פירקלאף, על שמו של הכדורגלן האנגלי הארמוני ששיחק בעבר בליברפול ופעמים רבות שהוזעק מספסל־המחליפים כבש שערים. גם לאהרונוב זה קרה העונה ★ ★ ★ יוסף גלזר מגלה שבמכבי חיפה הציעו את תפקיד המנהל המקצועי בעונה הבאה ליצחק אנגלנדר, שהודח לפני כמה חודשים מאימון הפועל חיפה ומאז אינו מאמן. אנגלנדר, שהיה שנים רבות "הסמל המסחרי" של הפועל חיפה סיים את הקריירה ככדורגלן במכבי חיפה, אליה עבר, עם שחקן אחר של הפועל חיפה, יוחנן וולך. זמן קצר היה אנגלנדר גם חבר הנהלת מכבי חיפה ★ ★ ★ זוכרים את אבא גינרין, המגן ממוצא פיני ששיחק בהפועל חיפה ובנבחרת ישראל? גינרין מתגורר

מאת דן בר

תיבות דואר אלקטרוניות

שירות־הודעות אישי וחסוי לראשונה בישראל

שירות חדש שקיבל את רישיון משרד התקשורת בשבוע שעבר, מוצע הן לבעלי עסקים, הן לאנשים פרטיים ובעיקר, למוסדות ולארגונים: „טלמסר". למתחבטים בחוסר קו טלפון, לאנשים הזקוקים למוקד תקשורת קבוע דרכו ניתן יהיה להשיגם בכל עת, או לבאלה הזקוקים לקו טלפון אישי ותיבת „דואר קולי". באמצעותם יוכל כל אחד להשאיר להם הודעות באופן ישיר ובאורך הרצוי.

כדי לקבל את הודעותיו, מתקשר המנוי אל התיבה שלו מכל מקום בעולם ובאמצעות לה, קוד סודי, יוכל לשמוע את ההודעות שהוקלטו עבורו. באמצעות קווים שהוקצו על־ידי חברת „בזק", מסוגלת החברה לשרת אלפי מנויים ולהקצות מיספר טלפון פרטי לקבלת הודעות לכל מנוי.

שירות „טלמסר" מופעל באמצעות מערכת ממוחשבת „טריילוג", שפיתחה חברת „אפרת טכנולוגיה עתידית". חברות „טלמסר" ו„אפרת" הן בבעלותה של החברה הציבורית האמריקנית קומברס טכנולוג'י. המערכת פועלת בהתאם לכל כללי אבטחת המידע ורק בעל הקוד הסודי, יכול להאזין להודעות שהוקלטו עבורו.

מזכירה אלקטרונית ועוד קצת

לשירות „טלמסר" יתרונות רבים על מזכירה אלקטרונית רגילה: השירות מאפשר קבלת מיספר הודעות בו־זמנית ללא איתות „תפוס": למנוי שליטה מלאה על מהלך ההאזנה, כולל ריצה קדימה ואחורה בהודעה המוקלטת; המערכת מציינת אוטומטית את תאריך קבלת ההודעה ושעתה ואפשרויות רבות נוספות, המופעלות במערכת הממוחשבת של החברה. היתרון העיקרי עם זאת טמון במיספר הטלפון האישי הניתן למנוי לקבלת ההודעות המיועדות לו. מיספר אותו יוכל להפיץ לפי רצונו בין המצויים עימו בקשרים עסקיים או קשרים אינטימיים.

מנויים המעוניינים לקבל, איתות מיידי על הודעה שהושארה עבורם ב„טלמסר", יוכלו לקבל שירות משולב ע"י „טלמסר" המפעיל אוטומטית מכשיר זימון מצפצף, ברגע שהושארה הודעה בתיבה. מחירה הבסיסי של תיבת „טלמסר" הוא 35 ש"ח לחודש, בחוזה שנתי (לא כולל מע"מ).

שירות בסיסי או מורחב

„טלמסר" מציעה שירות בסיסי, לקבלת הודעות בלבד, או שירות מורחב לדואר אלקטרוני מלא. השירות הרחב הוא בעל אפשרויות בלתי מוגבלות. באמצעות הדואר האלקטרוני הקולי, יכול מנוי אחד להקליט הודעה ולהפיצה בבת אחת בין עשרות ומאות מנויים אחרים לפי רשימות תפוצה, אותן הגדיר במערכת. שימוש זה יעיל לראשי ארגונים ומפעלים המפעילים סוכני מכירות או מערכת שירות, תוך חיסכון ניכר בעלויות קשר.

השימוש ב„טלמסר" קל ביותר. הטלפון מתפקד כמסוף מחשב לכל דבר. טלפון לחיצים או התקן נישא מיוחד, שמקבל מנוי ההופך כל מכשיר טלפון לטלפון לחיצים. בכל זמן השימוש, משמיעה המערכת הנחיות המוקלטות בקולה של ענת שרן. למשתמש מוצע לבחור בכל שלב בין מיספר אפשרויות (לא יותר מארבע בבת אחת, כדי שניתן יהיה לזכור אותן) וכל אפשרות מיוצגת בספרה אחת מספרות הטלפון. אם שלחת הודעה והמנוי לו קיבל אותה, תודיע לך המערכת. אם ביקשת תשובה מפורשת תבקש המערכת מן המנוי המקבל לענות לך. הודעות, שתרצה לטפל בהן מאוחר יותר, יישמרו במערכת.

בעתיד, כאשר ישלים „בזק" את הסבת כל מערכת הטלפונים בישראל למרכזיות דיגיטליות ולמכשירי טלפון בעלי לחיצים (כדוגמת עפרוני ותמיר החדשים), ישמש השירות גם לצרכים נוספים: כל מנוי טלפון רגיל יוכל להתקשר, לדוגמה, למיספר בטלפון של נמל התעופה, להקיש את מיספר הטיסה עליה הוא מבקש פרטים ולשמוע רק את פרטי הנחיתה/המראה של הטיסה המבוקשת ולא את התקליט המלא המושמע כיום במשך דקות ארוכות. כך לגבי תוצאות המסחר בבורסה, מזג אוויר, שירותי חירום ואפילו — שירות 14.

„תפוח" על הקרח

חברת „אפל" העולמית נתנה את חסותה לשידורים של רשת השידור אן.בי.סי. ממשחקי החורף בקלגרי. כמו־כן העמידה החברה לרשות המשחקים את רשת המיחשוב, אשר שרתה את מארגני המשחקים.

בתמונה: זוג מחליקים מבריה"מ בריקוד הניצחון, שהעניק להם את מדליות הזהב.

פני הענק לשנות ה־90

סגן נשיא י.ב.מ. אירופה, פייר הסלר, הגיע השבוע לביקור בישראל. במהלך ביקורו קיימה י.ב.מ. ישראל כמה סמינרים בהשתתפות ראשי המשק הישראלי ובהם מנהלים בכירים במשק בישראל.

גולת הכותרת של מגישות אלה היה מיפגש עם מנכ"ל החברות והקונצרנים הגדולים בישראל, וכו הציג האורח, פייר הסלר, את התפיסות והכיוונים של חברת י.ב.מ. לשנות התשעים. עד כאן הכל טוב ויפה, אך מפליא הדבר שהאירוע נסגר בפני רוב אנשי התקשורת, בטענה שזהו מיפגש פנימי של החברה, אך לא פנימי עד כדי כך שייערדו ממנו כל העיתונאים.

חברת י.ב.מ. ישראל קימה גם מיפגש על בנקאות עתידית ומקומה של י.ב.מ. בתחום זה. את כל המיפגשים אפיין דבר אחד — הסניף הישראלי של הענק הכחול החליט סלקטיבית עבור העיתונות הישראלית מה יסקרו ומי יסקר מה.

אך לעצם העניין במיפגש הבנקאות של י.ב.מ. הוצגה תוכנית פריסת בנק לוידס בהתחשב בטכנולוגיות החדשות. הבנק, שהכניס תפיסות מהפכניות בבנקאות הביתית והעיסקית, הצליח להוציא את המירב מהפיתוחים הטכנולוגיים של המיחשוב הבנקאי של י.ב.מ.

סגן נשיא בנק לוידס אמר, כי לקראת שנות התשעים יורחב השימוש במערכות בנק אוטומטיות לשירות עצמי. סגן נשיא י.ב.מ. אירופה אמר, כי י.ב.מ. נערכת לגידול בצרכי הענף לדבריו, בשלוש השנים הקרובות יוכפלו ורישות הבנקים לתחום המיחשוב כיוון שהמיחשוב הפך בשנים האחרונות אמצעי להעלאת התחרותיות וכושר השיווק של הבנקים. הוא גם ציין, כי י.ב.מ. תשים דגש על מתן פתרונות לשכלול מערכות התקשורת, מערכות המומחה ומערכות לקבלת החלטות.

● הזמנה ראשונה במיליון דולר

חברת אי.אי.אס מקריית הטכניון בחיפה, החלה לספק את מוצריה לחברת טכניטרון באירופה, בעקבות הסכם להזמנה בהיקף של מיליון דולר שנחתם בין שתי החברות לשיווק והפצת מוצריה של אי.אי.אס למדינות באירופה.

חברת טכניטרון הבריטית היא חברת הפצה כלל אירופית מהגדולות ביבשת. טכניטרון תשווק את מוצרי אי.אי.אס בתחום ציוד קצה למחשבי 3270 וציוד קצה לטווינאקס. חברת אי.אי.אס רואה חשיבות רבה בהזמנה זו. המהווה חדירה משמעותית לשוק האירופי הגדול.

קרן BIRD F תעזור לממן פרויקט פיתוח משותף לחברות פיברוניקס וספרטקוס

קרן BIRD F, שהיא קרן המעודדת שיתוף פעולה בין חברות מישראל ומארה"ב, אישרה מימון פרויקט פיתוח משותף לחברות פיברוניקס וספרטקוס בהיקף של 2 מיליון דולר. 50% מעלות הפרויקט ימומנו על־ידי הקרן ו־50% על־ידי חברת פיברוניקס.

הפרויקט יתמקד בפיתוח מוצרי תקשורת של הדור הבא, המיועדים לקשר מחשבי יבמ מרכזיים לרשת סיב אופטית מהירה FINEX של פיברוניקס המקשרת רשתות תקשורת מקומיות.

אד מלכסקי, מנכ"ל הקרן אמר, כי הפרויקט מיועד לפתח מוצרי תקשורת נתונים מתוחכמים על־פי תקן שיוביל תעשיה זו בעשר השנים הבאות. הקרן, החוגגת בימים אלה עשור לחייה, תמכה עד כה ב־170 פרויקטים ומכירות המוצרים שפותחו בסיועה של הקרן הסתכמו ב־360 מיליון דולר, ייצוא מישראל עד 1987.

מנכ"ל הקרן הדגיש, כי לדעתו הדרך היחידה להצלחת חברה מישראל בארצות־הברית היא באמצעות שיתוף פעולה עם חברה אמריקנית רצינית המכירה את השוק בארה"ב.

מאת א. אבישר

שובו של תועמלן אנטישמי

ארנסט זונדל, בן 48, דמות שרוב תושבי קנדה היו מעדיפים להתעלם ממנה, נתבע במשפט שרוב הקנדים היו מעדיפים אילו לא התקיים כלל.

זונדל, שמנמן וקרח, תושב העיר טורונטו, הינו המוציא לאור של חוברת בשם „האם אכן מתו שישה מיליונים", בה הוא קובע כי השואה איננה אלא תרמית, שהומצאה על־ידי היהודים כדי לסחוט באמצעותה דמי שילומים מגרמניה. מתוך מטה שהקים לו בטורונטו הפך לאחר מגדולי המפיצים של ספרות אנטישמית. זונדל, יליד גרמניה, עומד לדין זו הפעם השנייה באשמת הפצת ידיעות כוזבות, אשמה כללית המנוצלת על־ידי התביעה כדי לחסל את עסקי תעמולת השנאה שלו.

החוק לפיו הועמד זונדל לדין, סעיף 177 של הקוד הפלילי הקנדי, נחקק בשנת 1894. עד למשפטו הראשון של זונדל, בשנת 1985, עשו שימוש בהוראת סעיף זה, האוסר להפיץ ידיעות כוזבות ומזיקות הגורמות לסבל או לפגיעה, רק פעמים ספורות. אזרחית קנדית, סבינה ציטרון מאגודת זכרון השואה הקנדית, אילצה את התביעה לפעול לאחר שקראה את החוברת של זונדל, הקובעת בין השאר, כי כלל לא היו קיימים משרפות גאזים נאציות, וכי במחנות הריכוז וההשמדה היו בריכות שחייה והתקיימו נשפי ריקודים.

משפטו הראשון של זונדל, שארך למעלה מ־50 יום, נסתיים בהרשעה. הוא נידון ל־15 חודשי מאסר ונאסר עליו לפרסם דבר על השואה במשך שלוש שנים. ההרשעה אף סיכנה את מעמדו של זונדל בקנדה, מאחר שמעולם לא הפך בה לאזרח וזה עלול להביא לגירוש לגרמניה. אך המשפט גם העניק לו כפי שהתפאר, „פרסומת השווה מליון דולר" לדעותיו הנקלות. תוך כיסוי המשפט, העיתונים המקומיים פרסמו האנטישמיות שלו ושל עו"ד שהגן עליו להגנתו. בשנת 1987 זכה זונדל כאשר בית המשפט העליון בקנדה קבע כי הערעור על הרשעתו מושתת על פרוצדורליות במשפט. זונדל, שקבלת ערעורו פירושה כי בית המשפט העליון אימץ את דעותיו להפיצם מאידך.

כמו קודמו, גם המשפט השני, יתמקד בשאלה אם הדעות עלולות לגרום „מצוקה לאינטרס ציבורי", כלשון החוק. בקנדה נשמעו קולות מדוע הועמד זונדל לדין לפי חוק ישן על־פי חוק משנת 1969, האוסר הפצת שנאה". היו גם מעטים שסברו כי החוק 1894 סותר את הוראות המצויות במגילות הזכויות הקנדיות שנתקבלו בשנת 1983.

המשפט, העשוי להימשך שוב יתן לזונדל הזדמנות להציג כפי שעשה במשפט בשנת 1985, מעונה שאין מבינים אותו. אולם שבדעת הקהל לא יזכה בהישגים בסקר שנעשה על־ידי הלינה של ארגון בני־ברית בקנדה, הראשון, נמצא כי כתוצאה תושבי קנדה חשו יותר אהדה היהודים בתקופת השואה.

מאת יהושע מרקוס

סמלי חילות צה"ל ליום העצמאות ה־40

כמדי שנה מנפיק השירות הבולאי בול ליום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, המלווה את מכתב שר הביטחון להורים השכולים. על הבול, שצוייר בידי משה פרג, מופיעה הכתובת תשמ"ח וישראל בעברית, ערבית ואנגלית. האות מ' במלה התשמ"ח מסמלת 40. הבול, בערך של 40 אגורות, הודפס בדפוס לוין אפשטיין ויופיע ב־19.4.88.

נוסף על בול הזיכרון מנפיק השירות הבולאי השנה גם גיליון מזכרת חגיגי המוקדש ליום העצמאות ה־40 ובו משולב בול הזיכרון. גליון המזכרת, בו נכללים סמלי חילות צה"ל, צוייר גם הוא בידי משה פרג והודפס בדפוס לוין אפשטיין בערך של 60 אגורות.

דובר השירות הבולאי ציין, כי הכללת סמלי חילות צה"ל בגליון המזכרת באה להדגיש כי ישראל, השואפת כל שנות קיומה לשלום, מבטאת ביום עצמאות זה את הוקרתה לצה"ל ולכל כוחות הביטחון העומדים על המשמר יום ולילה.

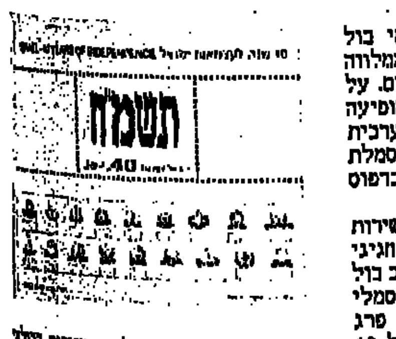

בול חריש ללא ערך

חמש וחצי שנים עברו מאז הופיע הבול הראשון ללא ערך נקוב. הבול שהופיע בחודש ספטמבר 1982 צויר בידי דב כהן וכלל עלה זית. באחרונה העלו אספני בולים, וכן עורכי מדורי הבולאות הצעה לפני השירות הבולאי להחליף את הבול ללא ערך בבול חדש. כך, התבשרנו שבתאריך 9.3.88 יופיע בול חדש ללא ערך שעוצב על ידי רות נקס שהנושא שלו היא החמניה. הבול הודפס בצבעים צהוב וזית והודפס בשיטת אופסט בהמדפיס הממשלתי בירושלים.

חותמת יום האשה הבינ"ל

רשות הדואר / השירות הבולאי הנפיק חותמת דואר מיוחדת המוקדשת ליום האשה הבינלאומי. על החותמת מופיע סמל בעברית ובאנגלית, יום האשה הבינלאומי ושם עיירת הפיתוח שלומי בגליל המערבי.

מדוע בשלומי? מהמועצה המקומית בשלומי נמסר, כי באותו יום יקימו ארגוני הנשים בשלומי פעולות מיוחדות ושר התקשורת והרווחה משה קצב יבקר בעיירה לרגל האירוע.

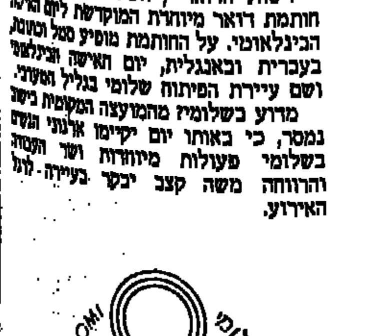

טוטו נשיא

(המשך מעמוד 6)

שהגיעו לשם כך במיוחד לדמשק.

איש הקשר עם סוריה

לאמין ג'מאייל, שהיה ידוע כילד המפונק ונער השעשועים במשפחת ג'מאייל, שהנהיגה את העדה המרונית בלבנון ושהקימה את הפלנגות, נועד התפקיד של איש הקשר לסוריה. הוא הוכיח את עצמו ביכולות השתדלותו כמוסד הנשיאות, גם נוכח התנאים הבלתי אפשריים שלבנון שרויה בהם. ואף שסוריה תמכה במועמדותו, ידע לומר „לא" לסורים בנקודות שנראו לו חשובות, כאשר הוא הציב קווים אדומים מול הסורים במה שנוגע למעמדם הפוליטי של הנוצרים בלבנון, ואף לא היסס להגיע לקרע מוחלט עם אסד בנושא.

אמין ג'מאייל גם ידע לתמרן בתוך קהילתו, המרונית, בה היה צריך להתמודד מול ראשי הפלאנגות, ראשי הצבא או ראשי הכנסיה, אף כי לא היתה לו אותה יוקרה ממנה נהנה אביו פייר או אחיו שנרצח באשיר. בכל אחד ממוקדי הכוח הללו יש לו יריבים רבים.

עתה, כשאמין מסיים את כהונתו (לפי החוקה הלבנונית, נשיא אינו יכול להיבחר לשתי קדנציות ברציפות) רואים עצמם אישים נוצרים רבים בלבנון כיורשיו: הנשיא לשעבר סלימן פרנג'יה, מפקד הצבא מישל עון, אלי חובייקה, מפקד הפלאנגות שהודח, סמיר ג'עג'ע ועוד. אך עד עתה, כאמור, רק שניים הגישו באופן רשמי את מועמדותם.

לבנון היא היום, למעשה, מספר מדינות, אשר לכל אחת מהן צבא, משטרה, מליציה ועוגנים בטחון (אמל, חיזבללה, פלאנגות, דרוזים, דרום־לבנון, בקעה ועוד). גם כל שר לבנוני עושה כישר בעיניו.

עתוני לבנון עוסקים באינטנסיביות רבה בספקולציות מי ייבחר לנשיא הבא. סוריה, החוזרה ללבנון אחרי שגורשה משם ב־82 על־ידי צה"ל, לא אותתה עדיין במי היא חפצה בארמון הנשיאות. בישראל, מטבע הדברים, אין מתעניינים היום בלבנון, בבחינת „מי שנכוה ברותחין נזהר מצוננים". אך על אף שהעדה המרונית בכלל וראשי הפלאנגות בפרט הנחילו לנו מפח נפש, אין דומה נשיא העומד על עצמאות לבנון, אף מהשפה לחוץ, לנשיא שהוא „בובה" סורית מוחלטת. מאחר שהנתונים הבסיסיים בלבנון ישארו בעתיד בעינם, עלול כל שינוי בלבנון, כמו בחירת נשיא פרו־סורי מובהק, רק להרע את המצב שם מבחינה של ישראל — וגם אפשרות כזו קיימת.

תיירים

(סוף מעמוד 7)

להגשים את הגדלת תיירות הנופש.

התוכנית החדשה לפיתוח התיירות בירושלים הציבה לה כמטרה את הגדלת חלקה של העיר בעוגת התיירות הארצית. כמו כן היתה רוצה לצמצם את התנודות העונתיות. המשך התפתחות ענפי התיירות בעיר מחייב את הגדלת חלקה של ירושלים בתיירות האירופאית. כמו כן יש לשנות את דימויה של העיר בקרב הנופש והתייר הישראלי.

קיפאון במזרח ירושלים

בתי־המלון בירושלים המזרחית עומדים כמעט שוממים כבר שנים רבות ורבים מהם מוזנחים. אי־שיפוצם עלול להוציאם כליל מכלל שימוש. לבתי־מלון אלה יתרון גדול והוא מחירי האיכסון הזולים. אולם אם לא יבוצעו השיפורים הנדרשים, תהליך השקיעה שלהם ימשך. בנוסף לבתי־מלון אלה ישנן גם אכסניות נוצריות שקופי הלינה בהן מפתיע. כרבע מליון לינות נרשמו בהן אשתקד. סוד קיסמיהן הוא המחיר הזול. סוג איכסון זה נתון בידי רשויות למיניהן, כאשר אין ביכולתו של הסקטור הציבורי להשפיע עליו.

ירושלים זקוקה לאיכסון זול. נוער, משפחות עם ילדים ופנסיונרים דורשים זקוקים לאיכסון זול. מודה ירושלים יכולה להציע זאת.

להניע גלגלים

(סוף מעמוד 7)

כמגבירים את הנשירה ואת היעדר העלייה. „מצב זה לא ישתנה עד שלא נטלטל את החברה הישראלית ונחזיר אותה לתכנים הציוניים ההומניים והיהודיים..."

דווקא כאשר הגולה מתכחשת כיום לעלייה יש להציב, לדעתו של גורדון, את ערך העלייה במעמד בכורה לעומת המגביות. המשלחות והסוכנות זקוקים למדיניות חדשה הרואה בעלייה ערך עליון וכורח היסטורי להגשמה ציונית, חייבת להפוך מתנועה ביורוקרטית לתנועה לוחמת ומגשימה". הוא גם מאמין שהשותפות החדשה בתנועה הציונית בין מפלגת העבודה, מפ"ם והתנועה הקונסרווטיבית טומנת בחובה סיכוי ממשי למפנה בתנועה הציונית, שיביא ליתר מעורבות של יהודי התפוצות בהכרעות המדיניות והחברתיות במדינת ישראל ובחיי היהודים עצמם לעליה וליתר הזדהות עם ישראל.

גורדון נשמע אופטימי. ולכם לא נותר אלא לראות בשנים הקרובות (בעזרתנו, כמובן) כיצד ה„אני מאמין" שלו הופך למציאות או כיצד לא.

תאורה פנימית

על המתרחש במפ"ם

בעריכת נחום דוניצה

הצדעה לוותיקים

כנס ותיקים מרשים ומקיף — יומיים של פעילות, בהשתתפות כ־300 מוזמנים — נערך בשישבת של סוף פברואר בגבעת חביבה. המפגש נערך ביוזמת ארגון ותיקי התנועה, אשר לדברי משה סמולר, היו"ר, היווה כנס היערכות לקראת המערכות הצפויות בקרוב, ובכלל הכנה לוועידה מפ"ם הקרובה.

בין המשתתפים — המזכיר המדיני יאיר צבן, מזכיר המרכז חנן ארז, יו"ר הסתדרות הגימלאים אברהמוביץ, דב פלג יו"ר האגף לביטחון סוציאלי בהסתדרות, וכמובן יעקב חזן.

פתיחת הכנס הוקדשה לספרו של חזן „ראשית חרשה". „הוותיקים מצדיעים לך", אמר סמולר, בהתיחסו לספר ולכותבו. „אילו נתבקשתי להגדיר את הספר ועיקר תוכנו במשפט אחד, הייתי אומר שכלולים בו „לוחות הברית של התנועה". חזן סוקר בספר את העבר התנועתי והמאבקים על הגשמת החזון הציוני־סוציאליסטי, בניין הארץ והקמת חברת עובדים, בה התנועה הקיבוצית גולת הכותרת. חזן אינו מעלים בספרו שגיאות וקשיים: הוא מציין בו את הקווים העיקריים והעקרונות שעמדו בסערות העתים, ומעל לכל מביא סיכום חיובי של הישגי העבר ומבט של תקווה למחר טוב יותר, לתנועה לעם ולמדינה.

חזן, נרגש מעט, הודה לחברים על קבלת הפנים החמה והקדיש את דבריו למתרחש במדינה על בעיותיה העכשוויות. הוא התייחס לשילוב הצעירים והוותיקים בהכרעות, לנוער הנמצא במצוקה בגלל האירועים האחרונים בשטחים, והדגיש את הצורך בהעמקת התודעה הציונית־סוציאליסטית בקרב הצעירים. „הכל תלוי עדיין בנו", אמר, „הכל תלוי בפעילותנו הלוחמת והיוצרת. עלינו להביט אל המציאות ולא להירתע מהסקת מסקנות מן המצב הקיים, ולהתקומם נגד ההסתאבות שפשתה בחברתנו. אני בטוח, שמתחת לשכבת ההסתאבות שכיסתה את חיינו קיימים כוחות יצירה השואפים לבניין עולם של חירות לאומית וחברתית עולם של שוויון, שלום וצדק, לנו ולאזרחים הערביים של מדינתנו".

חלקו הפורמלי של הכנס נפתח בהרצאה מקיפה של חה"כ יאיר צבן, בנושאי המאבק לשלום והמבחנים שלפניהם עומדת המדינה כיום. לאחר ההרצאה, שזכתה לקשב רב, נפתח הדיון למשתתפים מהקהל, בו לקחו חלק פעיל למעלה מ־20 איש. ביניהם, נורי בן־אהרון, שאול גולדמן, צבי אטלס, אברהם כהן, לזרוביץ, חיים שחורי, נטע מן, רבקה כהן, דניאל בן־נחום, ברוך שיינגרוס, לילי דרורי, שרה קפלן ורבים אחרים.

חנן ארז, מזכיר מרכז מפ"ם, נשא דברים על היערכות המפלגה לקראת המבחנים הציבוריים הקרובים. הוא דיבר על הנסיונות להקים חזית שמאל, על מבצע תו הוועידה, שבמסגרתו מגיעים אל החברים בסקטורים השונים, וקרא לציבור באולם להתגייס למערכות הבחירות שעל הסף, לכנסת ולמוסדות המוניציפליים.

דב פלג, יו"ר האגף לביטחון סוציאלי בהסתדרות, הרצה על הבטחת זכויות הפנסיה לגימלאים, איחוד הקרנות והמאבקים עם האוצר בנושאי רווחה.

אברהמוביץ, יו"ר הסתדרות הגימלאים, דיבר על הפעילות בארגונו, על המאבקים לשמירת זכויות הגימלאים בקרנות ועל הפנסיה התקציבית. הוא עמד על ההישגים שהושגו בתחום פיצויי השחיקה לגימלאים ול„לובי" הגימלאים העומד לקום לקראת הבחירות, בהתייחסו גם להמלצות ועדת שישנסקי, על החיוב והשלילה שבהן.

„הכנס היה מאוד מוצלח ופורה ביותר", מסכם נטע מן מהאירגון המקצועי, שדאג במשך האירוע ולפניו ש„העסק יעבור". „בהחלט כן", מסכים סמולר. „היוזמה היתה שלנו, הארגון שלנו וגם ההנאה מהמפגש הזה — כולה שלנו".

כנס ותיקי מפ"ם בגבעת חביבה

הקו תואם

מוחמד אבו נאסר הוא דמות ידועה ומוכרת מאד בנצרת. כיום הוא מנהל את בית הספר ביפיע, אך תושבי האיזור מכירים אותו דווקא כאיש ציבור פעיל. למעלה מ־30 שנה היה מזוהה עם מפלגת העבודה וריכז את מערכות הבחירות של המערך בנצרת ובסביבה. היה נציג מטעם המערך בהנהלת הסתדרות המורים ומילא מגוון תפקידים במסגרת זו. לא מכבר הודיע על פרישתו מ„העבודה" ומעברו למפ"ם.

אבו־נאסר מנסה לשחזר את התהליך: במסגרת השותפות במערך התמזל מזלי להיפגש עם מפמ"ניקים. במערכת הבחירות של 84 נפגשתי עם כמה אנשים טובים מאוד, שעשו עלי רושם בלתי אמצעי. בזמנו הם לחצו עלי שאהיה רכז מפלגת העבודה באיזור, שכן ראו כי שותף נוח. כיום הם שמחים שלא לקחתי על עצמי את התפקיד...

„מאז 84 נחלתי אכזבה מרה ממפלגת העבודה, בעיקר בשל ההתייחסות למגזר הערבי. ההבטחות לא קויימו ולא חלה כל התקדמות בגישה ובפעילות בשטח. הגעתי למסקנה, יחד עם רבים מחברי, שאין תועלת ותקוה בהמשך עם „העבודה". במקביל התרשמנו, שהחברים היהודיים והערביים במפ"ם הם אנשים שאפשר לעבוד איתם. מצאנו שיש התאמה אידיאולוגית בעמדותינו. בנושאים, הערביים, האינטרסים של המדינה והעמדה כלפי השטחים.

„שמעתי את הצהרותיהם של אלעזר גרנות וחנן ארז בכמה וכמה הזדמנויות. הם הדגישו תמיד את הזכויות השוות של הערבים במדינה הזאת ואת החשיבות שבדו־קיום. הם, כמפ"מניקים, לא רק מדברים — הם גם עושים. ראינו שוב ושוב איך אנשי מפ"ם עומדים מאחורי מה שהם אומרים. כך בערב אל־חוואלד, עם המבנים הטרומיים, וכך בעפולה בפרשת כהנא, או באום אל־פאחם.

מוחמד אבו נאסר

מדברים ועושים

„הגעתי למסקנה (עוד הרבה לפני פרישתו של דראושה) שמקומי לא בעבודה, אלא במפ"ם. הקו של מפ"ם תואם לשלי. לקח לי הרבה זמן, וכיום אני גאה לומר שאני חבר מפ"ם מן השורה.

„רוב החברים שלי עוברים, כך נראה לי, אותו משבר. בעידודי, ובעקבות הצעד שלי, אני מאמין שרבים מהם גם יבואו בעקבותי".

בקרית־שמונה נערכים לאופוזיציה

בסוף השבוע שעבר נערכה במלון בצפון פגישת פעילים של סניף מפ"ם קרית־שמונה, יחד עם חברים מקיבוצי הגליל העליון. בישיבה, שאותה ניהל מזכיר הסניף מיכאל יעקובי, ובהשתתפות נלדי מורג, רכז מחלקת הארגון יוריה לבן, רכז סיעת מפ"ם בוועה"פ של ההסתדרות ואלי ספרן רכז איזור הצפון, הועלתה בעית מערכת היחסים העבודה בין מפ"ם למפלגת העבודה בקרית שמונה, על רקע כשלון המאמצים להביא לפירוקה של הקואליציה בין ה„העבודה" והליכוד במועצת הפועלים וחידוש המערך מפ"ם־„עבודה". בשלב זה מפ"ם קרית־שמונה נמצאת באופוזיציה במועצת הפועלים.

בדיון הער, בו השתתפו כ־30 חברים, הועלו גם בעית מערכת היחסים המורכבת בין סניף מפ"ם וקיבוצי האיזור והצורך בהידוק שיתוף הפעולה בין כל הגורמים הפעילים בשטח, ובהם מרכז מפ"ם — הסניף העירוני והקיבוצים.

המשתתפים העלו על נס את פעילותו של יעקבי למען העובדים, פעילות רבת שנים שבזכותה ביסס את מעמדו במנהיג ציבור אמין וחזק, ואת מעמדה של מפ"ם קרית־שמונה.

בסיכום הוחלט על הרחבת הפעילות האופוזיציונית של מפ"ם בקרב ועדי העובדים, ועל הקמת מטה פעולה שיורכב מחברים בסניף ומפעילים קיבוציים באיזור, להיערכות לקראת הבחירות.

מכל מקום

רמלה

ביום א', 28.2.88, התקיימה בסניף רמלה אזכרה לפתחיה מלינובסקי ז"ל, מפעילי ומקימי הסניף והסתדרות פועלי מתכת, שעבד שנים רבות במועצת הפועלים, עד לפרישתו לגימלאות. אולם הישיבות בסניף החדש והמשופץ היה צר מלהכיל את המשתתפים שבאו לחלוק כבוד לחבר רב פעלים. באזכרה נכחו רעייתו, בנותיו ונכדיו. קווים לדמותו העלו בהתרגשות גדולה חיים כמיל, מזכיר הסניף, יעקב יסקולקה, מוותיקי החברים, משה ארבלי מרור המשך של הסניף ועובד מועצת הפועלים ודב אלקנתי, רכז המחלקה לאיגוד מקצועי במרכז מפ"ם.

קרית אתא

ביום ב', 29.2.88 נפתח מחדש מועדון מפ"ם בסניף המשופץ, בנוכחות חברים רבים, ותיקים וצעירים. פתח את המסיבה שאול קופלר, מזכיר הסניף ואיש מועצת פועלי חיפה, שהעלה על נס את המאמצים הגדולים שהושקעו בשיפוץ המועדון היפה, שבחלקו העליון קן השומר הצעיר ואילו חלקו התחתון משמש כסניף המפלגה. דברי ברכה השמיעו בנימין אלטשולר, מוותיקי הסניף, וחברים נוספים.

קרית חיים

ב־1.3.88 התקיימה ישיבת מזכירות הסניף שהוקדשה כולה להפצת תווי הוועידה. לישיבה הוזמן דב אלקנתי, מזכיר סניף חיפה, שהתרשם עמוקות מהרצינות והמסירות של החברים, אשר עברו על כל שם ושם ברשימות ולא היו מוכנים לוותר על אף חבר. בתום הישיבה התפזרו להפצה, כשמטרתם להגיע למספר הגדול ביותר בין כל סניפי המשנה של חיפה רבתי, מה שיאפשר להם ייצוג נכבד בוועידת המפלגה.

חיפה

לאחר הפסקה בהפצת תווים נרתמים שוב פעילי סניף חיפה, ובתוכם החברים במועצת הפועלים, על מנת להגיע ליעד שנקבע מראש.

ועידה אזורית

ועידה אזורית של מפ"ם חיפה הצפון והעמקים תיערך ביום שבת הקרוב, 12.3.88 באולם „ביתנו" בחיפה. במרכז הדיון נושא חברתי־כלכלי וישתתפו חברי מפ"ם ואורחים ונציגי ועדי העובדים מכל האיזור. הנרי אלקסלסי, רכז איזור העמקים, המטפל בצד הארגוני של הוועידה, מציין כי האיזור תולש על קרוב ל־40 קיבוצים וכ־20 סניפי מפלגה. „לכן חשוב שחברים מאותם הסניפים והקיבוצים יבואו ויקחו חלק גם בתוגי הדיון, למרות שהנושא איננו על סדר יומה העכשווי של המדינה". את הדיונים יפתח עו"ד משה עמר (ח"כ לשעבר), את ברכת העיר יביא ראש עיריית חיפה אריה גוראל ואת ברכת הסניף המקומי יביא מזכיר הסניף דב אלקנתי.

את הדיון הכלכלי יפתח פרופ' מיכאל פרי, שידבר על מכנה המשק הישראלי והתפתחותו העתידית. על הבעיות המשותפות ליהודים ולערבים בחברה ידבר איברהים נימר חוסיין, ראש עיריית שפרעם. בהמשך ידברו גם סגן יו"ר האגף לאיגוד מקצועי אפרים זילוני על מעמד העובדים בישראל וח"כ אמירה סרטני, על מצוקת השירותים החברתיים והסוציאליים, מזכיר הקבה"א עזרא רבין, על הקיבוץ בחברה הישראלית, יוסף חורי על מפלגה יהודית־ערבית, וצבי רוכל על המשבר הכלכלי בהתיישבות העובדת. לאחר מכן תתפזר הוועידה לחוגים בנושאי כלכלה וחברה, עם אמרי רון, עבודה ועובדים, עם רב פלג; דו־קיום יהודי ערבי, עם מחמוד מפרע, ויסכם מזכיר מרכז מפ"ם, חנן ארז. „נשמח לראות את החברים בוועידה הזאת", אומר אלקנתי. „אנו רואים בה מנוף להמשך הפעילות לקראת ועידת מפ"ם שתתקיים במאי". פרטים נוספים — בטלפון 04־674198/2.

חלופי גברי בבאר שבע

חילופי גברי נערכו באחרונה בסניף באר־שבע — מוריס כלפון פרש מתפקידו כמזכיר הסניף, לטובת תפקיד יו"ר מועצת הסניף, ובמקומו נכנס שי גרינשפון.

גרינשפון בן 28, עלה ארצה ב־1973, מברית"מ. לאחר שסיים תיכון ותואר ראשון, הוא מורה בבי"ס תיכון ועובד במרץ על השלמת התואר השני. כשהגיע לבאר שבע הספיק להיות שנה בשומר הצעיר. משם הגיע לשל"י. „אני ציוני סוציאליסטי", מסביר גרינשפון. כאשר של"י התפרקה, היה לי ברור שאני הולך למפ"ם ולא לר"צ, למשל". עוד לפני שהצטרף היה בין מקימי תא הסטודנטים „סימן" באוניברסיטת ב"ש. שם נוצר הקשר הראשוני. „הם, המפ"מניקים, עזרו לנו ללא כל תמורה", הוא נזכר.

מאז המשיך לפעול בתא הסטודנטים, נבחר כחבר מרכז המפלגה ולמזכירות הדור הצעיר. כאן הוא רואה את מקומו הטבעי, הן במישור המקומי והן הארצי. נכון להיום, נוסף על תפקידו החדש הוא עדיין מרכז את הדור הצעיר בעיר, ובימים האחרונים עסוק מאוד במבצע תו הוועידה ובגיוס צעירים למפ"ם. גרינשפון מספר, כי ערך עם חבריו חמישה בקורי־בית בשבוע שעבר, שמתוכם ארבעה הצטרפו למפ"ם, „מהליכוד דווקא". בשבועות הקרובים ימשיך במלוא הקיטור בכיוון הזה. מחר ייצא עם פעילים מהמרכז למבצע „תו" מרוכז בעיר. „חייבים להפנות לכאן את מירב המאמץ", הוא מדגיש, „לגייס חברים חדשים ולהרחיב את השורות".

תו ועידה — 25 יום לסיום

● לקראת סוף מבצע התו הוחלט במטה לפתוח את סניפי המפלגה ברחבי הארץ בין השעות 18.00-21.00, כדי לאפשר לחברים ולאוהדים להגיע לסניפים גם בשעות הלא משגרות, על מנת לממש זכותם לרכישת התו.

בסניפים הגדולים ניכרת תכונה רבה ופעילים רבים יוצאים לקראת ערב לבתי החברים, למי שהקדיש המחשב, שתוכית את עצמו כיעיל.

● מהמטה מציינים את פעילותו של אליהו רינאסה, שליח קיבוץ מענית לסניף הרצליה, שהוכיח כי בעבודה קשה אפשר להגיע ליעד.

● במרכז מפ"ם מתגבשים צוותים נוספים לעזרת הסניפים הזקוקים לפעילים על מנת להשלים את העניין.

● חיים שוחרי, יו"ר סניף תל־אביב, מדווח כי העבודה בקרב הגימלאים בסניף נשלמת והולכת. עונרה שחזרים למרכז תווים רבים נוספים. מזכיר הסניף, אברהם מזרחי, מורש בימים אלה רשת הפצה נוספת כדי להשלים את המשימה.

● בסניף ירושלים מורגשת תכונה רבה בנושא, רכז המשלחת, צימי, בנה את מבצע רכישת התווים ע"פ אזורי הקלפי.

● מהמטה מציינים את ההתקדמות שחלה בסניפי ר"ג־גבעתיים, בית־שאן, עפולה, מגדל העמק, כפר־סבא, רעננה, רמת השרון, נס ציונה, רחובות, קרית גת, אשקלון, שדרות, דימונה, ערד וירוחם. מהמטה נמסר, כי למרות ההישג במספר התווים הנוספים, הסניפים נקראים למאמץ אחרון להשלמת משימתם כהכנה להיערכות לבחירות.

בעריכת צביה בן־שלום

הבנה ולא רחמים

פתחתי את דלת חדר זהיר. הציצו בי ותתירו לי להיכנס כשהיה ברור שאני היא „זו מהעיתון". בחדר ישבו הדיירים בציפייה דרוכה. שונים, כבר ממבט ראשון. שישה אנשים בני 35־44 — מפגרים, או מוגבלים אם כך נח יותר. מוגדרים כמפגרים „קל עד גבולי" והם זכו להתקבל כדיירים במה שקרוי באקי"ם: דירה מוגנת, ארבעה גברים ושתי נשים, מתגוררים שניים בחדר. יש שירותים מסודרים, מטבח נאה ומצויד כהלכה וסלון שבו אנחנו יושבים ומשוחחים.

כמו בכל חברה, גם כאן ישנם הדברנים וישנם השותקים, המופנמים, איציק, שנולד עם „תסמונת דאון" הוא המוחצן שבהם, מרבה לספר, לחייך ולהרעיף ביטויי חיבה כלפי מרים אם הבית, גם גבי, גבר נאה בעל קומה, שמח לשתף פעולה, השאר ביישנים, עצובים משהו — או שמא אני היא.

אתנו גם דניאלה — עובדת סוציאלית, לילי — חיילת מתנדבת ומרים — אם הבית.

„מה מבדיל מפגר מאדם רגיל?" שואלת מרים בקול. את השאלה הזו הם בירורו ביחד כבר פעמים לא מעט. „פיגור, משמעו להגיע, אבל מאוחר יותר, לאט יותר ולעתים בדרך הקשה" אומרת אם הבית „אבל מה שחשוב באמת הוא, לממש את מרב היכולת הטמונה בהם", ועל־פי עדותה של דניאלה, אכן ניכרת כל הזמן התקדמות במיומנויות של יום יום. בתקופה הראשונה לשהותם בדירה היה צורך בליווי צמוד של המדריכים ואם הבית — כל שלבי ההתארגנות של סידור הבית ונקיונו, עריכת קניות, נסיעות למקום העבודה וממנו לדירה, בילוי שעות הפנאי והחיים בצוותא. היום כשהדברים ברורים והחיים נכנסו למסלול קבוע, ירדה נוכחות המלווים לכדי שלוש פעמים בשבוע, לטלפון בדירה תפקיד חשוב: כשמשהו לא מסתדר, כשמסתבכים, או כשדוד למשל, אחר להגיע יום אחד מהעבודה, הרימו טלפון למרים והכניסו אותה לתמונה.

מרים (משמאל) ולילי, השתיים יש להן לב גדול והרבה הבנה.

עבודה במשרה מלאה

התנאי לקבלת חניכים לדירה מוגנת הוא עבודה במשרה מלאה. אנשים שהוכיחו שרכשו הרגלי עבודה, קרי היכולת לקום בבוקר, להסתדר, לנסוע למקום העבודה ולהתמיד בה — הם הזוכים. „אני עובד בישיבת הרב עמיאל", מספר איציק בחיוניות האופיינית לו, „מבשל עם הרבנית במטבח, מתייחסים אלי יפה שם" — הוא מדגיש. (נידה עובדת במפעל גרביים ויש לה טענות על המרחק הרב שעליה לעשות יום יום. „העניין בטיפול", אומרת דניאלה, לא כל־כך מרוצה מרבוי ביקורת שנשמעים באוזני איש תקשורת. היא פשוט לא יודעת, שהכוכב שלי הוסר כבר בשעה הראשונה.

מחצית האנשים שמסוכים בחדר עובדים ב„מעש" — מפעל שיקומי מוגן של אקי"ם. המשכורות הצנועה שהם מקבלים תמורת עבודתם, מתחלקת לשלושה: 1/3 לאקי"ם, 1/3 לאומצר, ו־1/3 נשאר כחיסכון אישי, אותו הם מפקידים בבנק באופן עצמאי. יש להם גם קופה משותפת — אחת מיועדת להוצאות קנייה שוטפות, והאחרת לקניית מתנות לאירועים חגיגיים. כשמדברים בנושא הכספי, יוצא גבי גוזר החבורה, וחוזר עם שני ארנקים — אחד כתום ואחד אדום, מציג אותם בגאווה ומסביר לי ייעודו של כל אחד מהם. „בעצם", אומרת מרים, הם מתפקדים כמו משפחה: יום נקיון כשבוע, יציאה לקניות, בישול ואפייה בצוותא וצפייה משותפת בטלוויזיה".

הסביבה הקרובה כאן בדרום תל־אביב מקבלת יפה את השכנים החריגים. מתייחסת בהבנה, בחביבות ויש גם גילויים שהם הרבה מעבר לזה, לילי למשל.

נשמה

לילי היא חיילת שמשרתת בצה"ל שנה. את שירותה הצבאי עושה בבית־חולים „איכילוב" במסגרת כוח עזר. הכרות עם מרים וקירבת מגורים הביאו אותה לדירה המוגנת — בהתחלה יום יום, עכשיו כשהחניכים מגלים יותר עצמאות, שלוש פעמים בשבוע. „בראשית היתה הסקרנות", היא אומרת, אחר כך התברר לי שזה בדיוק מה שאני רוצה לעשות. לשוחח איתם, לשחק איתם, לאפות ביחד עוגות. הקשר עם האנשים האלה הוא בשבילי תענוג אמיתי, הם גם כאלה שיודעים להעריך ולהשיב אהבה. כששואלים את אמא שלי „איפה לילי", היא אומרת, אצל החברה שלה, וכולם כבר יודעים למי הכוונה. בהתחלה הידידות שלי לא הבינו מה קורה, אבל היום יש כאלה שבאות איתי הנה ומשתתפות פעולה".

לילי היא אחת משישה ילדים במשפחה דרום תל־אביבית קשת־יום. את הנושא הסיעודי לא למדה בשום אוניברסיטה, זה אצלה בפנים, בצורה הכי טבעית ונכונה שרק יכולה להיות. ובעניין הזה אי־אפשר להונות את דיירי הדירה המוגנת. הם כרגיש חשים ומגיבים בהתאם, ואת לילי הם אוהבים אהבת נפש. ואם רק תרצה, הרי שמקום עבודה באקי"ם מחכה לה מיד כשתשתחרר. כך על כל פנים מבטיחה דניאלה.

איכשהו, מייצבת לילי את הסביבה שבה נמצאת הדירה. וחשוב לציין זאת, אומרת דניאלה, „כי בהרבה מאוד מקרים, מתנגדים השכנים למגורי מפגרים באיזורם בנימוקים שונים ומשונים, כמו ירידת ערך הדירות"...

איך מתחילים עם בחורה

כל הדיירים משתתפים בחוגים במתנ"ס של רמת ישראל: טניס, כושר, מלאכות ומוסיקה. הסתייגויות שהיו מלכתחילה מצד מורים מסוימים, נעלמו כלא היו, כשהתברר שחניכי אקי"ם הם תלמידים קשובים ומעוניינים, ונוכחותם לא גורמת שום בעיה לשאר המשתתפים. הרבה מאמץ ומשאבים מושקעים בהדרכה ובשיחות הסברה בנושא חברה וחיי מין. „חשוב להקנות לחניכים שלנו כללי התנהגות בחברה, ביחוד כשמדובר ביחסי גבר ואשה — איך מתחילים עם בחורה, איך מתנהג זוג אוהבים בין אנשים. מה שמובן בדרך־כלל לבני אדם רגילים, לא בדיוק מובן מאליו לחניכים שלנו", אומרת מרים. ישנה גם בעייתיות בנושאי משפחה ומין אצל המפגרים. בדירה המוגנת נוצרו קשרים רומנטיים בין שני דיירים — יש להם אפשרות להתייחד ולקיים יחסים עם שימוש באמצעי מניעה. נישואין אינם מומלצים בגלל ניסיון כושל קודם שהיה לבחורה, והשניים מודעים לכך. „לפתות אפשר לדבר על הכל בפתיחות ובגילוי לב", אומרת מרים ומסתכלת על היושבים בעיניים רכות „כל מה שהוא כדרך הטבע מקובל עלינו, והחניכים יודעים זאת. תסתכלי עליהם, אלה אנשים שלא זקוקים לרחמים, רק להבנה".

רחל שלו

זכויות שוות הזדמנויות שוות

ביום האשה הבינלאומי (ה־8.3) תועלה במליאת הכנסת הצעת חוק יסוד זכויות האשה, שהגישה ח"כ שולמית אלוני, בעיתוי מחושב, 30 יום קודם לכן.

החוק מכונה „שיוויון האיש והאשה" והוא אומר במפשטות: 1. יקויים שיוויון מלא וגמור של האשה והאיש בחיי המדינה, החברה והמשק, בכל מערכות החוקים, לכל זכות ולכל פעולה משפטית. אבחנה שהיא מן העניין לא תיחשב לאפליה; 2. כל הוראת חוק, העומדת בסתירה או שתעמוד בסתירה לחוק זה, בטלה ומבוטלת; 3. תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו. בדברי ההסבר מנמקת ח"כ אלוני את הגשת החוק בהצהרות מגילת העצמאות ובעובדה, שחוק שיוויון זכויות האשה תש"י־1951 חסר משמעות בשל סעיף 5 שבו, ובשל חוקים מאוחרים יותר שהתקבלו בתחום דיני המיסים, החקיקה הסוציאלית, חוזי עבודה והסדרי הפנסיה.

יום אחר אחרי שהוגשה הצעת חוק השיוויון (אשרי המאמין שיתקבל...) אישרה ועדת העבודה והרווחה בראשות ח"כ אורה נמיר את הצעת חוק שיוויון ההזדמנויות בעבודה. לפי חוק זה תיאסר אפליה (בשל מינו או מצבו המשפחתי של העובד) בקבלה לעבודה, בתנאי עבודה, בקידום בעבודה, בהכשרה מקצועית ובפיטורים. החוק שומר על זכויות היתר שמעניקים החוקים הקיימים לאשה בשל היותה אשה אבל — שימו לב לחידוש — הזכות לחופשה עקב לידה, לפיצויי פיטורים לאחר לידה ולחופשת מחלה של הילד תוענק גם לאב ולא רק לאם, לפי בחירת ההורים. החוק מאפשר ביטול פיטורין שמקורם באפליה ואילו אפליה עקב סירוב העובד להיענות להטרדה מינית תחוייב בפלילים.

הצעת חוק זה היא שילוב של שלוש הצעות חוק פרטיות בנושא, (של ח"כ א. נמיר, ש. אלוני וש. דורון) ושל הצעת חוק שהגישה הממשלה (יוזמת שרה דורון) ב־1981. החוק אושר בסוף פברואר, מה שלא מבטיח שהכל יהיה בסדר ושמעשית גם השכר יהיה שווה...

(צב"ש)

אשראי והנחות למורים

אין סיכוי רב בעתיד הנראה לעין לתוספות שכר משמעותיות לציבור המורים בישראל, וזו אחת הסיבות שהניעו את ראשי הסתדרות המורים לסייע לחבריהם במתן אשראי, הנחות והטבות בקניית מוצרי צריכה למיניהם.

בשיתוף עם „אשמורת" — החברה הכלכלית של הסתדרות המורים, חברת „ישראכרט" ובנק מסד יונפקו ל־85,000 חברי הסתדרות המורים (כולל מורים גימלאים) כרטיסי אשראי מיוחדים שיקנו למחזיקים בהם אשראי לחודש, וגם הנחות משמעותיות בשורה של בתי עסק: רשתות מזון, ביגוד, תכשיטים, שכירת רכב, מכונים לבריאות השן ועוד. בחוברת מיוחדת שפורסמה מופיעים כבר שמות של 500 חנויות שיעניקו הנחות מ־5% ועד 30%. יש בחוברת גם רשימה של 250 תחנות דלק (סונול ודלק) ברחבי הארץ שיעניקו אשראי.

המורים מהווים למעשה קבוצת לחץ וככל שמספר מחזיקי האשראי ירבה, כן יגדל משקלם כגורם כלכלי בחיי המסחר ויותר סוחרים וספקי שירות יהיו מעוניינים להצטרף להסדר החדש ולהעניק הנחות. זוהי בכל אופן תקוותם של יוזמי התוכנית.

לכרטיס האשראי החדש עיצוב מיוחד וצבעו צהוב. הוא מונפק מראשית מארס ויינתן בכל אחד מסניפי בנק מסד בארץ. חברת ישראכרט שהיא שותפה פעילה בהנפקתו תהיה אחראית לתפעול השוטף. החברה גם פיתחה תוכנה מיוחדת ומתוחכמת שתזכה את המורה בהנחות המגיעות לו אוטומטית במועד החיוב של חשבונו עבור הרכישות שביצע. זה הסדר נוח לבעלי העסק ולמורים גם יחד. ברחוב אבן גבירול בתל־אביב תיפתח בקרוב חנות ראשונה מיוחדת שתשווק מוצרי צריכה ויהיו בה גם עזרי חנוך והוראה. ראשי הסתדרות המורים מדגישים שהפעולה הזאת נעשית בלא מטרות רווח מצידה, אלא כפעולת רווחה של ארגון מקצועי לחבריו.

יעל ענבר

קיווי פקין

באירופה מעדיפים את הזן „קיווי פקין" שמקורו בסין והוא גדל בישראל במקומות גבוהים, הרי ירושלים והגליל. הוא עגול יותר מהזן „ברונו" המוכר לנו מתחילת החורף, גדול ממנו, מתוק יותר, פחות חמצמץ ואולי גם פחות ארומטי, אבל הערך התזונתי שווה, כלומר — הרבה ויטמין סי, ברזל, חלבון, סידן, זרחן, מלחים, מינרלים. בקיווי אחד יש יותר ויטמין סי מאשר ב־10 לימונים וזה גם מתבטא במחיר: 4 עד 7 ש"ח לקילו, לפי האיכות ונקודת המכירה.

זה מה שיש

מידע למגדלי פרחים

1900 מגדלי פרחים, הקשורים לאגרקסקו יוכלו עתה להעזר במידע מעורכן על מחירי הפרחים באירופה בעזרת מסוף או מחשב אישי שבביתם, הודות למערכת מיוחדת שפותחה ע"י עורק רשת זהב. המערכת תספק גם מידע לגבי איכות הפרחים שנשלחו, מחלות או מזיקים שהתגלו בזני פרחים מסויימים, תנאי מזג האוויר באירופה, החגים (בחו"ל) המתקרבים וכו'. מאגרקסקו נמסר כי בעתיד הקרוב ישולבו במערכת נתונים על הנחיות אריזה, תשלומים, מחירי קו אדום ועוד. עורק רשת זהב משרתת היום למעלה מ־700 מגדלי פרחים הקשורים למועצת הפרחים, שילוב אגרקסקו במערכת יאפשר השוואת נתונים והעשרת החקלאים במידע חיוני.

מזרק ללא מחט

מיוחד לחולי סוכרת — ובפרט הילדים שביניהם — החייבים בהזרקה פעמים אחדות ביום: חברת כ.צ.ט. מייבאת מזרקים ללא מחט, העובדים על־ידי לחץ קפיץ פנימי, שניתן לכוונונו, לפי הצורך ולפי גיל החולה. המזרק נשאר סטרילי, כי החומר חודר דרך נקבוביות העור מבלי לפצוע את החולה. נמכר בבתי־המרקחות כערכה, בנרתיק עור, לפי המלצת הרופא.

תמריצים לאחיות פרטיות

מישהו יסביר לי, בבקשה, למה שהאחיות ימשיכו להיות פראיירית ולעבוד בבתי־החולים הממשלתיים, אם בשוק העבודה הפרטי הן לא רק מרוויחות יותר אלא גם זוכות בכל מיני צ'ופרים. כך, למשל, „אדם לשירות אדם", המתיימר להיות ארגון גג לטיפול סיעודי, יעניק לאחיות ולחובשים שישתלבו בעבודה קבועה בחברה למשך שנה שלמה, כרטיס טיסה הלוך ושוב לאירופה. אחות במשרה מלאה מרוויחה אצלם 1,500 ש"ח ברוטו והיא זכאית לתנאים סוציאליים מלאים ולביטוח מקצועי. ובכל זאת, תצחקו, אני מכירה כמה אחיות שלא תתפתינה...

מסטיק מכוורת

הגיע מסקנדינביה, גומי לעיסה על בסיס פרופוליס ובניגוד למסטיקים האחרים, הגורמים רק נזק לשיניים ולנימוסים, זה אמור להועיל, לחטא את חלל הפה, לשמור על ניקיון השיניים ולהגן על הילדים בפני דלקות והצטננות. פרופוליס, כידוע, הוא חומר צמיגי הנאסף על־ידי הדבורים ומנוצל על ידן לאטימת הסדקים שבכוורת ובחלת הדבש. הוא בעל תכונות אנטיביוטיות ואנטיבקטריולוגיות ואינו גורם לתופעות לוואי. מסטיק פרופוליס נמכר בבתי־המרקחות וחנויות הטבע, באריזה בת 18 יחידות. 2.95 ש"ח.

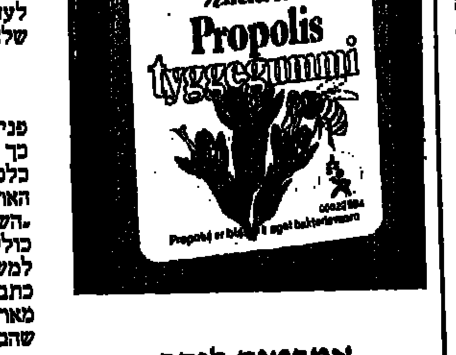

אמבטיה לזהב

מי שיש לו הרבה תכשיטים וכלי זהב והוא עושה להם ניקוי יסודי לקראת חג הפסח לא יזדקק עוד לשיטות סבתא. יש חידושים טכנולוגיים, כמו למשל תכשיר של חברת deiu הגרמנית הנקרא „אמבטיה עם חומר לנקוי זהב". זאת צנצנת המכילה נוזל ומסננת, שבה שמים את התכשיטים ומשאירים בתוך הנוזל במשך 3־5 דקות. מוציאים, שוטפים, מנגבים. יש הזהרה לא לקרב את החומר לעיניים ולפצעים, להרחיקו מילדים ולא לטבול בו פנינים וניזוסטה. המחיר לצנצנת 10 ש"ח, ומאפשר שימוש חוזר פעמים רבות, מבטיח המשווק, חברת נקה. באותו מחיר ושל אותו יצרן יש גם קצף לניקוי כסף וקצף לניקוי נחושת ופליז.

מעשה בדרקון

בילי ביקסבי היה ממש מופתע, כאשר התעורר בבוקר ומצא בחדרו דרקון. הדרקון היה קטן, לא יותר גדול מחתלתול וכאשר בילי ליטף לו את הראש הוא כשכש בזנבו מרוב שמחה. כך מתחיל הספרון המשעשע „דרקון — אין דבר כזה". שכתב וצייר ג'ק קנט, תרגם אברהם יבין ופרסמה הוצאת עם עובד.

בילי שמח לדרקון, אך התעלם ממנו, כי אמא אמרה ש„אין דבר כזה". הדרקון גדל וגדל וגדל, התערב בחיים, ולל, הפריע ומה כל זדון גרם נזקים כביים. אלא שהם התעלמו ממנו, כי הרי „אין דבר כזה". ואם המעשה מעורר בכם אי־אילו אסוציאציות — ואתם מחפשים כאן רמזים ואלגוריה — זכותכם כמובן, אבל לי לא נראה שג'ק קנט התכוון לבעיה הפלשתינית. הוא פשוט רצה לכתוב ספר ילדים טוב והוא הצליח מאוד.

(צב"ש)

יש בסיס למזרן

זאת לא שאלה של ביצה ותרנגולת, אלא עמינת קודם היה המזרן הקפיצי ורק לאחרונה התחילו לייצר בסיס קפיצי תואם למזרן זה. השילוב (אומר היצרן) של מיטת־בסיס בעלת המרכז הבריאותי ומזרן בעל מרכז בריאותי „יוצר יחידת שינה מושלמת, המגינה בצורה אופטימלית לכל לחץ של הגוף". לכבוד תחילת השיווק תימכר המערכת, שמחירה 1.665 ש"ח, בהנחה של 10 עד 20 אחוז, לפי תנאי התשלום. אפשר לקנות במזומן (הנחה גדולה) ואפשר לפצל עד 12 תשלומים. היצרן גם מסביר כי לבסיס המיטה ניתן לצרף ראש ושידות ואף לבנות סביבות חדר שינה משולב. המבצע יימשך עד סוף מרס ולמידות סטנדרטיות (1.90×1.40 מ') מבטיחים הספקה מיידית.

ניידת ש.ח.ל פרטית

עם כל השביתות במד"א, והנהירה לשירותי רפואה פרטיים אך טבעי היה שיקום גם שח"ל (שירות לחולי לב) פרטי, המצוייד במיטב וניידות מתאימות. לאחרונה נחתם הסכם בין חברה זאת לבין הנהלת קניון איילון ושח"ל התחייב להעניק טיפול לנזקקים לו בעת ביקור בקניון. מישהו שומע מחיר, מקבל אירוע לב ותוך חמש דקות, מקסימום, מגיעה לניידת פרטית לטיפול נמרץ והחייאה. לא מסרו לי על החשבון. אגב, ש.ח.ל. פרטי הגיע גם להסדר עם הסתדרות רופאי השיניים, וניידותיו יצאו לעזרת כל הנזקק להן בשעת טיפול שיניים שלא נרע.

קניון קיבוצי

הגיע לידי עיתון בשם „קניון קיבוצי". פנימי, בהוצאת קיבוצי השומר הצעיר והוא — כך הבינותי לפי התוכן — מיועד לאנשי כלכלה, תעשיה, שיווק ופיננסים בקיבוץ הארצי. בסך־הכל 12 עמודים במתכונת של „השבוע", ערוך בטוב טעם, עינייני ורציני. כולל פוילה אל הציבור הרחב, בגליון מס' 4, למשל, במדור „תיירות ונופש" מתפרסמת כתבה מאלפת — „איך לחזור בריא ושלם מארץ טרופית יפה". מומלץ לגזור ולשמור עד שהבן ישתחרר מהצבא.

למעלה: מ־1100 ילדים המאושפזים ב־19 בתי חולים קבלו בפורים משלוח מנות מעלית. בתמונה: חילדה לימור יהודה מ[illegible] ואסא תלפיות מעלית מכבדים את מורן ש[illegible] בת השנתיים.

ההסתדרות: נתבע כונס נכסים ל„רסקו"

אם חברת „רסקו" לא תעמוד בהתחייבויותיה לעובדיה, נאלץ לתבוע כינוס נכסים מעל החברה, הודיעה עליזה תמיר, יו"ר ועדת התעסוקה של ההסתדרות, בביקורה בסוף השבוע בשדרות.

עליזה תמיר ביקרה גם במפעל „מבט" מבנים בשדרות השייך ל„רסקו", בו מועסקים כיום 30 עובדים בלבד. לפני שנים מספר העסיקו במקום זה 700 עובדים. עובדי המפעל הכריזו לפני קרוב לשבועיים על סכסוך עבודה. הסכסוך הוא על רקע אי־כיבוד הסכמים. כבר שנתיים לא הפרישו כספים לקרנות השתלמות והחברה מפגרת בתשלום פיצויים לעובדים שפוטרו. העובדים מאשימים את הנהלת המפעל על כך שהיא דוחה עבודות שהוזמנו אצלה בעקבות מכרזים.

אלי ביטון, מזכיר מועצת פועלי שדרות, אמר, כי נוכח המצב הקשה במפעל אישרה מועצת הפועלים סכסוך עבודה לעובדים, שהם במצב של אי־ודאות מוחלטת, גם לאחר המשברים הגדולים שעברו על „מבט" אשתקד. העובדים במפעל „מבט" מרוכאים. לדבריו, פניותיו החוזרות ונישנות אל מנכ"ל „רסקו", ברוך אלשייך, לא נענו.

עליזה תמיר ציינה, שגם בחברת האם „רסקו", המעסיקה כיום כ־200 עובדים, אין ההנהלה עומדת במלוא התחייבויותיה לעובדים, לכן, כדי להבטיח זכויות העובדים אנו שוקלים הגשת התביעה לכינוס נכסים, אמרה. (שעי"ח)

ישובי קו העימות — חתני פרס יגאל אלון

ישובי קו העימות בגבול הלבנון יהיו השנה חתני פרס יגאל אלון במעשה מופת חלוצי.

בטקס הענקת הפרס, המאורגן על־ידי מרכז ההסברה ומורשת אלון, יהיה אורח הכבוד שר־הבטחון יצחק רבין, כמו־כן ישתתף בטקס, שייערך באולם קולנוע „שניר" בקריית שמונה ביום שלישי, אסיר ציון לשעבר יוסף ביגון, חתן פרס יגאל אלון אשתקד.

חבר השופטים, בראשות יצחק בן־אהרון ובהשתתפות רחל רבין ואלוף (מיל.) אהרון יריב, החליט להעניק את הפרס לישובי קו־העימות בצפון, כאות הערכה לנאמנות ולדבקות במטרה שנים רבות לפני קום המדינה ועד עצם היום הזה.

בנימוקיהם מדגישים השופטים, כי תושבי קו העימות בצפון היו במשך שנים חשופים להפגזות ולתקיפות מחבלים ותרף זאת המשיכו בבניית ישוביהם. הענקת הפרס לנציגי תושבי האיזור, אומרים השופטים, היא בבחינת בטוי לרוחו והגשמת חזונו של יגאל אלון.

פרס יגאל אלון יימסר לידיו של נציג ישובי העימות, ראש המועצה המקומית מטולה, יוסי גולדברג, שיעלה לבמה לקבלו יחד עם ילדים מכל אחד מ־57 ישובי קו העימות בצפון. כמו־כן יקבלו נציגי 13 ישובי קו העימות אותות הוקרה משר־הבטחון יצחק רבין. (שעי"ח)

הועדה המקומית לתכנון ולבניה גבעתיים

גבעתיים

הודעה עליפי סעיף 149 ו־151 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
גוש 6166 חלקה 587
רחוב המרי 25 גבעתיים
תיק בניה מספר 2046

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה בקשה להקמת בית מגורים בן 3 קומות מעל קומת עמודים מפולשת צמוד לבנין קיים, עם הקלה של 3% באחוזי בניה + 5% עבור מעלית ועוד מקלט על־קרקעי כהקלה.

לכל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הנ"ל, יואיל להגישה לועדה תוך מועד של 15 יום החל מיום הפרסום של הודעה זו, באם לא תתקבל כל התנגדות בתקופה הנ"ל, תובא הבקשה לאישורה של הועדה.

יצחק ירון
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה גבעתיים
תאריך: מרס 1988.

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
הועדה המקומית לתכנון ולבניה

תל־אביב־יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אשור לשימוש חורג ממגורים למשרד אדריכלות עבור שכון בקומות ג' וד' לתקופה של 5 שנים, ברחוב הירקון מס' 70 גוש 6907 חלקה 46.

תיק בניין: 7/27־070
בקשה מס': 871574

בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אשור הנ"ל רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדויקת וטלפון.

ההתנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

י. כספי
סגן ראש העירייה
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
מרחב תכנון מקומי

בת־ים

הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשו לועדת המשנה לתכנון ולבניה בת־ים בקשות למתן הקלות בניה על:

1. חלקה מס' 84 בגוש 7131 הנמצאת ברח' התחיה 18. לפי תכנית מפורטת נמצאת החלקה באזור שיעור מגורים ב'. מבקשים להתיר להם הקלה מתכנית 328 לענין הנסיגה ממעקה הגג הפונה לצד הצפוני של הבנין באופן שהבנייה תהיה בקו 0 במקום 1.20 מ'.
2. חלקה מס' 186 בגוש 7140 נמצאת ברח' יוספטל 40. לפי תכנית מפורטת נמצאת החלקה באזור שיעור מגורים ג'. מבקשים להתיר להם הקלה מתכנית 328 לענין הנסיגה ממעקה הגג הפונה לצד הצפוני של הבנין באופן שהבנייה תהיה בקו 0 במקום 1.20 מ'.
3. חלקה מס' 233 בגוש 7160 נמצאת ברח' החלוצים 6. לפי תכנית מפורטת נמצאת החלקה הנ"ל באזור שיעור מגורים א'. מבקשים להתיר להם הקלה של 2.34% משטח המגרש באחוזי בניה.

לכל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשות הנ"ל יגיש התנגדותו לועדה המקומית לתכנון ולבניה, תוך 15 יום מפרסום הודעה זו.

אהוד קממון
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה - בת־ים

ועדת המשנה לתכנון ולבניה
מרחב תכנון מקומי

ראשון־לציון

הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

ניתנת בזאת הודעה כי הוגשה לועדת המשנה לתכנון ובניה ראשל"צ, בקשה למתן הקלות חלקה 37 בגוש 4241 רחוב יאיר 13, לפי תכנית מתאר/תכנית מפורטת, נמצאת החלקה הנ"ל באזור מגורים א'. מותר לבנות בית פרטי.

בקשת בעלי החלקה: הקלה 6% לתוספת בניה.

לכל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הנ"ל יואיל להגישה לועדה תוך מועד של 30 יום, החל מיום פרסום הודעה זו. כאם לא תתקבל כל התנגדות בתקופה הנ"ל, תובא הבקשה לאישור.

מ. ניצן,
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה ראשון לציון

פרסום און
קבלת מודעות
לוח
ומשפחתיות
08.00־20.00 ה' 21.00
885-885
לבעלי כרטיסי אשראי

טלוויזיה

(כ) כתוביות מיוחדות ללקויי שמיעה

08.00 עד כאן, חדשות קול ישראל. 08.05 שעת כושר. 08.15 תלמוד, שניים אוחזין, בעיא 2 (כ). 08.40 מסך לספרות ויסורי) מי אניו (כ). 09.00 אנגלית ו'. 09.20 השעה שלנו, משירי מרים ילן שטקלים (כ). 10.00 שעת כושר. 10.10 אנגלית ז'. 10.30 פרפר נחמד. 11.00 חשבון ה'. 11.15 צרפתית (על יסודי). 11.30 גיאוגרפיה כללית (הי"ר) גאנה, ניצול משאבי סביבתך. 12.00 ספרות (ו' ט') השוטר והמומר. 12.25 אנגלית ט'. 13.00 אנגלית י'. 13.30 הסטוריה כללית, מרקסיזם, התאוריה שפצלה עולם. 14.00 עד כאן, חדשות קול ישראל. 14.05 האוניברסיטה הפתוחה: 1. צומח וצמחים, זרע ונביטה. 2. דמוקרטיות ודיקטטורות, מוסוליני. 15.00 גברת פלפלת. 15.10 רחוב סומסום. 15.40 שעת כושר. 15.50 מאתיים שנות למועצת הלול. 16.00 הקסם מארץ עוץ, פרק 5. 16.20 כך היו חיינו, פרק 1 צעיר מדי לעבודה. 16.50 40 עד כאן, מגזין טלטקסט יומי כולל מידע היסטורי מ־40 שנות מדינת ישראל. 17.00 ערב חדש. 17.30 זרבובים. סימן מהגלים. 17.40 סדרה בת 10 פרקים. 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 עם הכוכבים: להקת מועדון תרבות. 18.45 חידושים והמצאות. גלגלים וחלק א') במדור ה„ראלי" נבדקים כל חידושי המכוניות ושכלוליהן, תאוצה, הילוכים, עיצוב מנוע ועוד. (ערבית). 19.00 יומן השבוע (ערבית). 20.00 כותרות מבט. 20.02 להיט בראש, מצעד להיטים עבריים, על־פי מצעדי הפזמונים של רשת ג' וגלי צה"ל, בהשתתפות קהל. 20.30 על גלגלים. בתכנית הערב: מבחן דרך למכונית חדשה. שמני מנוע, חשיבות של בדיקות עיניים לנהגים, המפגע הבטיחותי שגורמים הקישוטים הבצעוניים במכונית. מנחה: דניאל פאר. 21.00 מבט לחדשות. 21.30 הטורניר הקדם־אולימפי באוקיאניה. תקציר משחק הכדורגל ישראל־אוסטרליה. תקציר של המשחק שנערך בצהריים במלבורן, אוסטרליה. 22.00 לקראת שידור. 22.15 שושלת 75: בליית מקבל פתק, וכו דרישה לתשלום שני מיליון דולר כופר בעבור סוסתו. סיכר מציע נישואין לפאלון ומחזר אחרי קלאודיה. קירבי מתאספות בבית־חולים. 23.05 סוף ציטוט, תכנית בעינייני ספרות. 23.45 מסוקו של יום וחדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 קימבה, האריה הלבן. 19.00 האחים פרק 21. 20.00 מסע אל האמנות המודרנית. פרק רביעי: האבסטרקט. 21.00 אוסף שירים של בובי גלדרוט, ברלין ומורי בלוז.

רדיו

קול המוסיקה

06.02 „צלילי בוקר". 07.09 „בהאונה נינוחה" היידן: קונצ'רטו בסה מג'ור לכנור, צ'מבלו וכלי קשת ביזה: „משחקי ילדים" לפסנתר 4 ידיים רחמנינוב: סונטה בסול מינור לצ'לו ופסנתר, דבוז'ק: סרנדה לכלי נשיפה אופ. 22. 08.00 „קונצרט בוקר" ראבל: „בפניס וכלואה" צ'ייקובסקי: קונצ'רטו מס. 1 לפסנתר ותזמורת שפוהר: ספטייה אופ. 147 לקוק. „העלמה אנגו". 11.57 „פינת השיר" משירי מרדכי גלדמן. 12.00 אמנים באולפן. ינאל קסלמן: פסנתר באך: סויטה אנגלית מס' 3 בסול מינור, מנדלסון: וריאציות רציניות, אופוס 54 שופן: בלדה מס. 1 בסול מינור, אופוס 23 גרנאדוס: ואלסים פיוטיים. 13.05 „בהאונה נינוחה" — מוצרט: קונצ'רטו מס 2 לקרן ותז. בטהובן: סימפוניה מס. 5 לאלו: סימפוניה ספרדית לכנור ותז. אלגר: סרנדה במי מינור, אופ. 20 דביסי: סונטה לחליל, ויולה ונבל. 15.00 „מוסיקה כאן ועכשיו" התזמורת הפילהרמונית מנגנת מוסיקה ישראלית. 16.00 „מוסיקה ליום ראשון" רסקי רה פרה: מוטט „סטאבאת מאטר ודולרוזה" ויואלדי: מגניפיקט היידן: מיסה „סנטה צ'צ'יליה". 18.00 „למי — סירורה — לה פה סול" (ש"ח). 19.00 „מוסיקה קלאסית קלה". 20.05 „אינטרלוד". 20.27 „פינת השיר". 20.30 „הקונצרט הקאמרי השבועי" ומרי קאמרן — ג'ון אולדים: מנצח מיצירות: ברד, מיקלוש מרוש, ברהמס, בריטן. 22.30 „מן המקורות" הקאנטלה — הציתר העממי של פינלנד. 23.00 „מחזורי יצירות" י.ר. באך: יצירות סולו קאמרי היידן: סימפוניות.

רשת א'

07.30 „רדיוקר". 08.05 „תוגה" עם בני הנדל. 09.05 „סלדוריר" שירות מידע. 10.05 „שירקור" מחולות ושירים. 11.05 „פניני בוקר" עם גדעון הוד. 12.05 „מעורב ירושלמי". 13.00 חדשות ותוכניות באנגלית. 13.30 חדשות ותוכניות בצרפתית. 14.06 „בראש צעיר" מגזין יומי לילדים. 15.30 „האוניברסיטה הפתוחה" „צרפתית למתקדמים": שעור מס' 33. 16.05 „רדיועשרה" מגזין נוער. 17.10 „צבעי הקשת": „מבוררה ממעורב וגם משלנו". 18.06 „מנחת ערב". 19.10 דף גמרא יומי. 19.30 שידורים לעולים. 22.05 „תפוח ועץ" תכנית על הקשר בין הורים לילדיהם עם רבקה מיכאלי. בהשתתפות: ד"ר עמירם רביב פסיכולוג חינוכי־קליני ופרופ' שרה סמילנסקי מרצה בפסיכולוגיה קלינית לילד ובפסיכולוגיה חינוכית. קבוצות המעורות לבעיות מיוחדות „ילדים, הורים ובית־הספר".

רשת ב'

07.00 „הבוקר הזה". 08.05 „עושים עניין". 09.05 „ביקור בית" עם רבקה מיכאלי. 10.05 „כל צבעי הרשת" עם יואב גינאי. 12.10 „אלף־אלף" „בית" עם אהוד מנור. 13.05 „בחצי היום" חדשות ופזמונים. 14.06 „לראות או לא לראות" יומן חדשות לתרבות ולאמנות. 14.30 „בת צחוק" הווי והומור. 15.05 „שירים ושעורים". 15.55 „קראתי ספר" קוראים ממליצים. 16.05 „יומן כלכלה". 16.30 „על מספרים ואנשים" מגזין המשק והחברה. 17.05 „רגעי קסם". 18.06 „בעין בוחנת" שאלות וסוגיות במחלוקת. 18.45 היום בספורט. 19.00 „היום הזה". 19.35 „עם ישראל" מוסף לעניינים יהודיים בעולם. 20.05 „שלום לבן דודי" פיוט וברכה בשידור חי. 22.05 „בינינו לבין עצמנו" שיחות עם מאזינים בשידור חי עם אלכס טלמור. 00.15 „להאזין כחלום" שירים לסיומו של יום.

גלי צה"ל

06.05 אוניברסיטה משודרת. מושגי יסוד בכלכלה מבנה הפירמה. מרצה: ד"ר יקיר פלסנר. 06.30 „פוקחים עין". 07.07 „שבע אפס שבע" עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל. 09.05 „אילה בוקר". 10.05 „עשר" שירים עבריים מתוך מחוות ישראליים מקוריים. 10.55 „לא סמים" פינה יומית מיוחדת על המלחמה בסמים. 11.05 „נכון לעכשיו" עם רפי רשף. 13.05 „הפסקת צהריים". 13.55 „40 לאחור" סיפור היום בתש"ח עם דורו רייך. 14.05 „פגישה יומית" עם יצחק בן־נר. 15.05 „שירים לתג" עם ארז טל. 16.05 „ארבע אחר הצהריים". 16.54 באופן מילולי פינתו של אבשלום קור. 17.00 „ערב טוב ישראל". 18.05 „שעה קלה על כלכלה". 18.45 „חסק עשרה קטנות". 19.05 „רדיו ספורט" מגאזין ספורט. 19.57 הודעות לחיילים. 20.05 „בעיקר מוסיקה" המכללה המשודרת של גלי צה"ל. יואב קוטנר מגיש סדרת הרצאות בנושא „קול ההתחלות הדרך לגיבוש הצליל של מהפכני הפופ". 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת מושגי יסוד בכלכלה מבנה הפירמה מרצה: ד"ר יקיר פלסנר. 22.05 „על הרכש ועל הביפאק". 22.55 „לא סמים" פינה יומית מיוחדת על המלחמה בסמים (ש"ח). 23.05 „עשרים וארבע היום שהיה". 23.55 „שיחת חצות" עם יחיעם פדן־עורך ומתרגם ספרים. 00.05 „ציפורי לילה מקוחתות". 02.00 לא רוצים לישון. 05.00 צלילי בוקר.

שידורי צה"ל 2

19.05 „רדיו רדיו" עם יואב קוטנר. 20.05 „צ"ש" תוכנית יומית לחיילים. 21.57 הודעות לחיילים. 22.05 „הפסקת עשר" עם מיכל ניב. 23.05 „קול הג'אז הזה" עם רני קרפל.

רשת ג'

06.04 „בחזרה לאושר" להיטים וותיקים. 07.07 „שיר בוקר בבוקר". 09.05 „מה כבר תשעה" עם אבי אתגר. 10.05 „דברים טובים". 11.05 „שבעים מי ידעו". 12.05 „אהבה יומיומית" עם יוסי סיאם. 13.05 „רק ביני ובל" עם מנחם פרי. 14.06 „לי ולך" שיר וברכה. 15.05 חדש, חדיש ומחודש". 16.05 „הצגה יומית" עם יקיר אביב. 18.06 „מצעד הפזמונים הלועזיים". 21.05 „אדום עתיק" עם מיכל כמואלי. 23.05 „הלילה הוא שירים".

קולנוע

תל־אביב

4.30, 7.15, 9.30
אסתר: אבא רד ממני 5, 7.15, 9.40
אורלי: הזעקה לחופש 7.15, 9.30
בדיזנגוף: חיזור גורלי 4.30, 7.00, 9.30
גת: הקיסר האחרון 6.00, 9.00
גורדון: אהבה במחתרת 7.00, 9.30
דקל: חשוד 5, 7.00, 9.30
דרייב אין: עכבר הבארים 7.45
הוד: אורות הכרך 5, 7.15, 9.30
לימור חדש: ללא מוצא 4.10, 7.15, 9.30
סינמה 1: סגור לרגל שיפוצים
סינמה 2: סגור
פאר: יופיו של החטא 5, 7.30, 9.30
פאר־יים: יהושע יהושע 12, 2, 7.15, 9.30
רב־חן:
חן 1: מעקב צמוד 5, 7.30, 9.30
חן 2: תרגילים בחיזור 5, 7.25, 9.45
חן 3: אי אפשר לקנות אהבה 11, 2, 4, 7.40, 9.45
חן 4: יום במלכודת 11, 2, 5, 7.40, 9.45
חן 5: משחק הלבבות 11, 2, 5, 7.30, 9.40
שחף: הזעקה לחופש 4.30, 7.00, 9.30
תל־אביב: צרק המלרה 5, 7.15, 9.30
תכלת: עשבי בר 4.30, 7.00, 9.15
לב 1: נערות עובדות 2, 5, 7, 10.00
לב 2: טמפופו 2, 4.10, 7.15, 9.30
לב 3: ריקוד בחשיכה 2, 5, 8, 10.00
לב 4: בשמי מלאכים בברלין 2, 5, 7.30, 10.00

רמת־גן

אואזיס: מעקב צמוד 4, 6.40, 9.30
לילי: יופיו של החטא 7.15, 9.30
רב־גן:
גן 1: הקיסר האחרון 5, 7.20, 9.40
גן 2: ריקוד מושחת 6, 9
גן 3: אי אפשר לקנות אהבה 5, 7.30, 9.40
גן 4: ללא מוצא 6.15, 9.15

ירושלים

אריסון: הזעקה לחופש 4.30, 7.15, 9.30
אורנע: לילה מגניב 4.30, 9.15
רון: חשוד 4.30, 7.00, 9.00
בית אגרון:
מועדון ארוחת בוקר 18.00
אני והחברה 19.45
הרפתקאה היא הרפתקאה 21.10
כפיר: חיזור גורלי 4.00, 7.00, 9.30
ארנגל: מעקב צמוד 4.30, 7, 9.00
מיטשל: אורות הכרך 7.00, 9.00
סמדר: נערות עובדות 7.00, 9.15
הבירה: סגור לרגל שיפוצים
איידון
איר 1: יהושע, יהושע 4.30, 7.15, 9.15
איר 2: זיווג משמים 4.30, 7.00, 9.30
איר 3: אבא גנוב 4.30, 7.00, 9.00
איר 4: יופיו של החטא 4.30, 7.00, 9.00
אור 5: יהושע יהושע 4.30, 7.00, 9.00
עדן: אבא רד ממני 4.30, 7, 9.00
תיאטרון ירושלים:
חקוה ותהילה 18.45, 21.45

חיפה

אורה: זעקת הנשרים 4.30, 7.00, 9.15
חן: מעקב צמוד 4.30, 7.00, 9.00
עצמון 1: חיזור גורלי 4.30, 7.00, 9.15
עצמון 2: זיווג משמים 4.10, 7.00, 9.15
עצמון 3: ללא מוצא 4.30, 7.00, 9.15
רון: הזעקה לחופש 4, 6.30, 9.00
אורלי: משחק הלבבות 6.45, 9.15
קרן אור המחודש:
יופיו של החטא 7.00, 9.15
פאר: אבא רד ממני 5.00, 7.30, 9.30

נתניה

שרון: זעקת הנשרים 5, 7, 9.15

חולון

סביוני: חיזור גורלי 5, 7.15, 9.30
מגדל: הקיסר האחרון 6.00, 9.00
ארמון: יופיו של החטא 5, 7.30, 9.30

בת־ים

עצמאות: חיזור גורלי 5, 7.15, 9.30

הרצליה

היכל: חיזור גורלי 5.00, 7.15, 9.30

פתח־תקוה

היכל 1: חיזור גורלי 5, 7.15, 9.30
היכל 2: הזעקה לחופש 5.00, 7.15, 9.30
היכל 3: שגעון בחלל 7.15, 9.30

עפולה

מטמתרון: הפשיטה על הפשע 9.00

ראשון־לציון

רון 1: חיזור גורלי 7.30, 9.30
רון 2: הפשיטה על הפשע 7.30, 9.30

תיאטרון

הבימה
התיאטרון הלאומי
הערב יום א', 6.3
בית־ספר לנשים: 20.30
ג'ון גבריאל בורקמן: 20.30
אנשים קשים
ברחובות: 21.00

צוותא
לתרבות מתקדמת
יום א' 6.3 בשעה 20.30
סולמות

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
גני בת־ים — הנביאים 3.

חולון
ארזון — הופין 52.
עין יהב — עין יהב 2.

ירושלים
מרפאת רוממה — הכ"ג 28.

נתניה
קופ"ח — סמילנסקי 9.

פתח־תקוה
קופ"ח — חיים עוזר.

רמת־גן
קופ"ח — המיתר 25.

תל־אביב
בריאות — המלך ג'ורג' 28.
קופ"ח — אמסטרדם 7.

חיפה
יבנה — אבן סינא 7.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז

● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר - כל המחלקות - כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה - כל המחלקות - כל השבוע.
● בית החולים ע"ש רוקח תל־אביב - בימים ב', ד', ו' - כירורגיה ופנימית. ילדים - כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל־אביב - בימים א', ג', ה' שבת - כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון - כל המחלקות - כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא - כל המחלקות - כל השבוע.

נתניה

● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים - כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים

הדסה ע"כ - ילדים, עיניים, א.א.ג. שערי צדק - פנימית, נשים, אורטופדית. ביקור חולים - כירורגית.

מוקד קופ"ח כללית

המוקד ימסור מידע טלפוני בימים א'־ה' ב': 08.00־20.00. בימי ו': 08.00־15.00. טלפונים: 03־433500, 03־433300.

יד ביד - אוזן קשבת מטלפון לילד ולנוער - קו לנוער במצוקה
ירושלים - 02־243358
ת"א - 226027 (24 שעות)
חיפה - 04־229488 (11.00־20.00)
גליל מערבי - 04־922222

קו פתוח להורים במצוקה בימי ב' ו־ה' - טל. 222732.

„קו פתוח" - אוזן קשבת לילדים ובני־נוער 03־221680 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל

בתל־אביב — בימים א'—ה' בין השעות: 21.00—23.00. בלילות שבת ובערבי חג בין השעות: 16.00—24.00. בשבתות ובחגים בין השעות: 15.00—21.00.
הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284649.
בחיפה: רחוב הגפן 26, קומה ג', טל: 523566. פתוחה כל יום ביומו, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 21.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה

המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 9.00־24.00. אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד הסקברו) קומה א', טל: 294869, 03־283823.

מרכז סיוע לקורבנות אונס

לרעננה ואיזור השרון, טל' 052־32432 בימים א'—ה' בשעות 17.00—21.00.

עזרה ראשונה נפשית

ער"ן ירושלים — טל' 02־227171.
ער"ן תל־אביב — טל' 03־5461111.
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03־261113.
ער"ן חיפה — טל' 04־672222.
ער"ן כרמיאל וגליל מערבי — 04־988410.
ער"ן נתניה — טל' 053־335316.
ער"ן כפר־סבא — 052־913999.
ער"ן באר־שבע — טל' 057־418111.

סילוק מיטרדים

מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101. רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111. לוד/רמלה — 101, טל' 08־221022. עפולה — טלפון 06־593334. טבעון — 101, טלפון 04־931401. נהריה — טל' 04־823333. בת־ים — טל' 5511111. באר־שבע — טל' 057־74767. שח"ל בגוש דן, טל' 03־330848.

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה - טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת - טל' 100. אילת - 244: חדרה - 22444.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'־ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30

מחיפה לבני־ברק וירושלים
א'־ו': 7.00

מתל־אביב לחיפה:
בימים א'־ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00.

מתל־אביב לנהריה:
בימים א'־ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00.

מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב:
בימים א'־ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05*, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.30.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30.

מנהריה לחיפה ותל־אביב:
בימים א'־ה': 6.30, 9.05, 10.40, 14.35, 16.33, 18.18.
בימי ו' וערבי חג: 9.05, 10.35.

* הרכבת תופעל בימי א' בשבוע ויום אחרי חג בלבד.

עובד „פריקלס" נרצח ליד המפעל – בודקים חשד לרקע חבלני

שלי יחימוביץ, עתיים

מיכאל טוקרב בן 45 מבאר־שבע, העובד במפעל „פריקלס" שליד דימונה, נמצא ביום ו' בבוקר ללא רוח חיים ליד המפעל.

עובדי המפעל מצאו את גופתו בתוך כף של טרקטור כשעליה סימני חבלה והזעיקו את המשטרה.

צוות המשטרה בראשותו של מפקד משטרת מרחב הנגב, חיים בר־איון, שהגיע למקום קבע כי המדובר ברצח. הוקם צוות חקירה מיוחד לחקירת המקרה.

הצוות, בראשותו של ניצב חיים בר־איון חוקר בכל הכיוונים האפשריים ואינו מוציא מכלל אפשרות רצח על רקע חבלני.

בית־משפט השלום בבאר־שבע הוציא ביום ו' צו לנתיחת גופתו של מיכאל טוקרב לבקשת המשטרה ובהסכמת משפחתו.

טוקרב, רתך במקצועו, אב לשניים, עלה עם בני משפחתו מברית־המועצות לפני כ־11 שנה ומאז ישב בבאר־שבע. אשתו עובדת כמורה בבית־הספר „טללים" בדימונה.

המנוח, שעבד אצל קבלן פרטי, יצא מביתו ביום ה' בשעות הבוקר והודיע לאשתו כי אם יאחר, זה סימן שהוא עובד שעות נוספות. משלא הגיע עד לשעת לילה מאוחרת ניסתה האישה למוצאו, אך לשווא. ביום ו' בבוקר התקשר מעבידו והודיע כי הוא נמצא בבית־החולים „סורוקה" בבאר־שבע. רק לאחר מכן נודע למשפחה כי הוא הובא מת לבית־החולים.

במפעל „פריקלס" סערו ביום שישי הרוחות. אנשי ההנהלה סירבו לדבר עם עיתונאים, והעיתונאים אף גורשו משטח המפעל.

טלקס

● אנשי חיזבאללה תקפו מוצבי צד"ל

אנשי חיזבאללה התקיפו שלוש פעמים מוצבי צד"ל ברצועת הבטחון בסוף השבוע.

ביום שישי לפנות בוקר פתחו אנשי חיזבאללה בהתקפה בו־זמנית על שני מוצבי צד"ל על רכס אל־טהר מצפון לבופור. לאחר שעה של אש מרגמות, פצצות אר.פי.ג'י. ונשק קל הסתערו עשרות אנשי חיזבאללה על שני מוצבים. לאחר כמה דקות נהדפו אנשי חיזבאללה ונמלטו אל מחוץ לרצועת הבטחון.

אתמול בשעות הבוקר ירו אנשי חיזבאללה שבאיזור הכפר תבנית אש מרגמות ופצצות אר.פי.ג'י לעבר מוצב צד"ל. לא היו נפגעים. בשעות הצהריים נפתחה אש פעמיים לעבר מוצב צד"ל באיזור הכפר בית יהון בגזרה המרכזית ברצועת הביטחון. זמן קצר לאחר מכן הופגז מוצב באיזור הכפר חונה. בכל המקרים לא היו נפגעים בקרב אנשי צבא דרום לבנון.

יהודה צור

● עובדי „יזרום" חוששים מאובדן פרנסתם

עובדי מפעל „יזרום" בירושלים, מקבוצת „תדיראן", הביעו חשש באוזני מזכיר הסתדרות עובדי המתכת, יצחק גלעדי, כי ההנהלה מגלה עניין במכירת הקרקע עליה בנוי המפעל.

העובדים המודאגים, החוששים מאובדן פרנסתם, ביקשו את התערבות האיגוד המקצועי שלהם. (שע"ת)

● פרס הבטיחות בדרכים לחיפה

בתחרות הבטיחות בדרכים לשנת 1987, בה השתתפו הערים והמועצות המקומיות בארץ, זכתה חיפה במקום הראשון. כך מסר מיכאל לוין, הממונה על הבטיחות ברשויות המקומיות, לראש העיר חיפה, אריה גוראל.

הפרס, בסך 30,000 שקלים, יוענק מחר לראש העיריה, לסגנו שמעון רודיק ולממונה על מטה הבטיחות בדרכים בחיפה, מכלוף עקיבא, במעמד נשיא המדינה חיים הרצוג ושר התחבורה חיים קורפו. כספי הפרס יוקדשו לבטיחות בדרכים בחיפה ובסביבתה.

קובי מגדל

● חולון תחולק לרובעים

על מנת להתגבר על בעיות תברואה ופיקוח עירוני תחולק חולון לשישה רובעים, חמישה למגורים ואחד לתעשייה.

לכל רובע ימונה מנהל אשר יהיה אחראי על פיקוח ובקרה תברואתית של האיזור עליו הוא ממונה. כן יטפל בתלונות תושבי הרובע ויביא קובלנות התושבים לראש העיר ולמחלקות הנוגעות בדבר.

אשר שילוני

ערעור על זיכוי ראשי ועד העובדים בעיריית ירושלים

פרקליטות המדינה הגישה ביום ו' ערעור לבית־המשפט העליון על פסק־הדין של בית־המשפט המחוזי בירושלים בפרשת ראשי ועד העובדים של עיריית ירושלים.

הפרקליטות טוענת, כי בית־המשפט המחוזי טעה כאשר קבע, כי שימוש חוזר בשיטת יציאה לסמינרים, בתי־מלון, ונסיעות לחו"ל כביכול, כדי לטפל בקשרי החוץ של ועד העובדים, ארוחות במסעדות ועוד — הוא שקר מוסכם ומקובל.

כזכור, זוכו לפני כחודשיים שישה מראשי הוועד בעבר ובהווה מעשרות עבירות הקשורות במעילות בכספי ועד העובדים.

כתב־האישום המקורי שהוגש נגדם ייחס להם עבירות של לקיחת שוחד, גניבה, מירמה והפרת אמונים, על כך שיצאו לחו"ל ולנופש בבתי־מלון בארץ על חשבון הוועד וגופים מסחריים, כגון בנקים וחברות ביטוח.

נאשם שביעי בפרשה, מרדכי דארוויש הורשע בחמש עבירות של הפרת אמונים ונידון לקנס סמלי של 100 שקלים.

שופט בית־המשפט המחוזי בירושלים, ד"ר צבי כהן, קבע בתום משפט שנמשך למעלה משנה, כי השישה — אברהם טוכול, חיים כהן, משה מזרחי, רפי סיבוני, ציון תורג'מן ומנשה ראמזי, קיבלו את טובות ההנאה שלא במסגרת תפקידם הציבורי. לכן — קבע — לא הצליחה התביעה להוכיח שגרמו נזק כספי לוועד העובדים, ובכך לא נעברו עבירות של מירמה והפרת אמונים. גם מרדכי דארוויש זוכה מ־40 סעיפי אישום ולעניין הגניבות קבע השופט כהן, שהתביעה לא הוכיחה שהנאשמים נטלו את הכספים שלהם שלא בתום לב. השופט קבע עוד, שכל הוצאות הכספים נעשו באישור ובגלוי.

הפרקליטות הגישה את הערעור בנימוק, כי לדעתה מדובר בבעיות משפטיות־עקרוניות, שאליהן לא התייחס השופט. בערעור נטען עוד, כי בניצול תפקידים הציבורי לשם קבלת טובות הנאה אישיות ובשימוש שעשו בכספי העובדים, עברו הנאשמים את העבירות שיוחסו להם. לטענת הפרקליטות, קבע כבר בעבר בית־המשפט העליון שמירמה והפרת אימונים אינן נקבעות לפי הנזק הכספי, אלא על־ידי הפגיעה הנגרמת לציבור.

עוד נטען בערעור, כי שימוש בכספי עובדים על־ידי נציגיהם לצרכים פרטיים, במסווה של השתלמויות או נסיעות בתפקיד לחו"ל המאושרות על־ידי ההסתדרות, אין בהם כדי להכשיר את המעשים ויש לראות בהם עבירות פליליות ולא רק מוסריות.

הפרקליטות מבקשת בערעור לבטל את פסק־הדין ולהרשיע את הנאשמים בכל סעיפי האישום. טרם נקבע מועד לדיון בערעור. (עתיים)

מחלוקת בין הדרוזים בגולן על קיום שביתה לציון יום הבעת'

יהודה צור

ויכוח חריף מתנהל בשבועיים האחרונים בקרב הדרוזים ברמת־הגולן על קיום שביתה כללית ביום שלישי הקרוב לציון יום השנה להקמת מפלגת הבעת' הסורית.

בהפגנה שהיתה לציון אירוע זה לפני שנה נהרגה גלי פרחת, אם ל־6 ילדים מכפר בוקעתה, מירי שוטרים.

הוויכוח על קיום השביתה מתנהל בין תומכי מפלגת הבעת' הסורית לבין אוהדי אש"ף וארגוני שמאל אחרים בקרב הדרוזים, הסבורים כי יום השנה למפלגת הבעת' איננו תאריך לאומי סורי וכי ציונו על־ידי שביתה עלול לגרום למהומות והתנגשות עם המשטרה, כפי שהיה לפני חודש בכפר מגדל שאמס בעת ההפגנות לציון החלת החוק הישראלי על הגולן.

גורמים דרוזים באיזור ציינו, כי בחודשים האחרונים התחזק מאוד מעמדם של אוהדי אש"ף ומפלגות שמאל אחרות בקרב הדרוזים בגולן ונפגע מעמדה של מפלגת הבעת'.

בשבועיים האחרונים ניהלו אישים דרוזים וכוהני דת מישראל מגעים הדוקים עם המנהיגות הציבורית והדתית של הדרוזים בגולן במגמה למנוע בכל מחיר התנגשות נוספת בין המשטרה לדרוזים ב־8 במארס, יום הקמת מפלגת הבעת'.

לאבי, המשפחה ובית עין־החורש
אתכם באבלכם במות
רוזיקה
לוחמת, מחנכת, שותפה לדרך
מכל עובדי ופעילי „מורשת"
„המרכז לתיעוד וחקר"
וסמינריון גבעת־חביבה

למשפחה, לקיבוץ עין־החורש
ולבית „מורשת"
אתכם באבלכם הכבד על מות
רוזיקה
קיבוץ שמיר

עם אילנה באומן ובני ביתה
באבלכם במות
מאשה באומן
גבעת חביבה
והמרכז לאומנויות

לטולי באומן וכל המשפחה
אתכם בצער ובאבל במות האם
מאשה
חברים בקיבוץ שובל

לאילנה וטולי באומן
אתכם באבלכם במות האם
מאשה
פעילי ועובדי גבעת־חביבה

בפלילים

2 טונות חשיש נתפסו ברכבו של תושב אשקלון

שני טונות חשיש בשווי של מיליוני שקלים נתפסו ביום ו' על־ידי בלשי מיפלג הסמים של ימ"ר תל־אביב במכונית טראנזיט שנסעה בכביש אשדוד אשקלון.

נהג הרכב, תושב אשקלון בן 55, ושני ערבים תושבי עזה בני 25 ו־40 נעצרו כחשודים במעורבות בעיסקת הסמים הגדולה.

סמוך לשעה 18.00 עצרו הבלשים רכב טראנזיט שנסע בכביש אשדוד אשקלון לכיוון דרום. בחיפוש שנערך ברכב נמצא חשיש במשקל שני טון כשהוא מחולק לאלפי סוליות בגדלים שונים שהיו ארוזים בקופסאות קרטון. מחירה של סוליית חשיש אחת מסוג אלה שנתפסו נע בין 120 ל־140 דולר.

המשטרה חוקרת את מקור הסם וייעודו. כל העצורים יובאו היום להארכת מעצרם בפני שופט.

זהבה פוזט

אלכוהוליסט חשוד בתקיפת אשתו ובנו

„אני מוכנה להתגרש מבעלי": „אני מבטיח לא לשתות יותר" — דו־שיח זה התנהל בפני השופט ראובן בן־חורין בבית־משפט השלום בחיפה, לשם הובא ביום ו' רוחי חאמר דראגמה מחיפה החשוד בתקיפה אכזרית של אשתו ובנו.

ב"כ המשטרה, רס"ר בכיר ניסן ציגלר, טען בבית־המשפט, כי החשוד היכה ביום ה' את אשתו ללא כל סיבה או התגרות, משום שבא לביתם יחד עם ילדיה, וגרם לה חבלה ממשית. כן תקף לטענת המשטרה, את בנו בן ה־4.

אשת החשוד טענה, כי בעלה „שותה כל יום ואני מבקשת ממנו להפסיק. איך שבא הביתה — הוא מרביץ לי ולילד. אני מבקשת רחמים עליו, אבל שלא יכה אותנו. אני מוכנה להתגרש אם ימשיך לשתות".

הבעל טען, כי „שתיתי ולא ידעתי מה עשיתי, אף פעם לא עשיתי דבר כזה ואני אפילו לא זוכר שהרבצתי לאשתי ובני. אני לא אלכוהוליסט ואני יכול להפסיק לשתות. אני מתחייב שלא לשתות יותר משקאות חריפים".

השופט ראובן בן־חורין החליט לשחרר את החשוד בערבות 2000 ש"ח על תנאי, שאם יתגלה כי הוא ממשיך ללגום משקאות חריפים, תהא אשתו רשאית לשוב ולהזעיק את המשטרה והבעל ייעצר מיד, על מנת למנוע פגיעה אפשרית נוספת מבני משפחתו.

יואב אביב

עם גיורא כוכבי והמשפחה
אבלים עמכם במות
שרה'לה
קיבוץ להבות־חביבה

לקיבוץ מגידו
שותפים אנו באבלכם על מות
בת־אל
עובדי פוליגל
רמת השופט – מגידו

עם תמר ומשפחת רבי
על
יעקב רבי
כי איננו
משתתפים באבל
קיבוץ בית זרע

ליוסיפה והמשפחה
משתתפים בצערכם על מות
יהודה רוזנטל ז"ל
חברים בבית זרע

ליוסיפה ולמשפחה
אבלים וכואבים יחד אתכם במות יקירכם
חברנו היקר
יהודה רוזנטל ז"ל
משפחות: שרה ויחזקאל דרבינסקי
שולמית ומולי לייט
רחל ואלי פרנס
יונה וסנדר ביזר
צביה ומולי גליקפלד

ועדת טל תמליץ כנראה לאשר פרויקט חיל הים

ועדת טל, בראשותו של האלוף ישראל טל, בוחנת את האפשרויות השונות בקשר להצטיידות העתידית של חיל הים ואמורה להגיש המלצותיה לשר הביטחון יצחק רבין עד ה־15 במארס.

לכתבנו הצבאי נודע, כי הוועדה נוטה לאשר את רוב מרכיבי הפרויקט, הכולל שלוש צוללות וארבע ספינות „סער 5" בעלות משוערת של 1.6 מיליארד דולר.

ועדת טל הוקמה על־ידי שר־הביטחון כדי לגבש את ההמלצות השונות לקראת הכרעה בנושא זה, לאחר שצה"ל לא הצליח להגיש לשר־הביטחון פתרון המקובל על דעתו.

הוועדה דנה באפשרות לצייד את חיל הים בשלוש הצוללות ולהקטין את ספינות ה„סער 5", אפשרות שתקטין גם את העלות שאמורה להפרס על פני 10 שנים.

ועדת טל, אמורה אף להמליץ על מקורות המימון לפרויקט ההצטיידות. בפני הוועדה מופיעים מפקדי חיל הים בעבר, קציני החיל ומומחים שחלקם סבורים, כי ייצור ספינה גדולה מ„סער 4" וקטנה מ„סער 5" המתוכננת תענה על צרכי חיל הים.

אבי בניהו

עובדי „דובק": לדחות אסיפת בעלי המניות

עובדי „דובק" תובעים מדירקטוריון החברה לדחות את אסיפת בעלי המניות, שאמורה להתכנס היום, בשבוע. אם לא תיענה בקשתם, הם מאיימים לשבש את האסיפה היום.

יו"ר ועד עובדי „דובק", רוד שאשא, אמר אמש, כי מנכ"ל החברה, זרח גהל, צפוי לחזור לארץ באמצע השבוע, לאחר סידרת הבדיקות הרפואיות.

לדבריו, מועצת העובדים החליטה לתבוע לדחות את האסיפה, כדי לאפשר לגהל להשתתף בה ולא לנצל את העדרו למהפך בניהול החברה.

שאשא הבטיח, כי עובדים מכל מפעלי החברה יגיעו היום למשרדי „דובק" בתל־אביב. „אם לא ייענו לדרישה שלנו, נשב בחדרים ולא נניח להם לקיים את הישיבה", אמר.

אודי נחשון

מגנים הממשלה על התנכלויותיה לבדואים

האגודה לסיוע והגנה על זכויות הבדואים פירסמה כרוז ובו היא מגנה את הממשלה על התנכלויות לבדואים.

„בימים אלה הארץ גועשת", כותב נורי אל עוקבי, יו"ר האגודה, „והפגיעה בזכויות האדם נמשכת ביתר שאת, גם בתוך גבולות הקו הירוק. מתנחלים זוכים למוות באזרחים משתחררים בערבות, וילדים שמיידים אבן, בלא נפגעים — נעצרים עד תום ההליכים", אומר עוקבי.

עוד נאמר, כי בימים אלה ממשיכים להגיע לבתי המשפט בדואים, שכל פשעם בכך שביקשו לבנות בית למשפחותיהם, לאחר שגורשו מאדמותיהם. אל עוקבי מביא את הדוגמא של סלימן אבו כף, מורה בבית הספר, שנשפט ל־5 חודשי מאסר בפועל, שבעה חודשי מאסר על תנאי ו־3000 ש"ח קנס, לאחר שלא נענה לצו בית משפט להרוס את ביתו.

שלי יחימוביץ

שיבושים באספקת המים למושב יערה בגלל חוב

אספקת המים למושב יערה שבגליל המערבי משובשת זה שבועיים בגלל חוב של המושב לחברת „מקורות".

חברת „מקורות" מנתקת את המים ברוב שעות היום למושב בשל חוב של [illegible] משפחות המגיע ל־8,000 ש"ח שהצטבר בשנה האחרונה.

65 המשפחות במושב, אשר שילמו את חובן ל„מקורות", הגישו תביעה משפטית נגד סרבני התשלום.

תושבים במושב טוענים, כי מדובר בבעיות של הוועד המקומי, אשר אינו מתפקד בגלל חלוקה בין שתי חמולות במקום. כמה תושבים במושב מבקשים ועדה קרואה.

במושב לימן מגיע החוב לארגון הקניות ולבנקים ל־4 מליון ש"ח. תושבים במושב טוענים, שלמעשה הישוב כבר התפרק כאגודה שיתופית וארגון הקניות הטיל עליו עיקול. חלק מן המשפחות כבר הודיעו על רצונן לעזוב אם לא יתאפשר הדבר.

יהודה צור

חיים דרור – אלוף ההתיישבות בשחמט

חיים דרור מקריית ענבים זכה במקום הראשון באליפות ההתיישבות העובדת בשחמט שנערכה בשבוע שעבר בגבעת חביבה. דרור צבר 5.5 נקודות משישה משחקים, כשהקדימו את עדו טסקטור מעין שמר, סרג'יו וקסלר מרמות מנשה, ידום בן־זאב ועדי שטיין מכפר מסריק ועדו אורן ממצר — 5 נקודות כל אחד. 32 שחמטאים השתתפו בתחרות שנוהלה בידי נתן יונגריס מהעוגן.

במשחק דחוי מהסיבוב החמישי בליגה הלאומית בשחמט, שנערך בשבת בחיפה, ניצחה האלופה, באר שבע את אס"א טכניון חיפה 1:4.

כתוצאה מניצחונה מוליכה באר־שבע בראש כשלזכותה 18 נקודות. אחריה אס"א טכניון חיפה, הפועל הוד השרון ופתח־תקווה — 18 נקודות כל קבוצה.

אבי אמיר

החרדים חידשו את הפגנות השבת בירושלים

הפגנות השבת בירושלים התחדשו, זה השבוע השני ברציפות, כשהמוקד — הכביש המחבר את שכונותיה הצפוניות של העיר עם מבואות העיר מדרום הדרומי שלה. עשרות תושבים חרדים יצאו אתמול אחרי הצהרים משכונותיהם לכביש בר־אילן, ופתחו בצעקות וביידוי בקבוקים לעבר כלי רכב.

מחוללי ההפגנות, ראשי העדה החרדית בירושלים, הבהירו, כי ימשיכו להפגין נגד חילול השבת בעיר, בלי לנקוט צעדים אלימים, נוכח המצב הביטחוני בעיר.

החרדים דוחים את האשמה כי מוקדי הפגנות השבת שלהם מסיטים כוחות משטרה גדולים ממשימותיהם הבטחוניות לאזור מגוריהם.

בצלאל עמיקם

„נס פורים" – מגדירים בירושלים את גילוי מכונית התופת

בצלאל עמיקם

„נס פורים" – כך מגדירים בירושלים את גילויה של מכונית התופת, שהכילה 15 ק"ג חומר נפץ, סמוך למבואותיה המערביים של הבירה ביום ו' בבוקר.

המכונית, מסוג „רנו 4", נושאת לוחית זיהוי ישראלית, היתה מעורבת בתאונה ביום חמישי בלילה. נהגה נתקע בעמוד חשמל ליד מרכז הקניות „סנטר 1" ונטש אותה כשהמנוע שלה פועם. אזרח שעבר במקום הזעיק את המשטרה לאחר שהמכונית שמנועה עבד עוררה את חשדו.

בבדיקה שטחית התברר כי בעל המכונית הוא תושב תל אביב. המכונית נשארה במקום התאונה והמשטרה החלה במאמץ לאתר את הבעלים כדי לדרוש ממנו לגרור את הרכב הפגוע.

תוך כדי כך עבר במקום קצין החבלה הראשי של משטרת ישראל, שלמה אהרונשיק. איש החבלה הוותיק, תמה למראה הרכב התקוע באיזור כה מרכזי ומיהר לשגר למקום צוות חבלנים כדי לבדוק את הרכב לפני ולפנים. לתדהמת החבלנים הם מצאו במכונית מטען חומר נפץ במשקל 15 ק"ג ערוך לפיצוץ.

בחקירה משטרתית התברר, כי הבעלים מכר את המכונית לערבי תושב השטחים, שתיכנן מראש להשתמש בכלי הרכב לצורך פיגוע.

הקונה הערבי הציג בפני המוכר מיסמכים כוזבים והלה לא בדק בבנק, כמקובל במקרים אלה, בטרם העברת בעלות.

דבר זה היה בעוכרי המוכר שכן, הוא איפשר לקונה, בניגוד לחוק, לקחת את כלי הרכב ואת ניירותיו החוקיים. במקרים אלה חולף זמן רב, לעיתים למעלה משבוע, עד אשר העיסקה נרשמת כחוק בספרי משרד התחבורה.

במשטרת ירושלים משערים, כי הקונה הערבי שהטמין במכונית את חומר הנפץ רצה להסיעה לקירבת מלון הילטון, שם התאכסן אותו לילה מזכיר המדינה האמריקני ג'ורג' שולץ.

בקבוק תבערה הושלך בנצרת; מטיילים הותקפו ע"י ערבים בתבור

שלמה גלזר, ניצה רימון, עתיים

בקבוק תבערה הושלך אמש על מונית בכביש עוקף נצרת ליד ההיפר־מרקט. הבקבוק נפל על הכביש, התלקח בסמוך למונית ורק בדרך נס לא ארע אסון.

מפקד מרחב העמקים, ניצב משנה דני טביב, אמר, כי המשטרה רואה בחומרה רבה את זריקת בקבוקי התבערה בנצרת ותעשה כל מאמץ למנוע הישנות מקרים אלה.

טיול שהפך לסיוט

יום שבת חמים ויפה הפך עבור משפחת רהב מחיפה לסיוט. מספר אבי המשפחה, רון רהב: „נסעתי עם משפחתי לטיול שבת בתבור. באחר העיקולים במעלה ההר חסמה מכונית „סובארו" ובה שלושה ערבים מהכפר שיבלי את הדרך. עקפנו אותה והיא בעקבותנו. בחניון בפסגת ההר חסמה ה„סובארו" שוב את הכביש. כשנדרש הנהג לפנות את הדרך הוא סירב והציג עצמו כשוטר. לאחר דין ודברים יצאנו מהחניון כשה„סובארו" דולק בעקבותנו. באחר העיקולים נגח נהג ה„סובארו" את המכונית שלנו וכתוצאה מכך נשברו פנסי הרכב. בכביש הראשי לכיוון עפולה עקפה ה„סובארו" את רכבנו וחסמה את המשך הדרך. שני ערבים, אחד עם בקבוק, יצאו מה„סובארו" ובמקום התפתחות קטטה אליה הצטרפו נהגים נוספים בעזרתם נתפסו התוקפים ונכבלו. בינתיים החלו להתקהל כפריים מהסביבה ששחררו את התוקפים והם נמלטו מהמקום".

הוגשה תלונה למשטרת עפולה ובה פורט מספר הרכב ותוקף ותיאור האנשים. זהות התוקפים ידועה כנראה למשטרה.

דגל אש"ף בוואדי ערה

סיסמאות תמיכה באש"ף צויירו אתמול בבוקר על קיר בית־ספר תיכון בכפר ג'ת שבמשולש. בכפר ברטעה שבוואדי ערה הונף אתמול דגל אש"ף על עמוד חשמל.

משטרת עירון שהוזעקה למקום פתחה בחקירה.

חשודים בהצתת רכב

בית־משפט השלום בכפר־סבא האריך בסוף השבוע את מעצרם של אחמד מנצור בן 30 מטייבה וכמאל קריר מכפר קאסם החשודים בהצתת רכבו של תושב המשולש שהסיע פועלים למפעל „סנר" בהוד השרון.

בא כוח המשטרה טען, כי החשודים עצרו את המתלונן עם רכבו בצומת קלנסואה בטייבה ואיימו עליו כי ירצחו אותו אם לא יפסיק להסיע פועלים למפעלי „סנר". אחר־כך הציתו את רכבו שחנה סמוך לביתו בטירה.

צוות חקירה מיוחד שמינה מפקד מרחב השרון ניצב־משנה משה פרידמן, בשיתוף תחנת משטרת טייבה, פשט בשני שלבים על הכפר ג'לג'וליה ועצר 9 חשודים. מעצרם של 6 מהם הוארך ביום ששי על ידי בית־משפט השלום בפתח־תקווה ובנתניה ב־12 יום. 3 נוספים יובאו היום לבית־משפט והמשטרה תבקש את הארכת מעצרם. חשוד נוסף טרם אותר.

ראש מועצת אלפי־מנשה, שלמה קטן, התריע בשבועיים האחרונים בפני המשטרה, כי כלי רכב ישראליים נפגעים מדי יום מהשלכת אבנים ומחסומים בוערים בצאתם ובבואם ליישוב. המשטרה תיגברה את כוחותיה באזור, והחשודים נעצרו לאחר שהוקם צוות חקירה מיוחד בראשותו של מפקח משנה עמיחי שיר.

מחיר נוסף למהומות בשטחים:

בוטל המופע המרכזי לציון שנת ה־40 למדינה בלוס אנג'לס

ירון זליג

התקוממות בשטחים ומדיניותה של ישראל שם גבו בשבוע שעבר מחיר נוסף, כאשר מארגני המופע המרכזי לציון שנת ה־40 למדינה, שנועד להתקיים בסוף חודש אפריל בלוס אנג'לס, הודיעו למפיקי האירוע בארץ כי הם נאלצים לבטל את המופע בשל סירובם של גופים שונים בארה"ב להעניק חסות ומימון לאירוע שהכנסותיו מיועדות לצה"ל.

בסוף השבוע שעבר קיבל מפיק המופע בישראל, איתמר גורביץ, הודעה מראשי הוועד למען החייל בלוס אנג'לס, המארגנים את המופע, ובה הם מציינים, כי בשל קשיים אלה הם נאלצים לבטל לפי שעה את האירוע בו אמורים היו לקחת חלק כ־40 רקדנים ורקדניות, מוסיקאים ודוגמנויות מישראל.

כתבנו מוסיף, כי הוועד למען החיל בלוס אנג'לס הצליח לגייס עד כה כ־50 אלף דולר לקיום המופע, ואולם סכום זה היוו רק כמחצית מהעלות הנדרשת להפקתו. יחד עם זאת נעשים כעת מאמצים על־ידי מפיקי המופע בישראל למצוא את מקורות המימון הדרושים להפקתו ובימים האחרונים הופנו בקשות ברוח זו לאגודה למען החייל בישראל, משרד־התיירות, משרד־המסחר־והתעשייה ולמכון היצוא, ואולם פניות אלו טרם נענו.

מפיק המופע, איתמר גורביץ, מסר אמש, כי הוא מקווה כי חרף הביטול יימצאו גופים שיממנו את הפקת המופע. הוא הדגיש, כי דווקא בשל התדמית לה זוכים צה"ל וישראל יש לקיים מצעד הצדעה למדינה.

צבן מבקש לבדוק הסכם סודי להזרמת 10 מיליון להתנחלויות

מוטי בסוק, כתבנו הכלכלי בירושלים

יאיר צבן (מפ"ם) פנה אתמול ליועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש, בבקשה לחקור אם באמת נרקמה קנוניה בין השר ניסים לשר שרון לעקוף את חוק התקציב ולהזרים תוספת של 10 מיליון ש"ח להתנחלויות.

לדברי צבן, השתמשו שני המשרדים בהסוואה של העברה תקציבית מהרזרבה לסעיף אזורי פיתוח לצורך העברת סכום זה. סעיף אזורי הפיתוח בהצעת התקציב עומד על 13,8 מיליון ש"ח ומופקד עליו במשרד־המסחר והתעשיה אברהם מינץ, מאנשי גוש אמונים, המשמש כיועץ לשר שרון לאזורי פיתוח.

לדברי צבן הגיעו ניסים ושרון עוד בדצמבר האחרון להסכם סודי, במסגרתו הפסיק שרון את מאבקו נגד הצעת התקציב של האוצר תמורת הגדלת ההזרמה להתנחלויות.

צבן סבור, כי יש לראות עובדות אלה בחומרה גם מבחינה חוקית, שכן יש כאן משום הערמה על הממשלה והכנסת. עוד אומר צבן כי סמלי שקניה זו נחשפת בשבוע בו הוטבעה הכנסת במבול של מליצות נוטפות שמן זית זך על ערי הפיתוח, ובימים בהם מתברר כי מפעל שיקום השכונות זקוק בעצמו לשיקום.

צבן ידרוש השבוע דיון בנושא זה במליאת הכנסת בוועדת הכספים.

כתבנו הכלכלי מוסיף, כי על־פי דיווחים שהופיעו בעיתונות בסוף השבוע, הגיעו השרים ניסים ושרון להסכם סודי אשר יאפשר לשר התעשייה להרחיב הפרוייקטים בהתנחלויות בגזרה המערבית. עד הבחירות. עפ"י הדיווחים התחייב שרון בחודש דצמבר להפסיק את המערכה למען קיצוץ השקל, ולהרזל מהתנגדויות למדיניות האוצר. בתמורה הבטיח לו ניסים להעביר 10 מיליון ש"ח לתקציב משרד־התעשייה שישמש פרוייקטים בהתנחלויות.

הכספים שהובטחו לשרון לא מופיעים בתקציב כפי שהונח על שולחן הכנסת. למעשה, הוסכם בין שני השרים להעביר את הכספים מהרזרבה לאחר תחילת שנת התקציב באפריל הבא. הכספים יתוספו לסעיף התקציבי „פיתוח תעשייתי של אזורי פיתוח".

● הנהלת התא הארצי של מפלגת העבודה באיגוד מאו"צי של עובדי הדפוס, הכריכה ומוצרי נייר ואריזה, בחרה בסוף השבוע פה אחד במאיר גולדשטיין לראשות רשימתה לוועידה הארצית של האיגוד בבחירות האמורות להתקיים ב־28 ביוני 88.

חייל נהרג בתאונת דרכים בעומר

שלי יחימוביץ

מאיר בירני, חייל בן 19 נהרג בליל שבת בתאונת דרכים בישוב עומר ושלושה אזרחים נפצעו.

בירני, שנהג בחיפושית, התנגש בצומת הרחובות אורן ואריה, במכונית „סובארו" ונהרג. אחת מנוסעות הסובארו, חגית אמיתי, נפצעה קשה. גם ביתה בת 9 החודשים, אביבית, ונוסע נוסף, שוקי אדרי נפצעו.